

ਦੀਗਰ ॥ ਮਰਹਮਦਖਲੂਨ ਇਸਤਿਮਾਲ ਕਰੇ ਸੁਰੂ ਵਰ ੧੬
 ਮਫੌਰਨ ਤਹਈ ਲਕਰਦੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਘੁੰਘਰੀ ਸੁਫੇਦ ਵਰ ੧੫
 ਮਕਸੀਗ ਪਾਨੀ ਲੇ ਮੁਮੇ ਪੀਸੇ ਔਰ ਰਸ ਲੀ ਯਨੇ ਸਿਲਾ ਕੇ ਉਸ
 ਤਰੇ ਸੇ ਜਖਮੀ ਕਰਕੇ ਯਹ ਵਰ ਉਪਰ ਉਸਕੇ ਤਿਲਾ ਕਰੇ ਤਹਈ
 ਲਹੋ ਜਾਇਗਾ ਔਰ ਤਮਾਮ ਵਰ ਮਥਲਗਾ ਮੀ ਔਰ ਬਾਰੀ ਔਰ ਖੁਨ
 ਕੇ ਇਸ ਤਰਹ ਕਰੇ ਠਾਇਦਾ ਦੇਵੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਪਤੀ ਕਕਰੁੰਦੇ
 ਕੀ ਉਪਰ ਉਸਕੇ ਰੋਗ ਨ ਮਲੇਂ ਗਰਮ ਕਰਕੇ ਸਿਲਾ ਪਰ ਥਾਪੇ
 ਔਰ ਦੇਕ ਦਿਨ ਮੇਂ ਦੋ ਬਚ ਇਸ ਤਰਹ ਕਰੇ ਅਗਰ ਵਰ ਮਥਲਾ
 ਨ ਹੋਗਾ ਉਮੇਦ ਹੈ ਕਿ ਸਤ ਰੋਜ ਮੇਂ ਬਗੈਰ ਪਕੇ ਔਰ ਟੁਟੇ ਤਹਈ
 ਲਹੋ ਜਾਵੇ ॥ ਫਸਲ ਦਵ ਉਂਝ ਮੇਂ ਸਾਬੂਨ ਔਰ ਮੋਮ ਔਰ ਤੇ
 ਲੁਭਿਲਾ ਕਲੇ ਕਰ ਮਰਹਮ ਬਨਵੇ ਉਪਰ ਸਫਾ ਕੇ ਥਾਪੇ ਤਾ ਕਿ
 ਬੈਠ ਜਵੇ ਯਾ ਬਹਰ ਨਿਕਲ ਆਵੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਪਹਲੇ ਘੁੰਘਰੀ
 ਉਪਰ ਤਮਾਮ ਵਰ ਮਥਲਾ ਕੇ ਮਲੇਂ ਔਰ ਬਾਰ ਉਸਕੇ ਪਤਾ ਮਦਾਰ
 ਕੇ ਉਪਰ ਉਸਕੇ ਮਲ ਕਰ ਬਰਮ ਕਰਕੇ ਸੈਂਕ ਦੇਵੇ ਯਾ ਥਾਪ ਦੇ
 ਬਾਰ ਸਹਦਈ ਕਿ ਏਕ ਵਰ ਹੈ ਬਾਰੀ ਕਰਕੇ ਸਾਥ ਬੈਲ ਯਾਨੇ
 ਪੇਸਾ ਬਾਦ ਮੀ ਕੇ ਕਰਸ ਬਨ ਕਰ ਉਪਰ ਮੁੰਹ ਨਾਰਵ ਕੇ ਰਖੇ
 ਜੜ੍ਹ ਸੇ ਨਿਕਲ ਆਵੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਮਾਟਾ ਮਾਸਕਾ ਸਾਡੇ
 ਦਸ ਮਾਸਾ ਹੀ ਗਰਮਾਸਾ ਦੇਨ ਕੋ ਮਲਾ ਕੇ ਬੈਲ ਪਾਨੀ ਭਾਲ ਕੇ
 ਖਮੀਰ ਕਰੇ ਔਰ ਉਪਰ ਨਾਰਵ ਕੇ ਭਮਾਦ ਕਰੇ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਲੇ
 ਕਨ ਇਸ ਜਗਹ ਕਥਲ ਇਸਤਿਮਾਲ ਇਸ ਦਵ ਕੇ ਘੀਲ ਗਾ
 ਨਾ ਔਰ ਸੈਂਕ ਕਰੇ ਨਾ ਸਾਥ ਪਤੀ ਮਦਾਰ ਕੇ ਜਰੂਰ ਹੈ ॥
 ਦੀਗਰ ॥ ਜਮਾਬੋਦਾ ਪੀਸ ਕੇ ਉਪਰ ਨਾਰਵ
 ਕੇ ਮਲੇਂ ਦਫ ਕਰੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਸਾਬੂਨ ਆਠ ਮਾਸ ਅਰ
 ਕਪਿਅਜ਼ਰ ਚਮਾਸਤੀ ਕੋ ਕਿਸੀ ਜਰਫ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਪਿ
 ਲਾਵੇ ਤੇ ਸਖਤ ਹੋਵੇ ਇਹੀ ਯਾ ਥਾਪ ਕੇਰ ਉਪਰ ਨਾਰਵ ਕੇ ਮਲੇਂ ਦ

ਫਾਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਬੈਗਨ ਬੈਗਨ ਕਟਕੇ ਖਾਣੀ ਕਰਕੇ ਨਾਮ
 ਸੰਗ ਵਜਮ ਲਗੀ ਹਰਏ ਕਏ ਕਤੇਬਾ ਬਾਰੀਕ ਪੀਸਕੇ ਅੰਦਰ
 ਰਉਸ ਕੇ ਛਰੇ ਟੁਕੜਾ ਉਸਕਾ ਉਸੀ ਪਰ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਗਿਲ ਹਿਕ-
 ਮਤ ਕਰੇ ਖੁਸਕ ਕਰਕੇ ਛੁਡਲ ਗਰਮ ਮੇਂ ਪਕਵੇਂ ਬਾਹਰ ਲਾਕ-
 ਰਮਗਜ ਬੈਗਨ ਸੇਨਿਕ ਲਕਰ ਜਮਾਦ ਕਰੇਂ ਜਬ ਕਿ ਖੁਸਕ ਹੋ
 ਤਾਜਾ ਫਿਰ ਬਗਾਏ ਤੀਨ ਰੋਜ ਮੇਂ ਜਬ ਸਬਦ ਬਾਹਰ ਆਵੇਗਾ॥
 ਦੀਗਰ ॥ ਘਲਵੀ ਜੀ ਕੁਟਕੇ ਛਾਣ ਮੇਂ ਪਕਾ ਕਰ ਜਮਾਦ ਕਰੇਂ
 ਤੀਨ ਰੋਜ ਮੇਂ ਧਰਾ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਵੇਗਾ ਅਗਰ ਟੁਟਾ ਹੋਵੇ
 ਭੀ ਬਾਹਰ ਆਵੇਗਾ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਸੂਰ ਮੇਂ ਚੌਦਹ ਰੋਜ ਤਕ ਹੀ
 ਗਭੈਰੁ ਤੋਲਾ ਖਿਲਵੇਂ ਔਰ ਬਿਜਾਖ ਪਕਾ ਸੁਟੈ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪਿਸਕ-
 ਰਉ ਪਰ ਵਰਮ ਉਸਕੇ ਕੇ ਗਿਲ ਕਰੇਂ ਨਛਾਏ ਬਾਰ ਨਿਕਲ ਨੇ ਕੇ ਮ-
 ਨਾ ਕਰਤਾ ਹੈ॥

ਬਾਬ ਜਖਮ ਔਰ ਕੁਰਹਾ ਮੇਂ-

ਅਕੁਤਾ ਵਧਾ ਜਨ ਵਹੁ ਦਵ ਕਿ ਜੁ ਜਾਮ ਔਰ ਜਖਮ ਬਵਾਸੀਰ
 ਕੇ ਮੁਠੀ ਦੋ ਆਮਲਾ ਕੀ ਖਾਕ ਲੇਹ ਫਟਕਵੀ ਜਲਾਈ ਹੁਈ
 ਬਰਾਬਰ ਲੇਕਰ ਕਦੇ ਭੁਤੀ ਆ ਛੂਨ ਕੇ ਰਾਖੀ ਮੇਂ ਜਾਬ ਉਸਕੇ ਮਿ-
 ਲਵੇ ਪਹਲੇ ਉਪਰ ਜਖਮ ਕੇ ਥੋੜਾ ਗਏ ਕਾਖੀ ਮਲੋਂ ਔਰ ਉਪਰ
 ਉਸਕੇ ਘਰ ਦਵ ਛਿੜਕੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਜਖਮ ਕੇ ਜਲ ਦਫਰ
 ਲਵੇ ਸੁਹਾਗਾ ਛੂਨਾ ਹੁਆ ਇਲਾਇਚੀ ਅਜਬੀ ਦਤੀ ਨੇ ਕੇ ਬਰਾਬ
 ਰ ਪੀਸਕੇ ਪਾਨ ਪਰ ਛਿੜਕ ਕਰ ਦੇ ਤੀਨ ਪਾਨ ਜਖਮ ਪਰ ਬਾਂ-
 ਧੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਜੇ ਉਪਰ ਉਜਵ ਕੇ ਰਖੇਂ ਨਰਮ ਕਰੇਂ ਘਰ
 ਤਕ ਕਿ ਨੇ ਤੇਰਕੀ ਬੇਤ ਕਲਫ ਨਿਕਲ ਆਵੇ ਚੁਹਾਏ ਕਜਨ ਬ
 ਸੇ ਚਕ ਕਰ ਕੇ ਚੁਹੇ ਕੇ ਏਕ ਜਾਨ ਬਸੇ ਬਾਂਧ ਦੇਵੇ ਫਾਇਦਾ ਵਹ ਪ
 ਨੀ ਕਿ ਜਿਸ ਸੇ ਜੇ ਖਮ ਕਿ ਧੋਨਾ ਚਾਹੀਏ ਛਾਲ ਨੀ ਬਕੀ ਯਾ ਸਰਸ
 ਕੀ ਯਾ ਬਬੁਲ ਕੀ ਯਾ ਜੜਾਭੀਏ ਕੀ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਜੇ ਸਕਰਕੇ ਜਖਮ

ਕੋਧੋਨਚਹੀਏ॥ ਵਹੁਦਵਾਕਿਜੋਜਖਮਪਰਛਿੜਕੇਭਰਲਾਵੇ १੬੫
 ਸੁਰਕਾਕੋਸਤਮੇਖਲਉਸਕੇਅਥਮੇਂਜਲਾਕਰਖਾਕਉਸਕੀ ॥੫੧
 ਜਖਮਪਰਛਿੜਕੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ਜਖਮਪੁਰਨੇਕੋਭਰਲਾ
 ਏਹਭੀਸਿਰਆਚਮੀਕੀਦਸਤੋਲਾਕਥਦਸਤੋਲਾਤੁਝੀਆਏਕ
 ਤੋਲਾਤੀਨੋਕੋਬਾਰੀਕਪੀਸਕੇਜਖਮਪਰਬਾਧੇਦੋਤੀਨੋਜਮੇ
 ਬਰਾਬਰਹੋਜਾਇਗਾ॥ ਵਹੁਦਵਾਕਿਕੋਸਤਕੋਦੋਰੋਜਮੇ
 ਭਰਲਾਵੇ॥ ਲਹਿਸਮਯਕਪੋਥੀਆਨੀਮਕੀਪਤੀਹਰਏਕਭੇ
 ਰਤੋਲਾਛੁੱਤੋਲਾਛਿਲੀਕੇਤੋਲਮੇਂਜਲਾਵੇਲਜਹਨਕੋਕੁਟਕੇਔ
 ਰਪਤੀਕੀਟਿਕੀਆਂਬਨਕੇਭਾਲੇਂਜਬਕਿਸਥਦਵਾਜਲਜਵੇ
 ਰੋਗਨਛਾਨਲੇਵੇਤਿਲਝਟਉਸਕਾਵਸਤੇਗੰਜਸਿਰਕੇਜਮਾ
 ਦਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ਕਿਨਾਸੁਰਕੋਫਾਇਦਾਦੇਵੇਘੜੇਕਾਸੁਮ
 ਜਲਾਕਰਪਹਿਲੇਅਲਸੀਕਾਤੇਲਨਾਸੁਰਪਰਮਲੇਫਿਰਸੁਮ
 ਜਲੇਹੁਏਕੋਛਿੜਕੇਔਰਖਾਕਿਸਤਰਉਸਕੀਸਾਥਦਹੀ
 ਕੇਮਿਲਾਕਰਨਾਸੁਰਮੇਂਰਖਨਾ॥ ਭੀਨਫਾਇਤਪੈਰੀਦਰਸੈਨ
 ਜਰਹਕਿਬਛਾਨਾਮੀਥਉਸਕਾਕਹਾਹੁਆਹੈ॥ ਦੀਗਰ ॥
 ਦਵਾਈਕਿਉਹਜਖਮਤੀਰਔਰਗੋਲੀਔਰਨੇਜਾਕੇਖੋਲਦੇਔ
 ਰਮੁਖਾਵਾਅੰਦਰਜਮਾਹੋਨੇਨਦੇਹਛਦੀਦੋਹਿਜਾਜਜੀਏਕਹਿਜਾ
 ਦੋਨੋਕੋਬਾਰੀਕਕਰਕੇਛਾਨਕਰਚੁਈਪੁਰਨੀਕਿਉਸਕੀਗੋਲ
 ਟਿਕੀਆਬਨਾਕਰਦਵਾਈਪੀਸੀਹੁਈਚੁਈਮੇਂਰਖਕਰਕਪਛੇਮੇਂ
 ਲਪੇਟਕੇਗਾਏਕਾਪੀਕਿਜਿਸਮੇਂਪਹਿਲੇਪਿਆਜਦਗਕਰਚੁਕੇ
 ਹੋਯਹਟਿਕੀਆਉਸਘੀਮੇਂਚੁਭੇਘੀਕਿਕਦਰੇਗਰਮਕਰੇਔਰ
 ਜਖਮਕੇਮੁੰਹਪਰਕਪਛਾਬਿਛਾਕਰਉਸਚੁਈਕੀਟਿਕੀਆਜੇਸੇ
 ਕੋਬਾਦਉਸਕੇਉਸਟਿਕੀਆਕੋਜਖਮਪਰਰਖਕਰਬਰਗਦਕੀ
 ਪਤੀਰਗਨਿਕਲਕਰਬਾਧਦੇਵੇਂਸੁਬਹਔਰਸਾਮਏਹੀਭੀਅਤਯਹ
 ਪੈਕਿਅਸਲਜਰਮਦਵਸੇਅੰਦਰਜਖਮਕੇਨਜਵੇ॥ ਦੀਗਰ

੧੦. ॥ ਕਿ ਅਛਾ ਕਰਨੇ ਜਖਮ ਕੇ ਔਰ ਜਖਮ ਅਤ ਸਕ ਕੇ ਮੁਢੀ ਦਿ ਹੈ
 ॥ ਭੰਗ ਅਜਵਾਇਨ ਬਾਹੀ ਕਕਰ ਕੇ ਚਥ ਬਰਸ ਕੇ ਲੜਕੇ ਕੇ ਪੇਸਾ ਬ
 ਮੇਂ ਪਕਾ ਕਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇ ॥ ਵਹੁਟਾ ਕਿ ਜਖਮ ਸਿਰ ਕੇ ਮੁਢੀ ਦਿ ਹੈ
 ਚਨੇ ਕਾ ਆਟਾ ਮੁਠੀ ਭਰ ਕਰ ਰੇ ਤੁਤੀਆ ਭੁਨ ਕੇ ਬਾਹੀ ਕਕਰ ਕੇ ਦੇਹੀ
 ਤੁਰਸ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇ ਔਰ ਹਾਥ ਸੇ ਲੋਤ ਕੇ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਖਮੀਰ ਕੇ ਜ-
 ਖਮ ਪਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇ ਬਾਦ ਏਕ ਪਹਿਰ ਕੇ ਧੋ ਭੁਲੇ ਸਤ ਰੋਜ ਮੇਂ ਨਫਾ
 ਹੋਗਾ ਚਹੀਏ ਕਿ ਹਰ ਰੋਜ ਬਾਲ ਮੁੰਡੇ ਕੇ ਦਵਾ ਲਗਾਵੇ ॥ ਈਗਰ
 ॥ ਆਬ ਲੈ ਕਿ ਅੰਦਰ ਸਿਰ ਕੇ ਹੋਤੇ ਹੈ ਜੇਹਤ ਦੇਵੇ ਛਾਲ ਇਥਲੀ
 ਕੀ ਛਾਲ ਨਾ ਸੁੜੇ ਕੀ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪੀਸ ਕਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇ ॥ ਈਗਰ
 ॥ ਕਿ ਵਸਤੇ ਸਾਫਾ ਯਾਨੇ ਵਲਾ ਹਾਏ ਸਿਰ ਕੇ ਮੁਢੀ ਦਿ ਹੈ ਕੋਕੋ ਕਿ ਮਸ
 ਹੂਰ ਅਹਲਾ ਹਿੰਦ ਹੈ ਏਕ ਚੀਜ ਸੁਰਖ ਹੋਤੀ ਹੈ ਪੀਸ ਕੇ ਕਰ ਰੇ ਉਸੀ
 ਸਾਬਦ ਹੀ ਮਿਲਾ ਕੇ ਲਗਾਵੇ ॥ ਈਗਰ ॥ ਕਿ ਜਖਮ ਬਹਨੇ
 ਵਲੇ ਕੇ ਮੁਢੀ ਦਿ ਹੈ ਕਮਲ ਪੁਰਾਨ ਖਾਕ ਉਸ ਕੀ ਲੇ ਕਰ ਬਰਾਬਰ ਉਸ
 ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਕੇ ਪਤੋਂ ਖੁਸਕ ਕੀ ਖਾਕ ਕੁਝ ਦੇ ਤੇਲ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕੇ ਮਲੇ ॥
 ਈਗਰ ॥ ਕਿ ਜਖਮ ਖਬੀਸ ਕੇ ਦੁਰ ਕਰੇ ਮਸੂਰ ਜਰਫ ਗਲੀ ਮੇਂ
 ਜਲਾਵੇ ਔਰ ਸਾਬਦੁ ਪਥੇਰੀ ਕੇ ਪੀਸ ਕੇ ਤਿਲਾ ਕਰੇ ਔਰ ਤਮਾਮ
 ਇਨ ਲਗਾ ਚਹਨੇ ਦੇਵੇ ਔਰ ਵਕਤ ਸਾਮ ਕੇ ਦੁਪ ਮਜਕੂਰ ਜੇ ਧੋ ਦੇਂ
 ਔਰ ਇਸੀ ਤਰਹ ਤੀਨ ਚਾਰ ਰੋਜ ਕਰੇ ਜਾਇਲ ਕਰੇ ॥ ਈਗਰ
 ॥ ਕਿ ਜਖਮ ਸਿਰ ਕੇ ਕਿ ਅਰਸਾ ਜੇ ਹੋ ਦੁਰ ਕਰੇ ਪਤੀ ਬਬੂਲ ਕੀ
 ਤੁਰਿ ਬਰਤਨ ਤਾਂਬੇ ਮੇਂ ਭਲ ਕਰ ਆਗਾ ਪਰ ਰਖੋ ਭੁਨ ਜਵੇ ਬਾਦ ਕੁਦ ਪੀ
 ਸ ਕੇ ਸਰਸੋ ਕੇ ਤੇਲ ਮੇਂ ਜਾ ਸਿਵਾਇ ਇਸ ਕੇ ਮਿਲਾ ਕਰ ਮਲੇ ॥
 ਈਗਰ ॥ ਅਕੂਤਾ ਔਰ ਛਾਨ ਜਨ ਕੋ ਫਾਇਦ ਦੇਵੇ ਜੇ ਪੁਰ ਬਾਰੀ
 ਕ ਕਰ ਕੇ ਲੈ ਮੁੰਡੇ ਰੋ ਔਰ ਰਾਤ ਭਰ ਰਖੇ ਸੁਬ ਹਕੋ ਮਲੇ ਬਾਲੂ
 ਕੁਤਰ ਕੇ ਚਿਪਲਾ ਜੀਗਲੀ ਜੇ ਖਿਜਲਾਵੇ ਔਰ ਲਗਾਵੇ ॥
 ਈਗਰ ॥ ਕਿ ਅਕੂਤਾ ਕੋ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਸੁਫੈਦਾ ਰੰਗ ਕੁਕਥ ਮਿ

१७१
 १८
 ਪੁਰ ਫਟਕੜੀ ਹਰਏ ਕਬਰ ਬਰ ਲੋਕਰ ਬਾਰੀਕ ਪੀਜੇ ਬਾਦ ਉਸ
 ਕਸਾਬ ਸਿਰ ਕੋ ਕੇ ਯਸਾਬ ਅਰਕ ਲੋ ਮੁੰਕੇ ਏਕ ਘੜੀ ਤਕ ਬਰ-
 ਲਕਰੇ ਕਦਰੇ ਰੋਗਨ ਜੈਤਨ ਮਿਲਾ ਕਰ ਸਹਿਦਤ ਲਕਰ ਖਾਕੇ
 ਸਤਰ ਸਿਰ ਅਦਮੀ ਮੁਰਦੇ ਕੀ ਮਿਲਾ ਕਰ ਲਗਾਵੇ। ਈਗਰ
 ਕਿ ਜਖਮ ਸਿਰ ਕੋ ਜੈ ਕਿਤ ਰਹੇ ਮੁਫੀਦ ਪੈ ਕਮੀਲਾ ਮਹਿ
 ਦੀ ਕੀ ਪਤੀ ਮੁਰਦਾਰ ਸੰਗ ਮਜ਼ ਅਨਾਰਕ ਛਿਲਕਾ ਹਲਦੀ ਸ-
 ਬਰਾਬਰ ਪੀਜ ਕੇ ਮੋਮ ਰੋਗ ਨੰਗੁਲ ਮੇਂਡ ਲਕਰ ਦਵਾ ਮਿਲਾਵੇ
 ਸਿਰ ਕੇ ਅੰਗੁਰੀ ਕਦਰੇ ਅਜਾਫਾ ਕਰੇ ਅੰਗੁਰੀ ਸੇਲ ਬਲਤ ਕਰੇ
 ਸਿਰ ਕੇ ਬਾਲ ਮੁੰਡ ਕੇ ਦਵਾ ਮਲੇ ਅਗਰ ਰੋਗ ਨੰਗੁਲ ਨ ਮਿਲੇ ਤੋ ਤਿ-
 ਲਕਾ ਤੇ ਲਕਾਓ। ਈਗਰ ॥ ਵਾਸਤੇ ਅਕੂਤਾ ਕੇ ਸਾਬੁਨ
 ਚੂਨਾ ਮਿਲਾ ਕਰ ਲਗਾਵੇ ॥ ਈਗਰ ॥ ਵਾਸਤੇ ਅਕੂਤਾ ਕੇ ਭੁੱਲਾ
 ਵੇ ਤਿਲੀ ਕੇ ਤੇਲ ਮੇਂ ਜਲਾਵੇ ਅਗਰ ਕਿਸੀ ਲਕੜੀ ਜੇ ਘਟੇ ਨੀਲਾ
 ਬੋਥਾ ਚੂਨਾ ਹੁਆ ਖਕੀ ਸਤਰ ਮੁਰਦੇ ਕੇ ਸਿਰ ਕੀ ਹੜੀ ਕੀ ਮਿਲਾ ਕ-
 ਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇ। ਈਗਰ ॥ ਵਾਸਤੇ ਅਕੂਤਾ ਕੇ ਗੋਹੂੰ ਕਾ ਚੋਆ
 ਗਰਮ ਗਰਮ ਮਲੇਂ ਤਰੀਕਾ ਚੋਆ ਗੋਹੂੰ ਕਾ ਯਹ ਪੈ ਕਿ ਗੋਹੂੰ ਕੋ
 ਪੈਕਰ ਹਵਾ ਮੇਂ ਖੁਸਕ ਕਰੇ ਅੰਗ ਪਥਰ ਸਾਫ ਪਰ ਬਿਛਾਵੇ ਅੰਗ
 ਕਿਸੀ ਟੁਕੜੇ ਲੋਹੇ ਕੇ ਸਾਫ ਸੁਰਖ ਗਰਮ ਕਰ ਕੇ ਉਪਰ ਰਖੇਂ ਜਬ
 ਕਿ ਕਰੀਬ ਜਲ ਨੇ ਕੇ ਸਿਆਹ ਹੋ ਜਾਏ ਲੋਕਰ ਗਰਮ ਗਰਮ
 ਮਲੇਂ ॥ ਵਹ ਅਕੂਤ ਹ ਕਿ ਕਿਸੀ ਦਵਾ ਸੇ ਨ ਜਾਏ - ॥ ਪਾਖਾਨ ॥
 ਲਾਜਾ ਅਦਮੀ ਕਾ ਲੋਕਰ ਬਧੇ ॥ ਈਗਰ ॥ ਵਰਮ ਅੰਗ ਜਖ
 ਮ ਕੋ ਕਿ ਇਯਾਮ ਬਰਸਤ ਮੇਂ ਬਸਬ ਬਰਤੁ ਬਤ ਕੇ ਹੋਤਾ ਪੈ ਨਫ
 ਦੇਵੇ ਹਲਦੀ ਜਲਾਈ ਹੁਈ ਚੂਨਾ ਮਿਟੀ ਕਾ ਦੌਣੋ ਬਾਰਾਬਰ ਬਾਰੀ
 ਕ ਕਰ ਕੇ ਗਾਏ ਕਾਪੀ ਮੈਂ ਕਪੜੇ ਪਰ ਲਗਾ ਕਰ ਲਗਾਵੇ ਵਾਸਤੇ ਨ
 ਸੁਰਕੇ ਨਫਾ ਦੇਵੇ ਅਗਰ ਚੇਬ ਹੁਤ ਦਿਨੋ ਕਾ ਹੋਵੇ ਗਾਇਕਾ ਖੁਰਾ
 ਰ ਰਮਜ਼ਾ ਪੁਰਾਨ ਕਿ ਨੀਚੇ ਕਫ ਜ ਕੇ ਹੋਤਾ ਪੈ ਯਨੇ ਤਲਾ ਬਰਾਬਰ

॥ ७२ ॥ ਲੇਕਰ ਜਲਾਕਰ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਕਿਹੋ ਏਕ ਫਪਕਲੀ ਤੇ ਕਰਤੀ ਨੇ
 ॥ १॥ ਕਿਸਰ ਸੇ ਕੇ ਤੇਲ ਮੇਂ ਜਲਾਵੇਂ ਅੰਗ ਬੰਦੇ ਸੇ ਪੀਸੇ ਨ ਕਰਨਾ ਸੁਰ ਮੇਂ
 ਟਪਕਵੇਂ। ਈਗਰ ॥ ਜਖਮ ਸਖਤ ਸੇਵਾ ਵੀ ਕਿਏ ਕਹ ਜਾਚ
 ਨਵੇਂ ਅਦਮੀ ਚਿਕੋ ਜਮਾਨ ਅਲਮ ਗੀਰ ਮੇਂ ਹੁਆ ਬਾਦਰਾ ਹੋ
 ਕੁਤੀਆ ਬੈਲਕਾ ਮਗਜ ਕਥਾ ਬਰਾਬਰ ਕਰ ਪੀਸ ਕੇ ਕਰ ਜਥਾ ਪੈਰ
 ਛੋੜੇ ਡਿਲਾ ਕਰੇਂ। ਈਗਰ ॥ ਕਿ ਜਖਮਿ ਕਜੇ ਬਕੇ ਜਲਦ ਖੁਸ਼
 ਕਰ ਕੇ ਕਮੀ ਲਾਭਿ ਕੀ ਤੇਲ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਲਗਾਵੇਂ। ਈਗਰ
 ॥ ਜਖਮ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਕਰ ਕੇ ਅੰਗ ਦਰਦ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰੇ ਸੰਪੂਰ ਸੁਹਾ
 ਗਾਨੁ ਨ ਹੁਆ ਹਰ ਏਕ ਏਕ ਹਿਸੇਂ ਹ ਬੜੀ ਇਲਾਇ ਹੀ ਹੋ ਹਿਜਾ ਕੁਟ
 ਪੀਸ ਕੇ ਛਿੜਕੇਂ। ਈਗਰ ॥ ਵਾਸਤੇ ਅਕੁਤਾ ਕੇ ਮੁਜਰਬ ਹੋ
 ਖਟਮਲ ਦੋਤੀਨ ਅਦਦ ਅਕੁਤਾ ਪਰਮ ਲੇਂ ਚਾਰ ਮਰਤਬਾ।
 ਈਗਰ ॥ ਜੇ ਉਪਰ ਸਿਰ ਜਖਮ ਕੇ ਰਖੇਂ ਮੂੰਹ ਖੋਲ ਦੇਵੇ ਸੰਖੀ
 ਆਸੁ ਫੈਦ ਬਾਧੀ ਕਰ ਕੇ ਛੁਈ ਉਸ ਮੇਂ ਲਤ ਕਰ ਕੇ ਮੂੰਹ ਜਖਮ ਪ
 ਰ ਰਖੇਂ ਅਗਰ ਸੇ ਜਸ ਕਰ ਕੇ ਸਾਥ ਅਸਲ ਯਾ ਪੀਕੇ ਮਿਲਾ ਕਰ
 ਲਗਾਵੇਂ। ਵਹੁਦਵਾ ਕਿ ਕੈਸਤ ਮੁਰਦਾਰ ਕੇ ਕਿ ਚਰਬੀ ਕੇ ਮਾਨੀ
 ਦ ਜਖਮ ਸੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਤਾ ਹੋ ਜਾਫ ਕਰੇ ਬਗੈਰ ਦਰਦ ਫਰ
 ਕਵੀ ਛੁਨ ਕੇ ਬਾਧੀ ਕਰ ਕੇ ਛਿੜਕੇਂ ਏਕ ਰੋਜ ਮੇਂ ਫਾਇਦਾ ਕਰੇ।
 ਈਗਰ ॥ ਅਦਵੀਆ ਵਾਸਤੇ ਅਕੁਤਾ ਕੇ ਬਕਰੀ ਕੇ ਪਹਲੂ ਕੀ
 ਹਠੀ ਜਲਾਕਰ ਬਾਧੀ ਕਰ ਕੇ ਬੋਝੇ ਅਦੇ ਮੱਖੀ ਰਕੇ ਵ ਨਾ ਪਕਰੇ
 ਕਦਰੇ ਮਹਲ ਅਕੁਤਾ ਏਕ ਤਰਫ ਪਕਾ ਕਰ ਰੋਗ ਨ ਲਗਾ ਕਰ ਇ
 ਸੀ ਤਰਫ ਬਾਧੇ। ਵਦਾ ਕਿ ਅਕੁਤਾ ਹੋ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰੇ ਮਕੜੀ ਕਿ ਜਿ
 ਸ ਕੇ ਪਾਉਂ ਬੜੇ ਹੋਤੇ ਪੈ ਆਖ ਉਸ ਕੀ ਤੁਕਤ ਕੇ ਮਾਨੀ ਦਰਮਿਆ
 ਨ ਮੇਂ ਹੋਤੀ ਪੈ ਸਾਥ ਕਦਰੇ ਮੇਂ ਗਨੀ ਬਕਰੀ ਕੇ ਜਲਾਵੇਂ ਪੀਸ ਕੇ ਡਿ
 ਲੀ ਕੇ ਤੇਲ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਤੀਨ ਰੋਜ ਤਕ ਮਲੇਂ। ਵਦਾ ਕਿ ਜਖ
 ਮ ਅੰਗ ਰੋ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰੇ ਛਲਦ ਰਖਤ ਇਮਲੀ ਕੀ ਅੰਗ ਮੇਂ ਟੀਰ ਗਪ

ਤੀ ਬਰਗਦ ਸੇ ਨਿਕਲ ਕਰ ਦੇਨੋ ਕੋ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪੀਸ ਕੇ ਓਲਾ ਕਰੇ ਪਾ ॥੧੩॥
 ਤੀ ਤੁਰਲ ਕੀ ਸਾਥ ਘੀ ਕੇ ਰਰ ਬਕਰ ਕੇ ਕਰੇ ਗਰਮ ਜਾਨ ਬਪੁ ॥੧੪॥
 ਸਤ ਸੇ ਅਕੁਤ ਹ ਪਰ ਬਾਧੇ ਦਰ ਹੋ ਜਾਵੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿਵਰਮ
 ਕੇ ਜੇ ਸੁਰੂ ਮੇਂ ਹੋ ਬਠਲ ਦੇਵੇ ਜਿਆਦਤੀ ਮੇਂ ਅਗਰ ਲਗਾਵੇ ਪਕ
 ਦੇਵੇ ਉਪਰ ਕੇ ਲਗਾਨੇ ਸੇ ਜੇ ਕੁਛ ਕਿਰੀ ਮਔਰ ਚਿਰਕ ਹੋ ਗਾ ਸ
 ਬ ਨਿਕਲ ਦੇਵੇ ਜਖਮ ਕੇ ਖੁਸਕ ਕਰੇ ਗੁਗਲ ਮੇਂ ਨਠਲ ਦੇਨੋ ਕੋ
 ਬਗੀਕ ਕਰ ਕੇ ਲਗ ਪਰ ਲਗਾ ਕਰ ਰਖੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿ
 ਕੁਰਹਿ ਕੇ ਅਗਰ ਦੇ ਨਾ ਸੁਰ ਹੋ ਅਛਾ ਕਰੇ ਕੀ ਪੀਕੀ ਪਤੀ ਉਪਰ
 ਜਖਮ ਕੇ ਇਸਤਰ ਹ ਰਖੇ ਕਿ ਪਤੋਂ ਕੋ ਜਾਬ ਗੋਰ ਕੇ ਅਲੂਦਾ ਕਰ
 ਕੇ ਜਖਮ ਪਰ ਲਗਾਵੇ ਬਲ ਕਿ ਪਤੋਂ ਕੋ ਜਾਬਤ ਰਖਨ ਬਹੁਤ ਜ
 ਲਰ ਫਾਇਦਾ ਕਰਤ ਹੈ ਕਲੀ ਮਹਮੂਦ ਹ ਕੀ ਪਤੀ ਏਕ ਹੋ ਸਾਨੀ
 ਬਕੀ ਪਤੀ ਚੋਥਾਈ ਹਿਸ ਕਰ ਕੇ ਨਿਮਕ ਸੇਧ ਜਬ ਕੇ ਕੂਟ ਕੇ ਬਾਧੇ
 ਸਖਤੀ ਵਜਹਤ ਸਬਦ ਫਾ ਹੋਵੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਛਾਂਜਨ ਕਿ
 ਠਨ ਨੇ ਜਿਲਦ ਕੇ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਨਠਾਤਾ ਮਹਿ ਛਾਂਜਨ ਪਓ ਮੇਂ
 ਔਰਤ ਮਾਮ ਬਦਨ ਮੇਂ ਹੋਤੀ ਹੈ ਪੇਸਤਰ ਹਾਥ ਮੇਂ ਹੋਤੀ ਹੈ ਕਰ ਅ
 ਧ ਪਾਉ ਮਿਸਲ ਲਈ ਅ ਕੇ ਕੂਟੇ ਪਤੀਲੇ ਬਕੇ ਮੇਂ ਮੀਹ ਕਾ ਪਾਨੀ ਤ
 ਰਕਰ ਦਵਾਫ ਲਕਰ ਅਗ ਪਰ ਚੜਾਵੇ ਕਿ ਗਰਮ ਹੋ ਬਕਰ ਬ
 ਰਦਾ ਸਤ ਕੇ ਪਸ ਦੇਨੋ ਹਾਥ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਭਾਲ ਕਰ ਉਸ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਬਹ
 ਮ ਮਲੋਂ ਏਕ ਪ੍ਰਹਿਰਤ ਕੁਇਲ ਪਾਨੀ ਗਰਮ ਰਹੇ ਬਾਦ ਉਸ ਕੇ ਹ ॥
 ਬ ਨਿਕਲ ਕੇ ਚਰ ਘੜੀ ਘੀ ਗਾਇਕ ਹਾਥੋਂ ਸੇ ਮਲੋਂ ਫਿਰ ਕ ਪਰ ॥
 ਲਪੇਟ ਕੇ ਨੀਚੇ ਬਗਲ ਕੇ ਦੋ ਘੜੀ ਰਖੇ ॥ ਤਾ ਕਿ ਗਰਮ ਰਹੇ ਦੋਤੀ
 ਨਹੀਂ ਜਤਕ ਅਗਰ ਪੀਛੇ ਇਸਤਰ ਕੀ ਬਕੇ ਦੋਨੋ ਹਾਥ ਪਾਨੀ ਸਰ
 ਦ ਸੇਤਰ ਰਖੇ ਤੋ ਬਹੁਤ ਰਹੇ ਔਰ ਸਹਤਰ ਕੀ ਬਰਤ ਕੇ ਕਰਨ ਚਾ
 ਹੀਏ ਉਜੀਵ ਕਤ ਸੇ ਰਹ ਨ ਚਾਹੀਏ ਅਗਰ ਪਹਲੇ ਕੂਟ ਕਰ ਪਾਨੀ
 ਮੇਂ ਸੇਸ ਕਰ ਲੇਵੇ ਕਿ ਕੁਛ ਤ ਇਸ ਕੀ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਅਜਵੇ ਬਦਾਇਸ ਕੇ ਅੰ

198 ਰਕਮ ਕਰੋ ਕਿ ਪਾਨੀ ਨੀਮ ਗਾਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਬਕਰ ਦਰ ਬਰਦਾਸਤ ਕੇ
 141 ਹਾਥ ਉਸ ਮੇਂ ਮਲੋਂ ਰੋਜ ਸੇ ਜਿਆਦਾ ਹਜਤ ਨਹੀਂ ਮਲੀ ਹੈ ਅਗਰ
 ਤਮਾਮ ਬਦਨ ਮੇਂ ਛਾਜਨ ਹੋਇਸੀ ਕਰ ਕੂਟ ਜਿਆਦਾ ਬੇਵੇਂ ਔਰ
 ਬਲੀ ਦੇ ਗਮੇਂ ਜੋਸ ਕਰੋਂ ਔਰ ਕਾਮ ਮੇਂ ਲਵੇਂ ਜਿਸਤ ਰਹ ਕਹਾ ਗਿਆ
 " ਦੀਗਰ " ਦੁਧ ਮਟਰ ਕਾ ਏਕ ਕਤਰਾ ਸਾਥ ਏਕ ਕਤਰਾ ਤਿ
 ਲੀਕੇ ਤੇ ਲਕੇ ਹਾਥ ਸੇ ਮਲੋਂ ਏਕ ਹਫਤਾ ਮੇਂ ਸੇਰਤ ਹੋ ਅਗਰ ਨੌਜ
 ਦਰ ਕਥਵੇਂ ਤੇ ਲਮੇਂ ਪੀਸ ਕੇ ਲਤ ਕਰੋਂ ਔਰ ਹਾਥ ਪਉਂ ਮੇਂ ਮਲੋਂ ਔਰ
 ਗਰਮ ਕਰੋਂ ਏਕ ਹਫਤਾ ਮੇਂ ਛਾਜਨ ਦਫਾ ਹੋ। ਦੀਗਰ " ਕਿ
 ਨਾ ਸੁਰ ਕੇ ਦਫਾ ਕਰੇ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਪਰ ਹਉ ਕਾਇਆ ਹੂਆ ਨਾ ਸੁਰ
 ਪਰ ਛਿੜਕੇਂ ਖਰੀਸਤ ਰਕਛੁ ਏਕੀ ਭੀਠਾ ਏਦਾ ਕਰਤੀ ਹੈ ਕਨਖ
 ਜੂਰੇ ਖੁਸਕ ਕਰ ਕੇ ਖਾਕ ਉਸ ਕੀ ਨਾ ਸੁਰ ਪਰ ਛਿੜਕੇਂ। ਦੀਗਰ
 " ਪਿਤਾ ਸਾਂਪ ਕਾ ਲੋਕੇ ਜੋ ਕੇ ਆਟੇ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧ ਕਰ
 ਸਾਇਆ ਮੇਂ ਖੁਸਕ ਕਰ ਕੇ ਰਖੇਂ ਵਕਤ ਹਜਤ ਬਾਰੀਕ ਪੀਸ ਕਰ
 ਜਖਮ ਪਰ ਛਿੜਕੇਂ ਉਪਰ ਉਸ ਕੇ ਪਾਨ ਰਖ ਕਰ ਪਰੀਸੇ ਬਾਂਦ ਦੇ
 ਵੇਂ ਏਕ ਸਾਇਤ ਮੇਂ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਜਵੇ। ਦੀਗਰ " ਕੁਤੇ ਸਿਆਹ
 ਕੀ ਜਬਾਨ ਥਿਲੀ ਸਿਆਹ ਕਾ ਮਗਜ ਆਦਮੀ ਕੇ ਸਿਰ ਕਾ ਮਗਜ
 ਅਵਲ ਜਬਾਨ ਕੁਤੇ ਕੀ ਖੁਸਕ ਸੀਖ ਪਰ ਲਗਾ ਕਰ ਆਗ ਮੇਂ ਛੁ
 ਨੇਂ ਉਪਰ ਕੀ ਜਿਲਦ ਇਸ ਕੀ ਕਿ ਜੋ ਨੀਮ ਜੋਖਤ ਹੋ ਛੁਸੀ ਕੇ ਮਾਨੇ
 ਦ ਛੁਰੀ ਸੇ ਛੀਲ ਕੇ ਅਲਹ ਦਾ ਕਰੋਂ ਫਿਰ ਜਬਾਨ ਕੋ ਬਦਸਤੁਰ ਆ
 ਗਾ ਮੇਂ ਛੁਨੇਂ ਜਿਸ ਕਰ ਕੇ ਛੁਨ ਜਾਵੇ ਛੁਰੀ ਸੇ ਛੀਲ ਕੇ ਖਾਧੀਏ ਕਰੇ
 ਅਲਗ ਰਜ ਛੀਲੀ ਹੁਈ ਜਬਾਨ ਦੇਂ ਮੁਜਬਾ ਕੀ ਭੀਨੋਂ ਕੋ ਬਰਾਬਰ
 ਲੋਕਰ ਬਹਮ ਮਿਲਾ ਕਰ ਸਾਥ ਆਟੇ ਕੇ ਖਮੀਰ ਕਰ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧ
 ਕੇ ਰਖੇਂ ਬੋਝਾ ਦਰਸੇ ਜਖਮ ਪਰ ਛਿੜਕੇਂ ਏਕ ਸਾਇਤ ਮੇਂ ਠਰ ਜਵੇ।
 ਦੀਗਰ " ਕੁਤੇ ਕਾ ਛੇਕੀ ਜਬਾਨ ਖੁਸਕ ਬਾਰੀਕ ਕਰ ਕੇ ਕਰ
 ਰੇ ਜਖਮ ਪਰ ਛਿੜਕੇਂ ਏਕ ਹਫਤਾ ਤਕ ਜਖਮ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਜਵੇ।

ਦੀਗਰ "ਤਰਕੀਬਨਦਰਵਾਸਤੇਜਖਮਖਬੀਸਾਕਿਜੇਨੇਕਉ
 ਗਈਪਰਜਾਹਰਹੋਤਹੈਔਰਦਾਨਸੁਫੈਦਮਾਨਿੰਦਨੁਕਤਕੇਉਸ
 ਪਰਜਾਹਿਰਹੋਤੇਹੈਔਰਸਖਤਬੀਜਾਦੇਤੇਹੈਯਾਨੇਅਰਬਇਸਕੇ
 ਨਮਲਾਖਬੀਸਕੇਹਤੇਹੈਔਰਹਿੰਦੀਲੋਗਇਸਕੇਸਵਾਂਕਹਤੇਹੈ
 ਸੀਖਲੋਹੇਕੀਏਕਬਲਿਸਤਜਿਮੀਨਮੇਂਗਥੇਫਿਰਨਿਕਲਕਰ
 ਦੇਹੀਉਸਸੁਰਾਖਮੇਂਭਰੇਔਰਸੀਖਆਗਮੇਂਗਰਮਕਰਕੇਉਸ
 ਸੁਰਾਖਜਿਮੀਮੇਂਭਲੇਕਿਵਹੁਦਹੀਗਰਮਹੋਜਵੇਵਕਤੇਕਿਵਹੁ
 ਦਹੀਨੀਮਗਰਮਹੋਜੇਸਿਰਉਂਗਲੀਕਿਬੀਮਾਰਹੈਸੁਰਾਖਮਜ
 ਕਰਮੇਂਰਖੇਂਜਥਕਿਦਹੀਸਰਦਹੋਜਵੇਫਿਰਸੀਖਮਜਕੁਰਗਰ
 ਮਕਰਕੇਦਹੀਭਰੇਹੁਏਸੁਰਾਖਮਜਕੁਰਮੇਂਰਖੇਂਕਿਦੇਹੀਗਰਮਹੋਜਵੇ
 ਫਿਰਉਂਗਲੀਬੀਮਾਰਸੁਰਾਖਮੇਂਰਖੇਂਇਸੀਤਰਹਤੀਨਮਰਤ
 ਥਉਂਗਲੀਕੇਦੇਹੀਮੇਂਰਖੇਂਅਗਰਦੇਹੀਕਮਹੋਜਵੇਔਰਦੇਹੀਭ
 ਲਦੇਵੇਥਇਨਾਇਤਇਲਾਹੀਬਹੁਤਜਲਦਫਾਇਦਾਹੋਤਾਹੈ।
 ਦਵਾਈਕਿਜਖਮਨਾਸੁਰਕੇਦਰਕਰੇਗੇਹੁੰਕੇਲੋਕਰਦਲੀਆਕ
 ਰਕੇਪਾਨੀਮੇਂਪਕਾਕਰਥਾਂਦਦੇਵੇਥੋੜੀਦੇਰਮੇਂਅਸਰਹੋਗਾਏਕ
 ਸਾਖਜਕੋਜਖਮਪਹੁੰਚਾਔਰਨਾਸੁਰਹੁਆਜਰਾਹੋਨੇਉਸਕੋਰਕ
 ਕੀਆਬਹੁਤਦਵਾਕੀਕੁਛਫਾਇਦਾਨਹੁਆਹਰਚੰਦਥਤੀਜਹ
 ਦਮੇਂਆਮੇਜਕਰਕੇਰਖਾਮਗਰਅਚਜਾਜਿਆਦਾਹੋਤਾਗਿਆ
 ਆਖਰਕਰਏਕਦੋਸਤਨੇਭਲਨੇਥਤੀਸੇਮਨਕੀਆਪਹਿਲੇਮੁਸ
 ਹਲਕਦੀਦੇਕਰਦਲੀਆਗੇਹੁੰਕਪਕਾਕਰਥਾਂਧਉਸੀਰੋਜਨੀਦ
 ਆਈਔਰਅਥਮਪਾਇਆਏਕਹਫਤਮੇਂਤਕਤਉਠਨੇਕੀਹਸ
 ਲਹੁਈਕਰਕੇਪਾਨੀਨਿਕਲਤਾਥਪੀਪਸਥਬੰਦਹੋਗਈਏਕ
 ਮਹੀਨੇਮੇਪਾਨੀਭੀਬੰਦਹੋਗਿਆਔਰਜੇਹਤਹੁਈਇਲਾਵੇਵ
 ਕਤਚਾਹੀਏਥਾਂਦਨਾਜੇਕਿਵਾਸਤੇਸੁਬਹਕੇਦਲੀਆਪਕਾਵੇਂਸਾਮ
 ਕੋਭੀਇਸਮੇਂਸੇਰਖੇਂਅਗਰਹਰਵਕਤਤਾਜਾਪਕਾਵੇਂਤੋਥੇਹਤ

੧੭੮
੧੮੫

ਰਹੈ ਬੋਲ ਗਰਮ ਥਾਂ ਘੋਂ ਘੋਂ ਦਇਆ ਕੋ ਇਸ ਕਦਰ ਪਕਵੇ ਕਿ
ਕੰਠ ਨਰਹੈ ਕਿਉਂ ਕਿ ਅਗਰ ਕਰਾਰ ਹੋਗਾ ਬਸ ਬਥਰੁ ਬਥਰੁ ਕੇ ਜ
ਖਮ ਮੇਂ ਵਰਮ ਹੋਗਾ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਵਾਸਤੇ ਜਖਮ ਕਿ ਬਦ ਬਾ
ਤੀ ਹੋ ਸਾਤ ਰੋਜ ਮੇਂ ਨਰਹੈ ਅਸਰੀ ਧਨ ਗੋਰੀ ਬਾਰੀਕ ਪੀਸ ਕੇ ਪਾ
ਨੀ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਦੇਵਤ ਤ ਛਿਲਾ ਕਰੇ ਏਕ ਸੁਖ ਸਕੇ ਜਗ ਰਾਮ ਮੇਂ
ਵਰਮ ਜਾਤ ਹੁਆ ਐਰ ਬਾਦ ਅਰਜਾ ਕੇ ਮੁੰਹ ਉਸ ਕਾ ਹੁਆ ਐਰ
ਖੂਨ ਏਕ ਮੁਦਤ ਨਿਕਲਾ ਗਿਆ ਐਰ ਗਿਰਦ ਉਸ ਕੇ ਗੀਦ ਹੋਇ
ਆ ਕਨਕੇ ਉਸ ਕੇ ਸਖਤ ਹੋ ਗਏ ਬਾਦ ਇਸ ਕੇ ਖੂਨ ਬੰਦ ਹੋ ਕਰ ਜ
ਰਦ ਪਾਨੀ ਆਠੇ ਲਗਾ ਸੁਰਤ ਬਦ ਪੈਦ ਹੋਏ ਲਗੀ ਦਵਾ ਸੈਠਾਇ
ਦਾਨ ਹੁਆ ਥਾ ਆਖਰ ਕੇ ਸਾਤ ਰੋਜ ਅਸਰੀ ਧਨ ਗੋਰੀ ਪਾਣੀ ਮੇਂ
ਪੀਸ ਕੇ ਮਲਾ ਅਵਲ ਰੋਜ ਤਖ ਫੀਫ ਹੁਈ ਬਾਦ ਉਸ ਕੇ ਸੇਹਤ
ਹੁਈ ਐਰ ਜਖਮ ਛਰ ਗਿਆ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿ ਕੁਰਹ ਐਰ
ਜਖਮ ਕੋ ਇਸ ਲਾਹ ਕਰੇ ਐਰ ਮੁਆਦ ਉਸ ਕਾ ਬਾਹਰ ਲਵੇ ਵਰ
ਮ ਕੇ ਬਠਾਏ ਨੀ ਬਕੀ ਪਤੀ ਕੋ ਕੁਰ ਕੇ ਕਦਰੇ ਨਿਮਕ ਆਦਮੀ ਕੇ ਪੇ
ਸਾ ਬਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਤਿਥਾ ਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿ ਨਾ ਸੁਰ ਪੁਰ
ਨੇ ਕੇ ਮੁਢੀ ਦਿਹੈ ਅਨਾਰ ਕਾ ਛਿਲ ਕਾ ਜਲਾ ਕਰ ਖਾਥ ਉਸ ਕੀ ਦੁਪ
ਦਰਖਤ ਬਗ਼ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਕਪੜਾ ਯਥੁਈ ਤਰਕਰ ਕੇ ਨਾ ਸੁਰ ਪ
ਰ ਰਖੇ ਖਾਕ ਅਨਾਰ ਕੀ ਸਾਮਨੇ ਸੁਰਾਖ ਨਾ ਸੁਰ ਕੇ ਹੋ ਬਾਦ ਤੀਨ
ਰੋਜ ਕੇ ਜੋਠਾ ਹੁਠਾਵੇ ਥਿਲ ਕੁਲ ਸੇਹਤ ਹੋ ਗੀ ਸਾਥ ਮਦਦ ਅ
ਲਾ ਬਰਤ ਰਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿ ਜਖਮ ਹਰ ਕਿਸ ਮਕ
ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਜਵੇ ਮੀਠਾ ਪਾਨੀ ਪਾਂਚ ਸੇਰ ਨਰਮ ਆਗਾ ਮੇਂ ਜੋਸ
ਕਰੇ ਕਿ ਪਾਂਚ ਪੇਸੇ ਭਰ ਬਕੀ ਰਹੇ ਸੀਸਾ ਮੇਂ ਭਰ ਰਖੇ ਵਕਤ ਜਹੂਰ
ਤ ਕਦਰੇ ਪਾਨੀ ਲੋਕਰ ਮੁਰਦਾ ਬੰਗ ਜੰਗੀ ਹਰਕ ਕਦਰੇ ਉਸ ਪਾ
ਨੀ ਮੇਂ ਪਿਸੇ ਕਪੜਾ ਨਰਮ ਰੋਸਾ ਕਰ ਕੇ ਇਸ ਮੇਂ ਲਤ ਕਰੇ ਐਰ
ਜਖਮ ਪਰ ਰਖੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿ ਬਾਦ ਖੋਰੇ ਕੋ ਤੀਨ ਰੋਜ ਮੇਂ

ਥਲਕੇ ਏਕਰੋਜ ਮੇਂ ਫਾਇਦਾ ਕਰੇ ਕੁਤੇ ਕਾ ਬਚਾ ਕਿ ਛੋਟਾ ਹੋ ਸਿਰ ਉਸ ੧੭
 ਕਾ ਕਦਰ ਤਨੂਰ ਮੇਂ ਰਖ ਕਰ ਹਿਲਾਵੇ ਔਰ ਕਲਾ ਉਸ ਕਾ ਜੁਦਾ
 ਕਰ ਕੇ ਮਗਜ ਸਿਰ ਉਸ ਕਾ ਥੇਵੇਂ ਬਾਰੀਕ ਪੀਸ ਕੇ ਰਖੋ ਕਦਰੇ ਮਗ
 ਜ ਉਸ ਕਾ ਜਖਮ ਪਰ ਛਿਕ ਕੇ ਤਾਜ਼ੁ ਮੇਂ ਹੋ ਨੇਰੇ ਮੇਂ ਭਾਲ ਕੇ ਛੂਕੇ ਏਕ
 ਜਖਮ ਕੇ ਤਾਜ਼ੁ ਮੇਂ ਜਖਮ ਥਾ ਬਕਦਰ ਪੈਸਾ ਭਰ ਕੇ ਰਹ ਨਾ ਕਰੀ
 ਔਰ ਤਾਜ਼ੁ ਕੀ ਏਕ ਹੋ ਗਈ ਥੀ ਇਸ ਦਵਾ ਸੇ ਮੇਹਤ ਹੋ ਗਈ ਸਹ ਅ-
 ਮਲ ਮਾਦਰ ਇਉਂ ਨਹਰ ਮੇਂ ਜਾ ਗੀ ਹੈ॥ ਦਵਾਈ ਕਿ ਜਲੇ ਹੁਏ ਕੇ
 ਫਾਇਦਾ ਦੇਵੇ ਜੇ ਜਸ ਦੂਰ ਹੋ ਰੇ ਇ ਮਲੀ ਕੀ ਛਾਲ ਜਲਾ ਕਰ ਤਿਲੀ
 ਕੇ ਤੇਲ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਤਿਲਾ ਕਰੋ ਘਾਸ ਪੁਰਾਨੀ ਛਪਕ ਕੀ ਕਿ ਨਿਹਾ
 ਇਤ ਬਾਰੀਕ ਹੋ ਸਰ ਜੋ ਕੇ ਤੇਲ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਤਿਲਾ ਕਰੋ ਦਰਦ ਕੇ ਦੂਰ
 ਕਰੇ ਜਲੀ ਹੁਈ ਜਗਹ ਪਰ ਬਲ ਨਿਕਾਲੇ ਘਾਸ ਜਿਸ ਕਦਰ ਕਿ
 ਰਾਨੀ ਹੋ ਬੇਹਤ ਰਹੈ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕੇਹੀ ਕਾਦਾ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਹਲ ਕ
 ਰ ਕੇ ਤਿਲਾ ਕਰੋ ਦੂਰ ਕਿ ਪਾਨ ਮੇਂ ਲਘਾ ਖਾਇਆ ਜਾਤਾ ਹੈ ਰੀਬੇਲੀ
 ਕੇ ਤੇਲ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਜਲੀ ਹੁਈ ਜਗਹ ਪਰ ਮਲੇਂ ਜਲ ਨ ਦੂਰ ਹੋ ਗੀ
 ਦਰਦ ਕਿ ਦੋਹਰਾ ਜਤਾਰ ਹੋ ਗਾ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਅਗਾ ਸੇ ਧਾ
 ਨੀ ਗਰ ਮਜੇ ਧਾ ਘੀ ਸੇ ਜੋ ਕੇਈ ਕਿ ਜਲ ਜਵੇ ਔਰ ਜਲੇ ਹੁਏ ਬਾਤ
 ਤ ਕੇਵਾਸਤੇ ਖਾਸ ਹੈ ਸੁਫੇਰੀ ਬੈਜਾ ਮੁਰਗ ਕੀ ਤਿਲੀ ਕੇ ਤੇਲ ਮੇਂ ਮਿ
 ਕਰ ਤਿਲਾ ਕਰੋ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਅਰਕ ਪਿਆਜ ਜਲੇ ਹੁਏ
 ਲਗਾਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਫੀਦ ਹੈ ਤਾ ਹੈ ਅਜਾਇਬ ਤ ਸੇ ਹੈ ਅਗਰ ਕਿਸੀ
 ਜਗਹ ਜਖਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਜਲ ਨੇ ਕੀ ਵਜਾ ਸੇ ਸੁਫਲ ਪਿਆ
 ਕਿ ਬਦ ਨਿਕਲ ਨੇ ਅਰਕ ਕੇ ਰਹਤਾ ਹੈ ਲਗਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ
 ਵਾਸਤੇ ਜਲੇ ਹੁਏ ਬਾਤ ਕੇ ਅਗਰ ਚੇ ਤਮਾਖਾਲ ਗਿਰ ਗਈ ਹੈ
 ਉਸੀ ਵਕਤ ਤਸਕੀਨ ਕਰੇ ਰਾਬ ਬਾਰੀਕ ਕਰ ਕੇ ਥੀ ਕੇ ਤੇਲ ਮੇਂ ਲ
 ਮ ਕਰ ਕੇ ਛਾਲੋਂ ਔਰ ਖੂਬ ਲਤ ਕਰੋ ਔਰ ਲਗਾਵੇ॥ ਠੰਡਾ ਨ-
 ਕਿ ਬਹੁਤ ਜਖਮ ਖਾਈ ਸੁਫੇਰ ਕਰੇ ਮਾਫਿਦ ਅਕੁਤਾਵੇ ਔਰ ਹਿ

੭੮
੮੧

ਏਉਸਕੇਫਾਇਦਾਕਰਤਾਹੈ ਤਿਲੀਕਤੇਲਸੇਰਤਰਲੋਹਪਣਨੀ
ਅਜਰੀਦਫਟਕਰੀਹਰਏਕਤੀਨਤੋਲਾਨੀਲਾਥੈਥਾਸਥਜਨੈਮਾ
ਸਪਤੀਨੀਥਕੀਪਉਸੇਰਸਥਦਵਕੂਟਕੇਕੁਰਸਕਰਕੇਤੋਲਮੇ
ਜਲਾਕਰਸਾਫਕਰਕੇਰਖੇਭੁਈਪੁਰਾਨੀਆਲੂਦਹਕਰਕੇਜਖ
ਮਪਰਰਖੇ। ਦੀਗਰ ॥ਕਿਵਾਸਤੇਜਖਮੰਕਨਕੇਮੁਠੀਦਿਹੈ
ਅਕਸਰਲੜਕੇਕੋਯਹਆਰਜਾਹੋਤਾਹੈਫਾਇਦਾਦੇਵੇਔਰਨਖ
ਏਕਚੀਜਸੁਰਖਰੰਗਪੈਔਰਹਿਦਲੋਗਉਸਕੇਇਸਤਿਹਮਲਕ
ਰਤੇਹੈਸਾਥਪੇਸਾਥਲੜਕੇਕੇਪਾਨੀਮੇਭਾਲਕਰਮਲੇਏਕਸਾਇ
ਤਸੇਜਸਹੋਤੀਹੈਬਦਉਸਕੇਨਿਹਾਇਤਆਰਾਮਹੋਤਾਹੈ।
ਦਵਾਈਕਿਅਕੁਤਕੋਮੁਜਰਥਹੈਸਪਾਰੀਛਾਲਿਆਚਰਅਦਰ
ਕਥਤਲਵਾਂਚਰਅਦਦਹਰਏਕਏਕਮਾਜਹੜੀਸਿਰਆਦਮੀ
ਕੀਏਕਕਿਤਮੇਚਰਉਂਗਲੀਮਿਕਦਰਸਿਪਾਢੀਵਭਿਲਵਾਂਉਸਤ
ਖਵਕੋਲੋਤੀਖੁਜਕਗਧੇਮੇਜਲਵੇਜਥਕੇਜੁਦਾਜੁਦਾਬਾਰੀਕਕ
ਰੋਆਧਪਉਗਾਏਕੇਪੀਮੇਮਿਲਵੇਅੰਕੁਤਹਪਰਲਗਵੇਅਗਰ
ਚੇਕਿਸੀਦਵਸੇਫਾਇਦਾਨਹੁਆਹੋਇਸਦਵਸੇਫਾਇਦਾਹੋਗਾ।
ਦਵਾਈਕਿਅਕੁਤਹਕੋਫਾਇਦਾਦੇਵੇ- ॥ਕੁਚਲਾਗਿਆਰਹਤੋਲਾ
ਫਟਕਰੀਪਾਂਚਤੋਲਾਕਥਪਾਂਚਤੋਲਾਤੂਤੀਆਪਾਂਚਤੋਲਾਸਾਥਗਾਏ
ਕੇਪੀਕੇਮਰਹਮਥਨਵੇ। ਤਰਕੀਥਕਿਕੀਫੇਜਖਮਮੇਪੜ
ਜਾਤੇਹੈਪੇਰੀਨਾਨਹਰਕਉਸਪਰਲਗਵੇਔਰਦਵਾਕੀਫੇਮਾਰਨੇ
ਕੀਕਿਜੇਕਨਕੇਕੀਫੇਮੇਦੀਜਤੀਹੈਯਹਾਂਤੀਇਸਇਹਮਲਕਰੇਂ।
ਦਵਾਈਕਿਅਕੁਤਹਕੋਮੁਨਫਾਹੈਸਪਾਰੀਹਲਦੀਹਰਦੇਜਲ
ਈਹੁਈਥਾਥਚੀਜਲੀਹੁਈਹਰਏਕਡੇਡਤੋਲਾਰਲਵਮਹਿੰਦੀ
ਵਕਥਪਾਪੜੀਆਸੁਹਾਗਾਭੂਨਹੁਆਏਭੂਆਫਟਕਰੀਭੂਨੀ
ਹੁਈਹਰਏਕਨੈਮਾਜਾਦਲਮਸੁਰਪੇਸਤਜਲਾਹੁਆਸਾਤੋਚਰ
ਤੋਲਾਮਿਰਚਸਿਆਹਚਰਮਾਸਾਸਥਕੇਬਾਰੀਕਕਰਕੇਸਰਜੇ

ਕਿਤੇਲਮੇਮਿਲਵੇਪਤਿਚਾਕਕੇਗਰਮਕਰਕੇਪੁਸਤਕੀਜਨਬਅਰੇ ੧੭੮
ਤਹਕੇਬਾਧੇਸੁਥਹਕੇ ਬਾਦ ਆਪਹਿਰਕੇਖੇਲੇਫਿਰਪਤੇ ੫੯
ਚਾਕਕੇਬਾਧੇਬਦਤੀਨਰੋਜਕੇਯਹਤੇਲਦਵਾਕਾਇਸਥਿਮਾਲਕਰੇ
ਕਿਨਾਫਿਆਵਮੁਜਰਬਾਧੇ ਦੀਗਰ ॥ਕਿਅਕੁਤਹਕੇਮੁਜਰਬਾ
ਧੇਖਲੀਤਿਲੀਕੀਰੋਗਾਰਥਿਆਕੀਦੋਨੋਬਰਾਬਰਬਾਰੀਕਕਰਕੇ
ਪਾਨੀਮੇਭਿਸਕਾਹੁਜਮਕਰਕੇਬਾਧੇ... ਸੁਥਹਤਾਜਾਮਦੋਤੀਨ
ਰੋਜਮੇਦਫਾਹੋਜਾਇਗਾਰਵਮੋਟੀਯਾਨੇਦਲਦਾਰਇਸਵਾਸਤੇ
ਬਾਦਤੇਹੈਕਿਜਲਰਖੁਸਕਨਹੋਤਰਰਹੇ॥

ਬਾਬਅੰਦਰਦਵਾਈਬਰਸਯਾਨੇਸੁਫੈਦਦਗਅੰ
ਰਦਾਦਕੇ॥

ਜਨਨਾਰਹੀਏਕਿਸੁਫੈਦਦਗਾਬਹੁਤਮੁਸਕਲ ਜਤਾਹੈਜਬ
ਕਿਤਮਾਮਬਦਨਮੇਹੋਜਤਦੈਅਛਾਨਹੀਹੋਤਾਹੈਇਲਾਸੁਥੁ
ਮੇਫਾਇਦਾਹੋਤਾਹੈਸਿਫਤਤਿਲਾਕਿਮੁਜਰਬਾਧੇਬੋਹਲੁਕਾਦੁਧ
ਕਿਜਿਸਕੀਸਾਖੋਬਾਰੀਕਹੋਤੀਹੈਸੁਫੈਦਦਗਪਰਮਾਥੇਭੋਜੁਦ
ਸੁਜਜਾਏਗੀਸੁਫੈਦੀਦੁਰਹੋਜਾਏਗੀਤਲਾਵਕਾਸਹਦੀਯੀਅਮ
ਲਕਰਤਾਹੈਹਰਰੋਜਏਕਸੋਪਤੀਨੀਬਕੀਸਾਈਦਾਕਰਕੇਖਿ
ਲਵੇਅੰਰਉਸਮੋਜਾਕੋਸਾਬਪਤੀਨੀਬਕੇਪੋਵੇਬਾਬਚੀਰੋਡ
ਤੋਲਾਪੀਸਕੇਖਿਲਾਵੇਮੁਜੀਠਵਚੀਤਿਆਰੁਹਾਗਾ - ਬਾਰੀਕ
ਕਰਕੇਸਾਬਸਿਰਕਾਅੰਗੂਰੀਕੇਤਿਲਾਕਰੇ॥ ਦਵਾਈਕਿ
ਸੁਫੈਦਦਗਾਅੰਰਦਾਦ ਅੰਰਖਾਰਸਤਕੇਮੁਟੀਦਪੈ - ॥ਨਾਰੇਲ
ਕੀਛਾਲਸਖਤਸੇਰਭਰਪਨਵਾਕੁਕੇਬੀਜਅੰਰਿਗਿਹੋਹਰਏਕ
ਫੂਤੇਲਾਤਤੀਅਚੀਤਿਆ ਵਨੋਜਾਦਰਹਰਏਕਤੀਨਤੋਲਾਜਿਵਾ
ਏਗੇਹੂੰਕੋਸਬਕੋਜੋਕੁਬਕਰੇਮਿਟੀਕੀਦੋਗਮੇਡਾਲੇਏਕਪਿ
ਆਲਾਚੀਨੀਕਾਯਾਤਾਬੇਕਾਕਲਈਦਾਰਦਰਮਿਆਨਦਵਾ
ਮੇਰਖਦੇਵੇਏਕਹਾਂਡੀਬਕਦਰਮੁਹਦੇਗਕੋਰਖਕਰਅੰਦਰ

100 ਹਾਂਡੀ ਕੇ ਪਾਨੀ ਭਰ ਦੇਵੇ ਅੰਗ ਸਾਂਸ ਮੁਹ ਦੇ ਗਏ ਕੇ ਮਿਟੀ ਅੰਗ ਕਪ
11 ਏਸੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵੇ ਚੁਹਲੇ ਪਰ ਚੜ੍ਹਾ ਕਰ ਅੰਗ ਕਰੋ ਅਰਕ ਪਿਆ
ਏ ਮੇਂ ਜਾਮ ਹੋਗਾ ਮਰਜੇ ਮਜ਼ਕੂਰ ਕੇ ਮਲੇ ਦੂਸਰੀ ਬਾਰ ਭੀ ਉਸ ਦ
ਵਾਸੇ ਅਰਕ ਡੇਵੇ ਅਵਲ ਵ ਦੋ ਮਹੋਗਾ ॥ ਈਗਰ ॥
ਪਨਵਾਰ ਕੇ ਥੀਜੇ ਅਮਲ ਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਫੂਟ ਕੇ ਤਰ ਕਰੋ ਸੁਥਾ
ਕੇ ਪੀਸ ਕੇ ਸੁਫੇਰ ਦਗ ਪਰ ਤਿਥ ਕਰੇ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਮੇਂ ਸਾਤ ਰੋ
ਜ ਲਗਾਵੇ ਏਕ ਰੋਜ ਨਾਗ ਕਰੇ ॥ ਈਗਰ ॥ ਅਜਵਾਇਣ
ਖਰਾਸਾਨੀ ਹਲੇ ਦੋਨੋਂ ਦਵਾਓ ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਲੇਕਰ ਬਦ੍ਰੁਨ ਫੂਟੇ
ਮਿਲਾਵੇ ਅਵਲ ਰੋਜ ਚਾਰ ਰਤੀ ਹਮਰਾਹ ਦੂਧ ਗਾਏ ਕੇ ਖਿਲਾ
ਵੇ ਦੂਸਰੇ ਰੋਜ ਪੰਚ ਰਤੀ ਇਸੀ ਤਰਹ ਰੋਜ ਰੋਜ ਤਰ੍ਹਾ ਏਕ ਰਤੀ
ਬੜਾਵੇ ਫਿਰ ਚਾਲੀਸ ਰੋਜ ਤਕ ਸਤਰਹ ਰਤੀ ਹਰ ਰੋਜ ਦੇਵੇ
ਕਿਚਲੀਸ ਰੋਜ ਤਾਮਾ ਮੇਂ ਛਾਲੂ ਪਰ ਬਰਨਾ ਕੀ ਕਿ ਦਵਾਈ
ਹਿੰਦੀ ਹੈ ਹਮਰਾਹ ਕਾਏ ਫਿਲ ਕੇ ਪੀਸ ਕੇ ਸੁਫੇਰੀ ਪਰ ਮਲੇ ਹਰ ਰੋ
ਜ ਤੀਸ ਰਾਤ ਏ ਦਾ ਹੋਗਾ ॥ ਈਗਰ ॥ ਛਪਕਲੀ ਹਮਰਾਹ
ਹੋਸਤ ਬਕਰੇ ਕੇ ਪਕਵੇਂ ਫਿਰ ਉਸ ਛਪਕਲੀ ਕੇ ਨਿਕਾਲ ਲਏ ਬਕ
ਰੀ ਕੇ ਰੋਜ ਤ ਮੇਂ ਸਾਥ ਮਾਸ ਲਿਆ ਕੇ ਪਕਾਕਰ ਮਹੀਜ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇ
ਮਰਥੀ ਮਾਰ ਅਗਾਨ ਹੋਥ ਜੇ ਖਿਚਲੀ ਮੇਂ ਪਕਾਕਰ ਛਪਕਲੀ
ਕੇ ਨਿਕਾਲ ਕਰ ਖਿਚਲੀ ਖਿਲਾਤੇ ਹੈਂ ਅਲਗ ਰਸ ਬਹੁਤ ਆਦਮੀ
ਫਾਇਦਾ ਇਸ ਕਾ ਬਿਆਨ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਅਲਤਾਲਾ ਹਰ ਏਕ ਸੀ ਪਰ
ਕਾਰਤ ਹੈ ॥ ਈਗਰ ॥ ਹਕਤਾਲ ਵਰਕੀ ਬਗਦਾਦੀ ਏਕ ਹਿ
ਜਾ ਬਾਬਰੀ ਦੇ ਹਿਜਾਨ ਰਏਕ ਜੁਦਾ ਜੁਦਾ ਸੁਰ ਮੇਕੀ ਮਾਨਿੰਦ ਪੀਸੇ
ਦਰਿਆ ਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਰਾਭ ਪਹਰ ਖਰਲ ਕਰ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਨਾ ਕਰ
ਚਖੇ ਵਕਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਹਲ ਕਰ ਕੇ ਦਗ ਪਰ ਅੰਗ ਦਾ ਪ
ਰ ਤਿਥਾ ਕਰੇ ਦਫਾ ਹੋਜਵੇ ॥ ਈਗਰ ॥ ਸੁਫੇਰ ਦਗ ਅੰਗ ਤ
ਪਰੋ ਬਈਆ ਕੇ ਮੁਜਰਬਾ ਮੁਹੀਦ ਹੈ ਬਿਛਨਾ ਕੁਤੁਤ ਅੰਕਸ

੧੮੧
 ੧੮੧
 ਧੂਰਹਸਿਆਹਕੇ ਬੀਜਕਨੇਰਸੁਫੈਰਕੀਜੜਗਾਂਜਾਕਿਜਿਸ
 ਸੇਨਸਾਹੋਤਾਹੈਜੰਗਾਚਜੁਮਲਾਫੈਦਵਾਈਕੁਟਪੀਸਕੇਰਖੇਵਕ
 ੩ ਜੜਹਤਸਾਥਪਾਨੀਤਾਜਾਕੇਕੋਈਥਕਦਰਮਾਸਕੇਥਾਪਕਰ
 ਖਿਲਵੇਔਰਮੁਹੀਨੋਔਰਥਕਸੋਖਿਲਵੇਕਿਅਕਸਰਮਰਜੇਕੁਨ
 ਕੇਮੁਫੀਦਪੈਸੁਫੈਦਦਗਕਿਮਹੀਜਲਾਦਵਪੈਤੀਨਚਰਮਹੀਨਾ
 ਮੇਂਦਫਕਰਤਾਹੈਥੇਹਤਰਯਹਪੈਕਿਜੰਗਰਕੋਘਰਮੇਂਥਨਲੇਵੇਤ
 ਰੀਕਾਥਨਾਨੇਜੰਗਾਚਕਾਸਹਪੈਤਾਂਥੇਕਾਬੁਰਾਦਾਪਉਸੇਰਸਿਰਕਾ
 ਅਭੂਰੀਮੇਂਤਰਕਰੇਇਸੀਤਰਹਕਿਸਿਰਕਾਊਪਰਬੁਰਦਹਕੇਏਕ
 ਉਗਲਹੋਔਰਨੌਸਦਰਤੀਨਤੋਲਾਥਾਕੀਕਰਕੇਮਿਲਵੇਚੀਨੀ
 ਕੇਥਰਤਨਮੇਂਅਗਰਥਨਵੇਤੋਥੇਹਤਰਪੈਥੋਰਕਿਹਰੋਰੇਜਨੀ
 ਚੇਅਫਤਾਥਕੇਰਖੇਰਤੁਕੋਕਿਸੀਗਰਮਜਗਹਮੇਂਚੁਲੇਪਰਕਿਨੀਚੇ
 ਉਸਕੇਥੋੜੀਅਗਰਹੇਤੋਥੇਹਤਰਪੈਇਸੀਤਰਹਖੁਥਥਨਤਾਹੈ
 ਫਿਰਜੰਗਾਚਕੇਦਖਲਦਵਕਰੋਵਜਨਦਵਾਥਰਾਥਰਤਕਦੇਸਕਤੇ
 ਪੈਅਗਰਗੋਲੀਥਾਪਕਰਤਾਪੈਯਹਥੇਹਤਰਪੈਮਗਰਜਲਦੀਨਦ
 ਸੁਹੋਤਾਹੈਕਿਸਦੁਫਕਰਕੇਰਖੇਵਕਤਹਜੜਸਾਥਪਾਨੀਕੇਗੋਲੀ
 ਥਨਾਕਰਖਿਲਵੇਅਗਰਜੰਗਾਚਘਰਕਾਨਮਿਲਾਕੇਥਾਜਰਕਾ
 ਜੰਗਾਰਮਿਲਾਵੇਵੇਸਹਵਤਔਰਫੂਖਕੋਈਮੁਫੀਦਹੈ॥ ਦਵਾਈ
 ਕਿਸੁਫੈਦਦਗਕੋਮੁਫੀਦਪੈਜਮਲਗੋਰਾਔਰਰਾਈਹਰਏਕਪੀਸਕੇ
 ਤਿਲਾਕਰੋ॥ ਦੀਗਰ ॥ਕਿਵਸਤੇਸੁਫੈਦਦਗਤਮਾਮਥਦਨਕੇ
 ਮੁਫੀਦਪੈਮਰਦਮੁਖਤਥਕੇਇਸਮਰਜਮੇਂਮੁਥਤਲਾਹੁਆਥਾਸੇਰ
 ਤਹੁਈਦੂਜੋਰੋਕੋਤੀਦੀਅਫਾਇਦਾਕੀਆ॥ ਪਿਤਪਾਪਕਾਸਫੇਰ
 ਚਤੋਲਾਅਜਮੂਦਚੇਤੋਲਾਤਲੀਜਨੋਮਾਸਾਅਕਰਕਰਹਾਥੀਸੋਲੇ
 ਚਨਹਰਏਕਤੀਨਤੋਲਾਸਥਦਵਾਥਾਕੀਕਰਕੇਅਵਲਰੋਜਏਕਮਾਸਾ
 ਖਿਲਵੇਇਸੀਤਰਹਆਪਮਾਸਾਹਰੋਰੇਜਸਿਆਦਾਕਰੇਕਿਰਹਮਾਸਾ
 ਤਕਪਹੁਚੋਰਾਮਾਸਾਹਰੋਰੇਜਖਤੇਰਹੇਤਾਸਥਚਾਈਜਰੋਜਦਵਈ

੧੮੨ ਖਾਈ ਜਦੋਂ ਤੁਰਸੀ ਵਥਾਈ ਸੇ ਪਰਹੇ ਜ ਕਰੇ ਛੈ ਮਹੀ ਨੇ ਤ ਕ ਬਾਦ ਅਛੈ
 ॥ ਹਿਨੇ ਕੇ ਖਵੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਵਾਸਤੇ ਸੁਫੈਦ ਦਗ ਕੇ ਮੁਜਰਬ ਹੈ
 ਅਸਬੰਦ ਸੇਖਤ ਨੀਤੀ ਨ ਤੋਲਾ ਸੁਹਾਗਾ ਤੂਤੀਆ ਮੁਸਵੀ ਜਾਫਰਨ
 ਅਮਲਾ ਹਰਏ ਕਰੇ ਤੋਲਾ ਅਵਲਾ ਅਮਲਾ ਅਸਬੰਦ ਕੇ ਪਾਣੀ ਮੇਤ
 ਰ ਫੰ ਸੁਥਾ ਕੇ ਪਾਣੀ ਅਮਲੇ ਸੇ ਦੇਨੋ ਕੋ ਖੁਬ ਪੀਜੇ ॥ ਸੁਹਾਗਾ ਵ
 ਜਾਫਰਨ ਇਸ ਮੇਂ ਹਲ ਕਰੇ ਔਰ ਭਿਲਾ ਕਰੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਛਾਲ
 ਦਗ ਖਤ ਗੁਲਰ ਲਾਲਾ ਕੇ ਬੀਜ ਦੇਨੋ ਕੋ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਏਕ ਹਥੇ ਲੀਭਰ
 ਸੁਥਾ ਕੇ ਪਾਣੀ ਸਰਦ ਕੇ ਸਾਬ ਖਿਲਾਵੇ ਚਾਲੀ ਸਰੋਜ ਤ ਕ ਗੁਲਨ ਹਰ
 ਕਰ ਰ ਕਿਰ ਹੋ ਖਿਲਵੇ ਸਾਬ ਬਹੁਤ ਘੀ ਕੇ ਰਾਤ ਕੋ ਜੋ ਕੁਛ ਕਿ ਮੁਸਾਸਰ
 ਆਵੇ ਸੁਫੈਦ ਦਗ ਪੁਰਾਨਾ ਦੁਹ ਹੋ ਜਵੇ ॥ ਅਦਵੀਆ ਵਾਸਤੇ ਛੀ
 ਪਕੇ ਔਰ ਵਹ ਸਿਆਹ ਵ ਸੁਫੈਦ ਦਗ ਹੋਤ ਹੈ ਬਹੁਤ ਜਲ ਦਤ ਦਾਤ
 ਕ ਇਸ ਕਾ ਕਰੇ ਮੁਲੀ ਕੇ ਬੀਜ ਥਾਈ ਕ ਕਰ ਕੇ ਦਹੀ ਖਰੇ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ
 ਭਿਲਾ ਕਰੇ ਔਰ ਪੁਪ ਮੇਂ ਉਸ ਉਂਜ ਕੋ ਰਖੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਸੁਹਾਗਾ
 ਤੁਨਾ ਹੁਆ ਮੁਲੀ ਕੇ ਬੀਜ ਦੇਨੋ ਬਰਬਰ ਲੇ ਕਰ ਪਾਣੀ ਲੇ ਮੁੰ ਮੇਂ ਪੀਜੇ ਔਰ
 ਮਲੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਬਾਬਰੀ ਵ ਮੁਲੀ ਕੇ ਬੀਜ ਸਾਬ ਸਿਰਕਾ ਕੇ ਪੀ-
 ਸ ਕੇ ਲਗਾਵੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਸਬਨੀ ਕਿਉ ਪਰ ਘਾਸ ਵ ਗੈਰਾ ਕੇ ਹੋਤ
 ਹੈ ਮਲੇ ਔਰ ਅਗਰ ਚਨੇ ਕੇ ਸਾਗ ਪਰ ਸੇ ਲੇ ਕਰ ਲਗਾਵੇ ਬਹੁਤ ਫਾਇ
 ਦਾ ਕਰਤੀ ਹੈ ॥ **ਬਾਬਰੀ ਵਨ** ॥ ਕਿਹਿ ਦੀ
 ਮੇਦਾਰ ਕਹਤੇ ਹੈ ਅਸਲੀ ਇਲਾਜ ਤਨਕੀਆ ਮਾਦਾ ਉਦਾ ਹੈ ਜੰਦਲ
 ਸੁਰਖ ਸੁਹਾਗਾ ਅਫਾ ਯੂਨ ਤੀਨੋ ਬਰਾਬਰ ਸਾਬ ਅਰਕ ਲੇ ਮੁੰ ਕੇ ਘਾਸ
 ਕਰ ਭਿਲਾ ਕਰੇ ਅਵਲ ਮੁਕਾਮ ਦਾ ਕੋ ਜੰਗਲੀ ਚਿਪਲੇ ਸੇ ਜਾ ਔਰ ਕਿ-
 ਸੀ ਚੀਜ ਤੁਰਖੁ ਕੀਸੇ ਖੁਜਲਾ ਕਰ ਕੇ ਬਾਦ ਉਸ ਕੇ ਦਵਾ ਤਗਾਵੇ ਅਫਤ
 ਬ ਮੇਂ ਬੈਠੋ ਦੇ ਮਛਤਾ ਸੇਜਿਆ ਵਹ ਇਤਿ ਅਜ ਨ ਹੋ ਗੀ ਯਹ ਦਵਾ ਨ ਹੀ
 ਛੁਟਤੀ ਜਬ ਤਕ ਅਛਾ ਨ ਹੋਲੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਹਰਜਗਹ ਕਿਦਮ
 ਹੋਨੇ ਫਾਵੇ ਵੇ ਅਮਲਾ ਮਦਾਰ ਕੇ ਫੂਲ ਤੁਖਮ ਪਨ ਵਕੁਖ ਦੀ ਚੀਜਿਆ

ਦੁਬਾਰਾ ਪੀਜੇ ਘੋਰ ਧੁਨਾਵੇਂ ਇਥੇ ਪੁਸੀਆ ਪਰ ਇਸਤਿਮਾਲ ਨ ਕਰੇ ਅ ੧੦
 ਗਰਮਦਰ ਕੇ ਫੂਲ ਨ ਹੋਤੈ ਪਤੇ ਉਸ ਕੇ ਕਾਫੀ ਹੈ ਅਗਰ ਦਹੀ ਨ ਹੋ ਮੁ ੧੧
 ਜਇਕਾਨਹੀ। ਦੀਗਰ ॥ ਗੰਧਕ ਤੂਤੀਆ ਅਮਲਾ ਪਨਵਰ
 ਕੇ ਬੀਜ ਰੇਗ ਬੋਝੀ ਕਿ ਜਿਸ ਸੇਚ ਨੇ ਫੂਲ ਤੇ ਹੈ ਸਬ ਬਰਾਬਰ ਲੇਕਰ
 ਕਪੜੇ ਮੇਂ ਫੂਲ ਕਰ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਦਾਓ ਓਰ ਛੀਪ ਪਰ ਤਿਲਾ
 ਕਰੇ ਹਰ ਰੋਜ ਤੀਨ ਬਾਰ ਛੀਪ ਪਰ ਮਲ ਕਰ ਆਫਤਾ ਬ ਮੇਂ ਬੈਠੇ।
 ਦੀਗਰ ॥ ਦਵਾ ਕਿ ਦਾਦ ਕੇ ਬਖੂਬੀ ਦਫਕਰੇ ਸੰਝੇ ਕਾ ਮਗਜ
 ਫੂਟ ਕੇ ਨ ਹੋਵੇ ਬਚੀਕ ਕਰ ਕੇ ਮਿਲਾ ਕਰ ਤੀਨ ਰੋਜ ਰਖੇ ਕਿ ਜੇ ਸਾਢੇ
 ਪਸ ਦਾਦ ਕੇ ਛੀਲ ਕਰ ਯਹ ਦਵਾ ਮਲੇਂ ਆਫਤਾ ਬ ਮੇਂ ਬੈਠੇ ਅਗਰ ਦਾਦ
 ਬਹੁਤ ਗਲੀਜ ਓਰ ਮੋਟਾ ਹੋ ਪਹਲੇ ਪਛਨੇ ਬਗਾ ਕਰ ਖੁੰਨ ਖੈਂ ਚੜਾ
 ਲੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਪਨਵਰ ਕੇ ਬੀਜ ਚਕਾਏ ਹੀ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਤਿਲਾ
 ਕਰੋ ਪਹਿਲੇ ਦਾਦ ਕੇ ਕਿਸੀ ਚੀਜ ਸੇ ਖੁਜਲਾਵੇਂ ਮੈਂ ਫੂਲ ਬਚੀਕ ਕਰ ਕੇ
 ਤਿਲਾ ਕਰੋ ਸਾਬ ਪਾਨੀ ਸਰਦ ਕੇ ਦੋ ਤੀਨ ਬਾਰ। ਦੀਗਰ ॥
 ਸੁਰੇਸ ਮਲੇਂ ਓਰ ਨ ਉਤਰੇਂ ਜਬ ਤਕ ਕਿ ਦਾਦ ਦਫ ਨ ਹੋ। ਦੀਗਰ
 ॥ ਨੀਲਾ ਬੋਝਾ ਸਾਬ ਅਰਕ ਲੇ ਮੂੰ ਕੇ ਪੀਜੇ ਘੋਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇ ਲੇਕਰ
 ਇਸ ਦਵਾ ਸੇ ਵਰਮ ਜਹਰ ਹੋਗਾ। ਦੀਗਰ ॥ ਵਾਸਤੇ ਦਾਦ
 ਅਭੂਤ ਕੇ ਮੁਫੀਦ ਹੈ ਏਰ ਨ ਕੋਂ ਟਾਯ ਨੇ ਜੀਗਲੀ ਓਪਲੇ ਏਕ ਸੇਰ ਹ-
 ਕੁਲਾ ਸਤੇ ਸਤ ਤੇਲੇ ਤਿਲੀ ਕਾ ਤੇਲ ਏਕ ਸੇਰ ਹਰਤਲ ਕੇ ਰੋਗ ਨ ਮੇਂ
 ਹਲ ਕਰੇ ਏਕ ਬਰਤਨ ਮੇਂ ਤੈ ਬਤੈ ਰਖ ਕੇ ਗਿਲ ਹਿਕਮਤ ਕਰ ਕੇ ਬਤ
 ਚੀਕ ਰੋਆ ਪਤਾਲ ਜੰਤਰ ਮੇਂ ਖੈਂ ਰੇ ਦੋ ਤੀਨ ਮਰਤਬਾ ਜੇ ਜਿਆਦਾ
 ਹਾਜਤ ਨ ਹੋਗੀ। ਦੀਗਰ ॥ ਅਸੁਕ ਸਾਬ ਸਿਰਕਾ ਅੰਗੂਰ
 ਕੇ ਮਿਲਾ ਕੇ ਤਿਲਾ ਕਰੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਕੁਚਲਾ ਪਾਰ ਕੀਧਕ ਮਨ
 ਸਲ ਜੀਰਾ ਅੰਬ ਹਲਦੀ ਹੜਤਾਲ ਏਲੁਆ ਮਿਰਚ ਚਾਚ ਪਹਿਰ ਖ-
 ਰਲ ਕਰੇ ਇਸ ਕੇ ਮਾਹੀਰ ਖਰਤ ਕਹਤੇ ਹੈ। ਦੀਗਰ ॥
 ਵਾਸਤੇ ਖੁਰਖੁਰੇ ਹੋ ਨੇ ਜਲ ਦ ਓਰ ਫਸ ਦ ਜਹਰ ਜਲ ਦੇ ਕੇ ਮੁਫੀਦ

੨੪ ੨ ਏਕ ਅਕਾਸਿ ਟੀਕਾ ਲੋਕਰ ਜੰਗਲੀ ਚਿਪਲੇ ਇਸ ਮੇਂ ਛੁੱਟੋ ਕਿਰਚ
ਉਗਲੀ ਖਲੀ ਰਹੇ ਏਕ ਬਲੀ ਟੁਲ ਕੀ ਇਸ ਕੇ ਉਪਰ ਬੰਦ ਕਰ ਕੇ ਏ
ਕ ਗਲੂ ਬੰਦ ਕਰ ਜੰਗਲੀ ਚਿਪਲੇ ਭਰ ਕਰ ਨੀਚੇ ਪਿਆਲੀ ਰਖ ਕ
ਰ ਦੇਗ ਜਾਨੇ ਅਕੈ ਕੋ ਰਖੇ ਕਿਹਾ ਉਸ ਕੇ ਚਿਪਲੇ ਭਰ ਕਰ ਸੁਬ ਕੇ ਅਗ
ਦੇਵੇਂ ਸੁਬ ਹੁਕੋ ਜੇ ਅਰਕ ਕਿ ਪਿਆਲੀ ਮੇਂ ਜਮਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਅਲਹ ਦਾ ਬਰ ਸੇ
ਵੇ ਕਰ ਗਾੜ੍ਹ ਹੋਗਾ ਬੈਠਾ ਦਾ ਪਰਮ ਲੇ ਬਾਵ ਖੁਜਲਾ ਨੇ ਦਾ ਕੇ ਅਗ
ਅਕ ਮਜ਼ਕੂਰ ਚਿਪਲੇ ਸੇ ਭਰਾ ਹੋ ਚੁਕੇ ਪਰ ਚਲਾ ਕਰ ਬੀਰ ਉਸ ਕੇ
ਪਿਆਲੀ ਰਖ ਕਰ ਅਰਕ ਲੇਵੇਂ ਦੀ ਗਰ ਅਵਾਜ ਤੇ ਦਾ ਕੇ
ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਅਮਲਾ ਜਾ ਰਹੀ ਪਰ ਕਥ ਪਨਵਰ ਕੇ ਬੀਜ ਸੁਹ
ਕਾ ਬਰਾਬਰ ਲੋਕਰ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪੀਸ ਕਰ ਜਮਾ ਦ ਕਰੇ ਇਮਲੀ ਕੇ ਬੀ
ਜ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਬਲ ਕੇ ਅਰਕ ਲੇ ਮੁੰ ਮੇਂ ਪੀਸ ਕਰ ਡਿਲਾ ਕਰੇ ਬੋਲ ਕਿ ਦਵ
ਮੇਂ ਸੁਹਰ ਹੈ ਸਾਬ ਸਿਰਫਾ ਤੇ ਜ ਕੇ ਮਿਲਾ ਕੇ ਦਾ ਕੇ ਖੁਜਲਾ ਕਰ ਲ
ਗਵੇਂ ਦੀ ਗਰ ਚਰਬੀ ਮੁਰਗੀ ਬਚਾ ਤੇ ਲਾ ਚਰਬੀ ਕੋ ਪਿਘ
ਲਾ ਕਰ ਸੰਧੂਰ ਉਸ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇ ਖਰਲ ਮੇਂ ਦਸਤ ਹ ਨੀਬ ਸੇ ਸਾਤ
ਰੋਜ ਖਰਲ ਕਰ ਕੇ ਨਿਗਾਹ ਰਖੇ ਉਪਰ ਉਸ ਕੇ ਇਸਤ ਹ ਮਲ ਕਰੇਂ
ਅਦਵੀਆ ਦਾ ਦ ਕਿ ਤਾਮਾ ਬਦਨ ਮੇਂ ਮੁਨਤ ਜਿਰੇ ਕਿਸੀ ਇਲ
ਜ ਸੇ ਨਫਾਨ ਹੋ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਦੇ ਤੀਨ ਦਸਤ ਭੀ ਅਤੇ ਹੈ ਬੋਹੜ ਖਰਦਾ
ਪਾਚ ਸੇਰ ਦੁਕੜੇ ਗੋਲ ਕਾਟੇ ਔਰ ਚਾਵਲ ਕਿਸਾਈ ਮੇਂ ਹੋਤੇ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ
ਕੋ ਪਾਨ ਕਹਤੇ ਹੈ ਮਟਕਾ ਬੜਾ ਲੋਕਰ ਪਹਿਲੇ ਏਕ ਤੈ ਬੋਹੜ ਕੀ ਬਛ
ਦੇ ਉਪਰ ਉਸ ਕੇ ਚਾਵਲ ਜਾਨੇ ਪਾਨ ਬਿਛਾਵੇ ਫਿਰ ਬੋਹੜ ਬਿਛਾਵੇਂ
ਔਰ ਉਸ ਪਰ ਪਾਨ ਬਿਛਾਵੇਂ ਇਸੀ ਤਰਹ ਤਹ ਬਰਤ ਹ ਰਖੇ ਫਿਰ
ਪਾਨੀ ਇਸੀ ਕਰ ਰ ਛਾਲੋ ਕਿ ਸਬ ਛ ਪਜਾਵੇ ਮੁੰ ਹ ਬੰਦ ਕਰ ਕੇ ਤੀਨ ਯ
ਪੰਚ ਰੋਜ ਰਖ ਛੇਵੇਂ ਬਦ ਉਸ ਕੇ ਪਾਨ ਨਿਕਲ ਕਰ ਚਿੜਵੇ ਇਸ ਕੇ
ਬਨਾਵੇ ਵਹਰ ਰੋਜ ਦੋ ਤੇ ਲੇਨ ਤਹ ਤੀਨ ਤੇ ਲਾ ਖਿਲਾਵੇ ਚੰਦ ਮਹੀਨੇ
ਚੜ੍ਹੇ ਬੇ ਮਾਦਾ ਕੋ ਤੇ ਜ ਸਾਬ ਮਦਦ ਖੁਦ ਕੇ ਜੁਜਾ ਮਦ ਸੁਫੇਰ ਦਾ ਗ ਕੋ ਤ

ਫਾਇਦਾ ਕਰੇ

੧੮੫

110

ਬਾਬਾ ਅੰਦਰ ਦਵਾਈ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕੇ ॥

ਹੋਕਾ ਅਰਕਲੇ ਮੂੰ ਮੇਂ ਪੀਸ ਕੇ ਭਿਲਾ ਕਰੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਪੁੱਤ ਪੁੱਤ
ਕੁਟੁੰਬੀ ਕੇ ਉਸਕੀਰੇ ਗੇ ਪਰਦੂ ਨਾ ਮਲ ਕੇ ਬਤੀ ਕੇ ਮਲਿੰਦ ਬਨਾ ਕੇ
ਰ ਮਸ਼ਹੂਰ ਪਰ ਮਲੇ ਪਹਿਲੇ ਨਾ ਖੁਸ਼ ਸੇ ਖੁਸ਼ ਲਾ ਲੇਵੇ ਬੋਲੀ ਮੁਦਤ
ਮੇਂ ਸਥਾਨ ਹੋ ਜਵੇ ਅਗਰ ਬਕੀ ਹੋਵੇ ਤੀਨ ਰੋਜ ਮੇਂ ਸਥਾਨ ਕਤਾ ਹੋ
ਜਵੇ ॥ ਫਸਲ ॥ ਅੰਦਰ ਮੁਹਾਸਾ ਨਰਕ ਦੂਰ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪੀਸ
ਕੇ ਭਿਲਾ ਕਰੇ ਸੁਥਾ ਕੇ ਧੋ ਦੇਵੇ ਖਾਲੀ ਨਿਮਕ ਭੀ ਮੁਢੀ ਦਿਓ ਅਨਜ
ਕੁਤਰੂ ਮੀ ਅਰਕਲੇ ਮੂੰ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਲਗਾਵੇ ਸੁਥਾ ਕੇ ਪਾਨੀ ਸੇ
ਧੋਵੇ ਏਕ ਹਫਤਾ ਮੇਂ ਅਸਰ ਮੁਹਾਸਾ ਕੁੱਝੀ ਆ ਨਰਹੇਗਾ ॥

ਬਾਬਾ ਫਟ ਜਾਨੇ ਔਰ ਖੁਰ ਖੁਰ ਹੋ ਜਾਨੇ ਜਲ ਦ ਕੇ ਬਿਆਨ

ਮੇਂ

ਦੂਧ ਬੜਕੇ ਦਰਖਤ ਕਾ ਵਾਸਤੇ ਫਟ ਜਾਨੇ ਹਥੇ ਲੀਕੇ ਮੁਢੀ ਦਿਓ -
ਮਲੇ ਔਰ ਮੇਂ ਮੇਂ ਰੋਗ ਨ ਲਗਾਵੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਛਾਜ ਨ ਕੇ ਦੂਰ
ਕਰੇ ਯਹ ਮਰਜ ਐਸਾ ਹੈ ਕਿ ਹਥੇ ਲੀਕਾ ਥ ਮੇਂ ਸਾਪੇਰ ਮੇਂ ਦਰਸਤੀ
ਹੋਤੀ ਹੈ ਖਾਲ ਉਸਕੀ ਨਿਕਲਤੀ ਹੈ ਦੂਧ ਬਕਰੀ ਕਾ ਯਾ ਗਾਏ ਕਾ ॥
ਦਸੇਰ ਲੇਕਰ ਤੀਨ ਜੇਸ ਦੇਵੇ ਬਕਰ ਦੇ ਨੇ ਮਾਜਾ ਸਿਰਕਾ ਅੰਗੂਰੀ ਭਾ ॥
ਲੇਂ ਸਥਾਨ ਦੂਧ ਫਟ ਜਾਏਗਾ ਕਪੜੇ ਮੇਂ ਪਾਨੀ ਸਾਫ ਉਸਕਾ ਛਾਨ ਕਰ
ਜੀਸੇ ਮੇਂ ਭਰ ਰਖੇ ਉਸਕੇ ਮਲੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਅੰਦਰ ਕਾ ਦੂਧ
ਮਿਟੀ ਕੇ ਬਰਤਨ ਮੇਂ ਰਖੇ ਕਰੇ ਕਾਲੀ ਮਿਰਚ ਪੀਸ ਕੇ ਮਿਲਾਵੇ
ਔਰ ਮਲੇ ਛਾਜ ਨ ਦੂਰ ਹੋ ਜਵੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਵਾਸਤੇ ਖਸੂਨ
ਤਸੀਲ ਦ ਕੇ ਕਿਉਂ ਸਕੇ ਰਜ ਰਸ ਮ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਮੇਂ ਨੀਲਾ ਬੋਥਾ ਬਾ
ਬਾ ਗਿਰਾ ਲ ਮਸ਼ਹੂਰ ਤੇ ਲਰ ਹਰਤ ਲ ਲੇ ਦਹ ਕਾ ਮੀਲਾ ਕੀਧਕਾ ॥
ਮੁਹਾਸਾ ਕੇ ਸਰ ਛਾਲ ਕ ਨੇਰ ਸੁਫੇਦ ਪਰ ਹਰੀ ਦਕ ਹਲਦੀ
ਸਥਾਨੇ ਹ ਦਵਾ ਬਾਬਾ ਲੇਕਰ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਪਾਰ ਹਰੀ ਧਕ ਕ

ਜਲੀਕਰਕੇ ਸੋਹ ਚੰਦ ਯਾਨੇ ਤਿਗਨੀ ਤਿਲੀ ਕੇ ਤੇਲ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇ ਖਾ
 ਥੀ ਸਤ ਕਿਸੀ ਕਿਸਮ ਕੀ ਹੋ ਔਰ ਦਾਦ ਔਰ ਅਕੁਤ ਹਮਲਾਨੇ ਇਸ
 ਕੇ ਸੇ ਦੂਰ ਹੋ ਦਾਤੁ ਕਿ ਵਾਸਤੇ ਫਟ ਨੇ ਸਿਲਦ ਕੇ ਮੁੰਦੀ ਦਹੈ ਮਹਿੰਦੀ
 ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਹਲ ਕਰਕੇ ਜਮਾਦ ਕਰੇ ਬਾਦ ਤੀ ਨਚ ਚਪਲੀ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰ
 ਕੇ ਚਿੰਤੀ ਕਤੇਲ ਮਲੇ ਉਹ ਕੋ ਕੁਥਤ ਦੇਗੀ ਔਰ ਫਟ ਨੇ ਸੇ ਬਾਜ਼ ਰਹੇ

ਬਾਬ ਅੰਦਰ ਬੀਮਾਰੀ ਨਾ ਖੂਨ ਕੇ

ਜਿਸ ਵਕਤ ਕਿ ਸਖਤੀ ਔਰ ਕਜੀ ਨਾ ਖੂਨ ਮੇਂ ਜਾਹਰ ਹੋ ਪਹਿਲੇ ਤਨ
 ਕੀ ਆਬਦਨ ਕਾ ਕਰਲੇ ਨ ਚਾਹੀਏ ਔਰ ਯਹ ਦਵਾ ਲਗਾਨ ਚਾਹੀਏ
 ਹਰੁ ਰਾਤ ਮਦੀਜ਼ ਮਨ ਕੀ ਦੋਨੋ ਕੋ ਪੀਸ ਕੇ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ। ਦੀਗਰ
 "ਜਾਬ ਰੋਗ ਨ ਗੁਲ ਕੇ ਪਚੇ ਕੋ ਮਿਲਾ ਕਰ ਮਲੇ ਵਕਤੇ ਕਿ ਪਾ
 ਰਹ ਖਾਕਿਸਤ ਰਹੈ ਕਰ ਰੋਗ ਨ ਮੇਂ ਮਿਲ ਜਾਵੇ ਅਗਰ ਪਾਰੇ ਕੋ ਪਹਿ
 ਲੇ ਮਚਲੇ ਵੇ ਤੋ ਬੇਹਤਰ ਹੈ ਔਰ ਤਰੀਕਾ ਮਾਰਨੇ ਪਾਰੇ ਕਾ ਯਹ ਹੈ ਅ
 ਤਕ ਬਰਗ ਪਾਨ ਮੇਂ ਹਲ ਕਰੇਂ। ਦੀਗਰ "ਅਸਕਰ ਠੇੜੀ
 ਕਾ ਨਾ ਖੂਨ ਪਰ ਜਮਾਦ ਕਰੇ ਬਾਦ ਉਸ ਕੇ ਲਕੜੀ ਮਦਾਰ ਕੀ ਜਲਾਵੇ
 ਔਰ ਧੂਆਂ ਉਸ ਕਾ ਨਾ ਖੂਨ ਪਰ ਪਹੁੰਚਾਵੇਂ।

ਬਾਬ ਅੰਦਰ ਦਵਾਈ ਖਾਥੀ ਸਤ ਕੇ-

ਗੀਧਕ ਆਮਲਾ ਜਾਚਣੈ ਮਾਸਾ ਸਟ ਕਰਕੇ ਗੁੜ ਸਿਆਹ ਤੀਨ ਤੇਲ
 ਪਾਉ ਸੇਰ ਤਿਲੀ ਕੇ ਡੋਲ ਮੇਂ ਖੂਨ ਵੇ ਔਰ ਕਪੜੇ ਮੇਂ ਰਖ ਕਰ ਨਚੇੜੇ
 ਰੋਗ ਨ ਬਦਨ ਪਰ ਮਲੇ ਔਰ ਹਲਾਵੇ ਨੇ ਸ ਕਰੇ ਤੀਨ ਰੋਜ ਮੇਂ ਖਾਥੀ
 ਸਤ ਬਲੀ ਜਾਤੀ ਰਹੇ ਬੇਹਤਰ ਯਹ ਹੈ ਕਿ ਗੋਸਤ ਨ ਖਾਵੇਂ।
 ਦੀਗਰ "ਤਰੀਕਾ ਦਰੁਸਤ ਕਰਨੇ ਪਾਰੇ ਕਾ ਕਿ ਦਵਾਈ ਖੂਜਲੀ
 ਮੇਂ ਕਾਮ ਆਤਾ ਹੈ- ਪਚੇ ਕੋ ਮਹਿੰਦੀ ਕੀ ਪਤੀ ਮੇਂ ਖੂਜ ਕਰੋ ਯਤਰ ਹੋ ਰੋ
 ਕਾ ਪਾਨੀ ਫਲ ਕੇ ਪੀਸੇ ਯਾ ਅਰਕਲੇ ਮੇਂ ਪੀਸੇ ਇਸ ਕਦਰ ਕਿ ਪਾ
 ਰਹ ਮਿਸਲ ਖਾਕਿਸਤ ਰਹੈ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਦੀਗਰ "ਸਕਰ ਸੁ-
 ਰਖ ਵੇ ਸੇਰ ਸਹੀ ਰੋਗ ਨ ਗਾਉ ਵੇ ਸੇਰ ਸਾਹੀ ਰੋ ਕਤੇਲ ਸੇਰ ਸਾਹੀ ਰੋ

ਕੋਪੀਸਕੇ ਕਪੜੇ ਮੇਂ ਛਾਨੇ ਸਬਦਾ ਕੋ ਮਿਲਾ ਕੇ ਗੋਲੀ ਤੀਨ ਬਾਂਧੇ
ਅਗਰ ਨ ਬੰਦਸ ਕੇ ਕਦੇ ਪਾਨੀ ਨਿਕਲ ਕਰ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ਬੰਤੋਰ
ਆਦਾ ਬੁਨ ਪਾਨੀ ਕੇ ਬਦਨ ਪਰ ਮਲੇ ਯਾਨੀ ਹੇ ਅਫਤਾਬ ਕੇ ਬੈਠੇ
ਜਿਸ ਕਰ ਕਰ ਕਿਤ ਬੀ ਅਤ ਮੇਂ ਆਵੇ ਫਿਰ ਠੰਡੇ ਪਾਨੀ ਸੇ ਨਿਲਾਵੇ ਦੂ-
ਸਰੇ ਰੋਜ ਅਗਰ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋ ਦੂਸਰੀ ਗੋਲੀ ਕਾਮ ਮੇਂ ਲਾਵੇ ਜੈਸਾ ਕਿ
ਕਹਾ ਗਿਆ ਦੋ ਤੀਨ ਰੋਜ ਮੇਂ ਖਾਓ ਸਤ ਦਫਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

ਦੀਗਰ ॥ ਜੇਰਾ ਕਲਾਮੀ ਕੜਵੇ ਤੇਲ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇ ਔਰ ਖਾਓ ਸਤ
ਤਪਰ ਮਲੇ ਪਚੇ ਕੋ ਰੋਗ ਨ ਭੁਲ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਮਲੇ ਇਲਾ ਪਾਠੇ ਕੋ ਪਾ-
ਹਿਲੇ ਬਰਗ ਪਾਨ ਮੇਂ ਖਰਲ ਕਰ ਲਏਵੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਮਹਿੰਦੀ ਕੋ
ਗਾਏ ਕੇ ਪੀ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਭਿਲਾ ਕਰੇਂ ਦਰਖਤ ਬੜ ਕੀ ਪਤੀ ਖੁਸ-
ਕਲ ਕੜੀ ਬੋਹੜ ਕਿਜੇ ਖੁਸਕ ਹੋ ਕਰ ਜਿਮੀ ਪਾਠ ਗਿਰੀ ਹੋਵੇ ਪੋ-
ਸਤ ਤੀਨੋਂ ਕੋ ਬਰਾਬਰ ਲੇ ਕਰ ਜਲਾਵੇ ਪਾਕ ਉਸ ਕੀ ਸਰਸੋ ਕੇ ਤੇ-
ਲ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇ ਔਰ ਏਕ ਸਾਇਤ ਨੀਰੇ ਅਫਤਾਬ ਕੇ ਬੈਠੇ ਬਦੂ ਗੁਸਲ
ਕਰੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਚੂੜ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪਿਸਕਰ ਮਲੇਂ।

ਦੀਗਰ ॥ ਸਾਬੂਨ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪਿਸਕਰ ਮਲੇਂ ਔਰ ਗੁਸਲ ਕਰੇਂ।

ਦੀਗਰ ॥ ਗੰਧਕ ਪਾਠ ਮਾਸਾ ਅੰਛਾ ਮੁਰਗੀ ਕਾਏ ਕੋ ਰੋਗ ਨ ਤੀਨ
ਤੋਲਾ ਕਿਸੀ ਜਰਫ ਮੇਂ ਭਾਲੇ ਔਰ ਜਰਦੀ ਔਰ ਸੁਫੈਦੀ ਅੰਛੇ ਕੀ ਉਸ
ਮੇਂ ਭਾਲੇ ਉਪਰ ਉਸ ਕੇ ਗੰਧਕ ਬਾਰੀਕ ਕਰ ਕੇ ਮਿਲਾਵੇ ਔਰ ਪਕ
ਵੇਂ ਤਾ ਕਿ ਖਾਓਗੀ ਨ ਹੋ ਖਾਓਗੀ ਨ ਹੋ ਖਿਲਾਵੇ ਔਰ ਰੋਗ ਨ ਕੇ ਬਦਨ ਪ-
ਰ ਮਲੇਂ ਅਵਲ ਰੋਜ ਖਾਰਸ ਜੋਰ ਕਰੇਗੀ ਔਰ ਦੂਸਰੇ ਰੋਜ ਖੁਸਕ
ਹੋਤੀ ਹੋ ਔਰ ਤੀਸਰੇ ਰੋਜ ਖੁਸਕ ਰੋਜ ਲਤੀ ਹੋਤੀ ਨ ਰੋਜ ਤਕ ਖਿ-
ਲਾਵੇ ਮੁਆਫਿਕ ਵਜਨ ਔਰ ਤਰਕੀਬ ਲਿਖੀ ਹੁਈ ਕੇ ਔਰ ਔਰਤ
ਕੋ ਏਕ ਰੋਜ ਖਿਲਾਵੇ ਸਾਤ ਰੋਜ ਮੇਂ ਖਾਰਸ ਪੁਰਾਨੀ ਨ ਰਹੇਗੀ।

ਦੀਗਰ ॥ ਗੰਦਕ ਬੋਝ ਆਏ ਖਮੀਰ ਕੀ ਏਹੁ ਏ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕੇ ਰੋਟੀ ਪਕ
ਕਿਹਮਰ ਬਹੁਤ ਪੀ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇ ਤੀਨ ਰੋਜ ਮੇਂ ਖਾਓ ਸਤ ਦਫਾ ਹੋ ਔਰ

ਵਜਨ ਗੀਧਕ ਕਾ ਮੁਆਫਿਕ ਆਦਮੀ ਕੇ ਹੈ ਮਰਦ ਬਣੇ ਕੋ ਛੇ ਮਾਸੇ
 ਚਾਹੀਏ ਦੇਨ ਔਰ ਯਹ ਦਵਾ ਸਿਵਾਏ ਮਰਦ ਕੁਵੀ ਕੇ ਔਰ ਦਹਿਕਾ
 ਨੀ ਕੇ ਨ ਚਾਹੀਏ ਦੇਨਾ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਗੁਰੂ ਅਜਵਾਇਣ ਬਰਾ
 ਬਰ ਲੇਕਰ ਕੁਟਪੀਸ ਕੇ ਗੁਰੂ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰਨੈ ਮਾਸਾ ਸਤ ਰੋਜ
 ਤਕ ਖਿਲਾਵੈ ਖਾਰਸ਼ ਦੂਰ ਹੈ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਸੁਹਾਗਾ ਗੁਰੂ ਨੇ
 ਚੰਬੇਲੀ ਕੇ ਤੇਲ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਖਾਰਸ਼ ਪਰਮ ਲੈ ॥ ਦੀਗਰ ॥
 ਤੇਲ ਚੰਬੇਲੀ ਕੇ ਅਰਕ ਲੇ ਮੂੰ ਮੇਂ ਹਥੇਲੀ ਜੇ ਮਿਲਾਵੈ ਯਹ ਤਕ
 ਕਿ ਕਫ ਲਵੈ ਮਲੇਂ ਬਾਦ ਏਕ ਜਾਇ ਤਕੇ ਗੁਸਲ ਕਰੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥
 ॥ ਸੰਧੂਰ ਮਿਰਚ ਕੁਟਪੀਸ ਕੇ ਰੋਂਗਨ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਖਾਰਸ਼
 ਆਬ ਲਾ ਦਰ ਪਰਮ ਲੈ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਪਾਚਾਏ ਕੇ ਤੇਲ ਰੋਂਗਨ
 ਪਾਚੇ ਤੇਲ ਦੇ ਨੈ ਕੋ ਕਾਂਸੀ ਕੇ ਬਰਤਨ ਮੇਂ ਛਾਲ ਕੇ ਪਿਥੇ ਤੋਂ ਖੂਬ ਮਿ
 ਲ ਜਾਵੇ ਪਸਮ ਲੈ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਅਜਵਾਇਣ ਦੇ ਹਿਸਾਹ ਲਾ
 ਦੀਏ ਕਹਿ ਜਾ ਦੇ ਨੈ ਕੋ ਪੀਸ ਕਰ ਪਾਨੀ ਮਿਲਾ ਕਰ ਬਦਨ ਪਰਮ ਲੈ
 ਔਰ ਸਾਇਆ ਮੇਂ ਖੁਸ਼ਕ ਕਰੇ ਔਰ ਪਾਨੀ ਗਰਮ ਜੇ ਗੁਸਲ ਕਰੇ
 ਤੀਨ ਰੋਜ ਮੇਂ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਗੀਧਕ ਸਾਦਾ ਤੀਨ
 ਤੇਲ ਪਾਰਹ ਸਾਡੇ ਸਾਤ ਤੇਲ ਨੀਲਾ ਥੋਥਾ ਬਿਰਾਨਾ ਨੈ ਮਾਸਾ
 ਸਬ ਕੇ ਦੋ ਪਹਰ ਖਰਲ ਕਰੇ ਔਰ ਸਾਡੇ ਬਾਈਸ ਤੇਲਾ ਗਾਏ ਕੇ
 ਪੀਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਰਖੇ ਥੋੜਾ ਉਸ ਜੇ ਮਲੇਂ ਖਾਰਸ਼ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰੇ ਔਰ
 ਦਾਦ ਕੇ ਫਾਇਦਾ ਦੇ ਔਰ ਚਾਹੀਏ ਕਿ ਬਾਦ ਮਲ ਨੇ ਕੇ ਦੋ ਘੜੀ ਗੁਜ
 ਰੇਂ ਸਰਦ ਪਾਨੀ ਜੇ ਗੁਸਲ ਕਰੇ ਚੰਦ ਰੋਜ ਮੇਂ ਦੂਰ ਹੈ ॥ ਦੀਗਰ ॥
 ॥ ਤੇਲ ਚੰਬੇਲੀ ਜਾਡੇ ਸਾਤ ਤੇਲ ਦੂਧ ਮਦਾਰ ਕਾ ਤੀਨ ਤੇਲਾ
 ਅੰਬਹਲ ਦੀ ਨੈ ਮਾਸੇ ਪਹਿਲੇ ਤੇਲ ਕੋ ਖਟੀ ਫਜੇ ਸਦੇ ਕਰ ਦੂਧ
 ਮਦਾਰ ਔਰ ਅੰਬਹਲ ਦੀ ਬਾਰੀਕ ਕਰ ਕੇ ਤੇਲ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਅ
 ਗਸੇ ਉਤਾਰ ਕੇ ਰਖੇ ਔਰ ਕਾਮ ਮੇਂ ਲਾਵੇ ਤੀਨ ਚਾਰ ਰੋਜ ਤਕ ਬਾਦ
 ਪਾਨੀ ਗਰਮ ਜੇ ਗੁਸਲ ਕਰੇ ਔਰ ਅਗਰ ਦੂਧ ਮਦਾਰ ਕਾ ਖੁਸ਼ਕ

੧੦
 ੧੧
 ਮਿਤੀ ਪਤੀ ਮਦਰ ਕੀ ਤੇਲ ਮਜ਼ਕੂਰ ਮੇਂ ਜਬ ਕਰ ਪਤੀ ਕੋ ਦਰ ਕਰੇ
 ਸਫ਼ ਕਰ ਕੇ ਅਥਿਹਲਰੀ ਕੂਟ ਕੇ ਉਸ ਮੇਂ ਮਿਲਵੇਂ ਤੀਨ ਰੋਜ ਤਕ
 ਅਫਤਬ ਮੇਂ ਰਖ ਕਰ ਬਦਨ ਪਰ ਮਲੇਂ ਚਰ ਰੋਜ ਸੇ ਜਿਆਦਾ ਨ
 ਭੁਜ ਰੇਗਾ ਕਿਵਰ ਹੋਗੀ ਮੁਜਰਬ ਹੈ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਗੀਧਕ ਕੋ
 ਤੁਖਮ ਪਨ ਵਲ ਅਥਿਹਲਰੀ ਅਜਵਾਇਣ ਹਰ ਏਕ ਨੌ ਮਾਸੇ ਲੇ
 ਕਰ ਜੋ ਕੇ ਬਕਰ ਕੇ ਤੀਨ ਹਿਜ ਕਰੇ ਏਕ ਹਿਜ ਥੋੜੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਠਿਕੋ
 ਕਰ ਸੁਬ ਹਕੋ ਪਾਨੀ ਉਸ ਕਾ ਪਿਲਵੇਂ ਔਰ ਦਵਾਈ ਕੋ ਪੀਸ ਕਰ ਤਿਲ
 ਕਾ ਤੇਲ ਯਾ ਸਿਵਾਇ ਉਸ ਕੇ ਮਿਲਾ ਕਰ ਖਰਸ ਪਰ ਮਲੇਂ ਔਰ ਨੀਰੇ
 ਆਫਤਬ ਕੇ ਬੈਠੇਂ ਬਦ ਏਕ ਘੜੀ ਕੋ ਪਾਨੀ ਗਰਮ ਸੇ ਗੁਸਲ ਕਰੇਂ
 ਔਰ ਬਦ ਗੁਸਲ ਕੇ ਦਹੀਰ ਕਾ ਔਰ ਚਵਲ ਪੇਟ ਤਰ ਕਰ ਖਿਲ
 ਵੇਂ ਔਰ ਇਸੀ ਤਰ ਹੋ ਰੋਜ ਏਨੋਂ ਹਿਸਦਵਾ ਮਜ਼ਕੂਰ ਸੇ ਕਾਮ ਮੇਲ
 ਵੇਂ ਜਿਸ ਤਰ ਹਸੇ ਕਹਾ ਗਿਆ ਫਾਇਦਾ ਬਾਬਰੀ ਵਗੈਰਾ ਸੇ ਬਾਜੇ ਅ
 ਦਮੀਓਂ ਕੇ ਬਦਨ ਮੇਂ ਅਥਲੇ ਪੈਦ ਹੋਤੇ ਪੈਂ ਇਸਦਵਾ ਸੇ ਪਰ ਹੋਜ ਕਰੇ
 ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਗੀਦਕ ਅਥਿਹਲਰੀ ਬਾਬਰੀ ਹਰ ਏਕ ਤੇਤੋਲਾ
 ਕੂਟ ਕੇ ਤੀਨ ਹਿਜ ਕਰੇ ਜਿਸ ਤਰ ਹਕਿਕ ਹਾਗਿਆ ਪੈ ਤੀਨ ਰੋਜ ਤਕ
 ਅਮਲ ਮੇਲਵੇਂ ਯਾਨੇ ਪਾਨੀ ਉਸ ਕਾ ਪਿਲਵੇਂ ਔਰ ਦਵਾਈ ਕੋ ਪੀਸ ਕੇ
 ਘੀ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਬਦਨ ਮੇਂ ਮਲੇਂ ਔਰ ਪੁਪ ਮੇਂ ਬੈਠੇਂ ਔਰ ਦਹੀ ਔਰ ਚ
 ਵਲ ਖਿਲਵੇਂ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਅਫਤਬੁਨ ਰੋਗ ਨ ਗੁਲ ਯਾ ਤਿਲ ਕੇ
 ਰੇਲ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਮਲੇਂ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਰੋਗ ਨ ਗੁਲ ਯਾ ਤੇਲ ਚੰਬੇ
 ਲੀ ਜੋ ਕਿ ਬਹਮ ਪਹੁੰਚੇ ਉਸੀ ਕਦਰ ਸਿਰਕਾ ਅੰਗੂਰੀ ਔਰ ਉਸੀ ਕ
 ਦਰ ਗੁਲਾਬ ਸਬ ਕੋ ਮਿਲਵੇਂ ਅਵਲ ਖਰਸ ਕੋ ਗਰਮ ਪਾਨੀ ਸੇ ਪੋਵੇਂ
 ਅਗਰ ਖਰਸ ਖੁਸ਼ਕ ਹੋ ਬਦ ਦਵਾ ਖੁਸ਼ ਮਲੇਂ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕ
 ਲਾਵਾਨਾ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਛੇ ਮਾਸਾ ਯਾ ਜਿਆਦਾ ਹਸਾਬ ਸੁਕਰ ਹਮਰਾ
 ਹ ਪਾਨੀ ਗਰਮ ਕੇ ਤੀਨ ਰੋਜ ਤਕ ਦੇਵੇਂ ਖਰਸ ਤੁਕਿ ਹਰ ਕਿਸਮ ਕੀ
 ਹੋਵੇ ਜਤੀ ਚਹੇ ਦਸਰ ਆਤੇ ਪੈਂ ਬਾਜੇ ਕੋ ਕੈ ਅਤੀ ਹੈ॥ ਦੀਗਰ ॥

੧. ਬਤੀ ਸਿਰਕਾਕੀ ਸਾਬ ਰੋਗਨ ਗੁਲ ਕੇ ਪਕਵੇ ਉਪਰ ਬਦਨ ਕੇ ਮ
 ਛੇ ਬਾਦ ਤੀਨ ਘੜੀ ਕੇ ਪਾਨੀ ਗਰਮ ਜੇ ਪੋਵੇ ਏਕ ਨੁਸਖਾ ਮੇਂ ਜਵਾ
 ਖਾਰਤੀ ਦਾਖਲ ਹੈ ਨੌ ਸਾਦਰ ਪਾਰਹ ਏਕ ਹਿਸਾਬੀ ਧਕ ਨੀਲਾ ਬੋਧ
 ਦੇ ਹਿਸੇ ਜਵਾ ਖਾਰਚਾਰ ਹਿਸਾ ਗਏ ਕਾਘੀ ਚਚੰਦ ਨੌ ਸਾਦਰ ਕਾ ਆਪ
 ਜ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕੇ ਮਲੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਖਾਰਸਤ ਕਰਨ ਕੋ ਮੁਜਰਬ
 ਹੈ ਪਾਰਹ ਗੀਧਕ ਹਰ ਏਕ ਤੀਨ ਹਿਸਾ ਤੁਤੀ ਆਛੇ ਮਾਸੇ ਨੌ ਸਾਦਰ
 ਏਕ ਤੋਲਾ ਰੋਗਨ ਗਾਇਚ ਤੋਲਾ ਘੀ ਕੋ ਸਾਬ ਏਕ ਜੋ ਆਠ
 ਪਾਨੀ ਕੇ ਪੋਵੇ ਦਵਾ ਕੂਟ ਕੇ ਮੁਕਜਲੀ ਕੇ ਘੀ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇ ਏਕ ਪਹਰ
 ਖਰਲ ਕਰੇ ਬੈਠਾ ਬਦਨ ਪਰ ਮਲੇਂ ਲਮਹ ਤਵਕਫ ਕਰਕੇ ਪਾਨੀ
 ਜਰਦ ਜੇ ਨਿਲਾਵੇ ਔਰ ਦਾਦ ਇਸ ਦਵਾ ਸੇਫੀ ਜਾਤਾ ਰਹਿਤ ਹੈ ਬਾਦ
 ਫਰੀਗ ਕੋ ਠੀ ਮੁਫੀਦ ਹੈ ਕਜਲੀ ਯਹ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਹ ਔਰ ਗੀਧਕ ਕੋ
 ਏਕ ਜਾ ਕਰਕੇ ਖੁਬ ਪੀਸੇ ਏਕ ਪਹਰ ਸੇਕਮ ਕਜਲੀ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਹੈ
 ਕਿ ਸਿਆਹ ਹੋ ਫਾਇਦਾ ਬੈਹਤ ਗੀਨ ਦਵਾ ਵਾਸਤੇ ਖਾਰਸਤ ਕੇ ਨਹਾ
 ਨ ਪਾਨੀ ਗਰਮ ਜੇ ਹੈ ਵਹਮਾ ਮੇਂ ਜਲਦ ਜਲਦ ਜਾਨਾ ਔਰ ਦਵਾ
 ਕਿ ਬਾਦ ਹਮਾਮ ਕੇ ਮਲਤੇ ਹੈ ਫਾਇਦਾ ਬਹੁਤ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਦੀਗਰ
 ॥ ਪਤੂਰੇ ਕਾ ਦਲ ਸਿਰਉ ਸਕਾ ਬੋਲ ਕਰਤੁ ਲੀ ਸਿੰਗਰ ਫਕੀ
 ਰਉ ਸਕੇ ਕਰੇਂ ਗਿਲ ਹਿਕਮਤ ਕਰਕੇ ਆਗ ਮੇਂ ਰਖੇਂ ਯਾਤ ਨੂਰ ਮੇਂ
 ਰਖੇਂ ਪਕਜਾਵੇ ਬਾਦ ਉਸਕੇ ਬਾਹਰ ਲਾ ਕੇ ਪੀਸੇ ਔਰ ਸਾਬ ਤਿਲੀ ਕੇ
 ਤੋਲ ਕੇ ਬਦਨ ਪਰ ਮਲੇਂ ਦਫਾ ਹੈ। ਦੀਗਰ ॥ ਤਿਫਲਾ ਬਾਬਰ
 ਬਾਰੀਕ ਕਰਕੇ ਹਰ ਰੋਜ ਸਾਤ ਮਾਸਾ ਖਿਲਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ ॥
 ਹਕਤਾਲ ਫੈਰ ਤੋਲਾ ਚਨੇ ਕਾ ਖਾਰ ਫੈਰ ਤੋਲਾ ਬੈਜਾ ਮੁਰਗਾ ਏਕ ਅਦ
 ਦ ਸੁਰਾਖ ਕਰਕੇ ਹਜ਼ਤਾਲ ਵਖਾਰ ਉਸ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇਂ ਬਾਦ ਉਸਕੇ ਤਾਂ
 ਬੈਕਾ ਬਾਦ ਹਮਾਸਤ ਗੀ ਮਿਲਾ ਕਰ ਸੁਰਾਖ ਬੈਜਾ ਬੰਦ ਕਰੇ ਉਪਰ
 ਬੈਜਾ ਕੋ ਠੀਨ ਲੇ ਪਕਰੇ ਤੀਨ ਰੋਜਤ ਕਰਖੇ ਬਾਦ ਉਸਕੇ ਮਿਟੀ ਕੇ
 ਬਰਤਨ ਮੇਂ ਸੁਰਾਖ ਕਰਕੇ ਤੋਲਾ ਬੈਜਾ ਕੋ ਸੁਰਾਖ ਜੋ ਬਾਹਰ ਲਾ ਕੇ ਉ

ਪਰਉਸਕੇਏਕਬਰਤਨਮਿਟੀਕਛੋਟਾਉਲਟਾਕਰੇਬੈਜਾਕੋਛਿਪਾ
 ਲੇਵੇਇਸਛੋਟੇਬਰਤਨਕੋਬੜੇਬਰਤਨਮੇਰੇਗਭਰਕੇਇਸਤਰ
 ਬਨਵੇਕਿਚਚਉਗਲਉਪਰਬਰਤਨਕੋਹੋਪਸਇਸਬੜੇਬਰਤ-
 ਨਮਿਟੀਕੋਮੈਂਗਨੀਸੇਛੋਟਕਰਕੇਅਥਾਦੇਵੇਔਰਨੀਚੇ ਛੋਲਾ
 ਬਰਤਨਚੀਨੀਕਾਰਖੇਤਾਕਿਰੋਗਨਟਪਕਕਰਜਾਮਾਹੋਮਕਦਾਰ
 ਦੇਚਵਲਹਮਰਹਪਾਨਕੇਖਿਲਵੇਖਰਿਸਤਦੂਰਹੋਇਸਤੋਰਕੇ
 ਬਨਨੇਕੋਪਠਲਜੰਤਰਕਹਿਤੇਹੈ॥ ਈਗਰ ॥ ਨੀਲਾਬੋ-
 ਥਾਰਮਾਜਾਪਚਹਸਛੇਤੀਨਮਾਜਾਮਸਕਾਗਾਏਕਤੀਨਤੋ-
 ਲਤੁਤੀਅਕੋਜਾਬਪ੍ਰਚਹਕੇਖਰਲਕਰੇਮਸਕਾਮੇਮਿਲਾਵੇ
 ਏਕਸੌਸਤਪਾਨੀਸੇਧੋਕਰਮਲੇਮੁਜਰਬਹੈ॥ ਈਗਰ
 ॥ ਕਿਖਰਿਸਤਕੋਮੁਫੀਦਹੈਔਰਬਦਨਕੋਨਰਮਕਰੇਪਨਵਤੁ
 ਕੇਬੀਜਛੈਤੋਲਾਅਮਲਾਤੀਨਤੋਲਾਬਰਿਜਸਾਠੀਛੇਤੀਤੋਲਾਤੀਨ
 ਕੋਕੂਟਪੀਸਕੇਪਾਨੀਮੇਮਿਲਕਰਮਲੇਬਦਤੀਨਪਤੀਕੋਗੁਸ-
 ਲਕਰੇ॥ ਈਗਰ ॥ ਕਿਖਰਸਤਕੋਮੁਫੀਦਹੈਚੰਬੇਲੀਕਾ
 ਤੋਲਤੀਨਪੇਜਾਛਰਕਾਛੁਰੀਨੀਅਤੋਲਮਾਸਾਕਾਛੁਰਕੋਪੀਸ
 ਕੇਸਾਬਰੋਗਨਕੇਖੂਬਮਲੇਵਕਤਸੇਨੇਕੇਅਲਸਕਰੇਬਦਤੀਨਰੇ
 ਜਕੇਗੁਸਲਕਰੇਮੁਫੀਦਹੈ॥ ਈਗਰ ॥ ਕਿਅਕਸਾਮਖਰ
 ਸਕੇਸਾਬਦਾਨੇਕੇਔਰਬਗੈਰਦਾਨਾਅਜੀਬਉਲਅਸਰਹੈਅ
 ਮਲਬਗੈਰਗੁਠਲੀਨਿਕਲਾਹੂਆਹਰਨਜਰਦਬਗੈਰਗੁਠਲੀ
 ਤੋਲਾਨੌਜਦਰਦਸਮਾਜਪਾਰਮਾਰਾਹੂਆਦਸਮਾਜਸਬਕੋ
 ਤਿਲੀਕੇਤੇਲਮੇਜੋਸਕਰੇਮੋਹਜੁਫਲਉਸਕੇਮਲੇਔਰਨਜਦੀਕ
 ਅਥਾਕੇਉਜਦਕੋਰਖੇਜੋਸਕਦਰਕਿਮੁਤਹਮਲਹੈਔਰਮੁਕਰਰ
 ਤਿਲਾਕਰੇਉਜਦਵਸੇਏਕਰਤਮੇਖਯਸਤਜਤੀਰਹਿਤੀਹੈ॥
 ਈਗਰ ॥ ਫਸਤੇਸਬਅਕਸਾਮਖਰਿਸਤਕੋਮੁਫੀਦਹੈਔਰ
 ਨਨਠਹੋਤੁਪੈਰੀਧਕਅਮਲਾਸਥਾਬਚੀਮੁਰਦਚਸੀਗਹ

੧੮੯
 ੧੯

ਸਿੰ
 ਹਰਿ
 ਮੁਖਿ
 ਹਰਿ
 ਹਰਿ
 ਹਰਿ

ਦੀ ਕਥਾਹਿਦੀ ਸੋਲ ਖਾਹੀ ਕਿਦਵਾ ਮਛੂਫ ਹੈ ਮੁਸਾ ਬਹ
ਸੰਗਜਰਹਤ ਕੇਹਰਏਕ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਨੀਲਾ ਬੰਧਾ ਭੋਤ ਤੋਲਾ ਭੂ
ਟਪੀਸਕੇਰਖੇ ਹਰਗਾਹ ਕਿਚਾ ਹੋ ਬੋਤੀ ਇਸਦਵਾਜੇ ਮੁਆਇਕ ਖ
ਰਿਸਤ ਕੇਲੋਕਰ ਪਾਰ ਮਿਲਾ ਕਰ ਰੋਗਨ ਕੜਵੇ ਮੇਂ ਹਲ ਕਰੇਂ ਖਰਲ
ਮੇਂ ਆਰ ਮਥੇਂ ਸਫੂਰ ਵਾਕਾ ਅਗਰ ਚੇਛੈ ਮਾਜੇ ਹੋਏ ਮਾਜਾ ਪਾਰਹ
ਚਹੀਏ ਆਰ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਤੋਲਾ ਹੋਇ ਜੀਵ ਜਨ ਜੇ ਇਸਭਿਹ ਮਲ ਕਰਤੇ
ਰਹੋਂ ਅਦਵੀਆ ਖਜਾਬ ਚੂਨਾ ਵਕਿਲ ਮੁਲਤਾਨੀ ਵ ਮੁਰਦਾਰ
ਸੰਗਤੀ ਨੋਂ ਬਰਾਬਰ ਲੋਵੇਂ ਸਾਥ ਪਾਸੀ ਕੇ ਪੀਸੇਂ ਉਪਰ ਥਾਲ ਕੇ ਟਿਲ
ਕਰੇਂ ਅਜੀਰ ਕੇ ਪਤੇ ਉਪਰ ਉਸਕੇ ਬਾਧੇ ਏਕ ਪਹਰ ਕੇ ਬਾਰ ਚੂਰ
ਕਰੇਂ ਪਾਸੀ ਸੇ ਪੇਵੇਂ ਵਰੋਂ ਗਨ ਮਲੇਂ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਚਹੀਏ ਕਿਦਵਾ ਦੇਰ
ਤਕ ਨਰਹੇ ਕਿਥਾਲ ਕੇ ਮੁੰਡ ਭੁਲਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮੇਂ ਚੂਨਾ ਸਕੀਕ ਹੈ
॥ ਦੀਗਰ ਅਖੀਸਤਰ ਲੋਹਰੇ ਕੇ ਪਰਕੀਵਾ ਜਾਬੂਨ ਪਪ
ਨੀ ਮੇਂ ਹਲ ਕਰ ਕੇ ਸੀਜਾ ਕੇ ਦਸਤੇ ਜੇ ਚਾਰ ਘੜੀ ਪਥਰ ਪਰ ਖਰ
ਲ ਕਰੇਂ ਫਿਰ ਖਜਾਬ ਕਰੇਂ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਆਜੂ ਭੂਨੇ ਹੁਏ ਕਿ
ਕਰੀਬ ਜਲ ਨੇ ਕੇ ਪਹੁੰਚੇ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਸੰਗਰਾਸਖ ਤੀਨ ਮਾਸਾ ਨੋਂ
ਸਾਦਰ ਦੇ ਮਾਸਾ ਤੀਨੋਂ ਕੋ ਫੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਭੋਹੇ ਕੇ ਬਰਤਨ ਮੇਂ ਪਥਰ
ਕੇ ਦਸਤੇ ਜੇ ਖੂਬ ਹਲ ਕਰੇਂ ਆਰ ਬਾਧੇ ਪਰ ਮਲੇਂ ਆਰ ਬਾਰ ਚਾਰ ਘ
ੜੀ ਕੇ ਪਾਸੀ ਸੇ ਪੇਵੇਂ ਕਿਰੀਰ ਜਿਲਦ ਸੇ ਚੂਰ ਹੋਵੇ ॥ ਦੀਗਰ
॥ ਅਜੂ ਚਾਹਿਸਾ ਸੰਗਰਾਸਖ ਦੇ ਹਿਸਾਨੋਂ ਸਾਦਰ ਏਕ ਹਿੱਜ
ਫਰਕਤੀ ਆਦਹ ਹਿਸਾ ਅਜੂ ਕੋ ਭੂਠਲ ਭੁਠਲੀ ਜੇ ਮੇਂ ਜਲ ਵੇਂ ਕਿ ਖੂ
ਬ ਭੂਨੇ ਕਿ ਮਿਸਲ ਕੋਇ ਲੋ ਕੋਹੋ ਜਦੋ ਪਸਾਥ ਦਵ ਕੋ ਚੁਰਾ ਚੁਰਾ
ਪੀਸ ਕੇ ਬਰਤਨ ਭੋਹੇ ਮੇਰਖੇ ਆਰ ਅਮਲਾ ਕੋ ਭੋਹੇ ਕੇ ਬਰਤਨ ਮੇਂ
ਦੇ ਤੀਨ ਜੋਸ ਦੇਵੇਂ ਆਰ ਪਾਨੀ ਛੋਕਰ ਦਵ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇਂ ਭੋਹੇ ਕੇ ਦਸ
ਜੇ ਖੂਬ ਖਰਲ ਕਰੇਂ ਅਵਲ ਥਾਲ ਕੇ ਪਾਨੀ ਓਜਲੇ ਸੇ ਪੇਕਰ ਦਵ
ਮਲੇਂ ਬਾਰ ਦੇ ਤੀਨ ਘੜੀ ਕੇ ਪਾਨੀ ਅਮਲਾ ਸੇ ਪੇਵੇਂ ਗਰਮ ਕਰ ਕੇ ॥

ਇਥਾਜ ਬਾਲ ਬੋਰਹ- ॥ ਪਹਿਲੇ ਪਾਨੀ ਅਮਲਾ ਸੋਢਿ ਜਾ ਕੋ ਧੋ-
ਵੇ ਫਿਰ ਨੌਜਵਾਨ ਬਾਈ ਕਕਰ ਕੇ ਮੇਂ ਮਿਲਾਏ ਮਲੇ ਏਕ ਹਫਤਾ ਮੇਰਫ
ਹੋਗਾ ॥ ਤਰਕੀਬ ਖਜਾਬ ॥ ਗਿਲ ਮੁਲਤਾਨੀ ਮੁਰਦਾਰ ਸੰਗ
ਚਨਤੀ ਨੇ ਕੋ ਬਰਤਨ ਲੋਹੇ ਦਸਫ ਹ ਲੋਹੇ ਸੇ ਜਾਬ ਪਾਨੀ ਅਮਲਾ
ਕੋ ਖੂਬ ਬਾਈ ਕਕਰੇ ਵਾਸਤੇ ਤੇਜੀ ਦੁਲਾ ਤੇ ਏਕ ਦੋਰੋਂ ਜਰਬਾਰ ਹਿਨੇ
ਦੇਵੇ ਬਾਦ ਉਸਕੇ ਇਸਤਿਹਮਲ ਕਰੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਘਲ ਖੁਸ਼ ਸਿਆਹ
ਹੋਗੇ ਮੁਜਰਬ ਹੈ- ਏਕ ਫਕੀਰ ਸੇ ਸੁਨਾ ਗਿਆ ਮਾਜੂ ਪੰਦਰਹ ਮਾਜੂ
ਤੁਤੀ ਅਗਿਆਹ ਰਤੀ ਨਿਮਕ ਲਹੋਂ ਗੀ ਸਤ ਰਤੀ ਮਾਜੂ ਕੋ ਫੁੰਨੇ
ਬਾਦ ਸਬਦਵੇ ਕੋ ਬਰਤਨ ਲੋਹੇ ਮੇਂ ਦਸਤ ਹ ਲੋਹੇ ਸੇ ਬਾਗੀ ਕਕਰ ਕੇ
ਉਪਰ ਬਲ ਸੁਫੇਦ ਕੇ ਮਲੇ ਤੀਨ ਚਾਰ ਘੜੀ ਮੇਂ ਰੰਗ ਸਿਆਹ ਹੋਗਾ
ਦਉਸਕੇ ਅਮਲਾ ਕੇ ਪਾਨੀ ਸੇ ਧੋਵੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਟੁਸ ਖਾਖਜਾ
ਬਾਬਤ ਸਾਹਨ ਜੀਰ ਗਿਲ ਲਲਾਕੀ ਪਤੀ ਤਾਜਾ ਪਉਸੇਰ ਲੋਹੇ
ਨ ਆਪਸੇਰ ਭਿਲੀ ਕਾ ਤੇਲ ਆਪਸੇਰ ਲੋਹੇ ਕੋ ਬਰਤਨ ਮੇਂ ਭਾਲ ਕੇ
ਨੀਚੇ ਚੂਹ ਲੇ ਕੇ ਥਿਜੇ ਹਮੇਸਾ ਗਰਮ ਗਰਮ ਰਹਿਤ ਹੈ ਬੋਦ ਕਰਾ
ਕਰੇ ਇਕੀਸ ਰੋਜਤਰ ਬਾਦੁਲ ਕਾਲ ਕਰ ਸਫ ਕਰ ਕੇ ਸਾਜਾ ਮੇਂ ਨਿ
ਗਾਹ ਰਖੇ ਵਕਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਬਲੇ ਕੋ ਪਾਨੀ ਅਮਲਾ ਕੇ ਧੋਕਰ ਰੋਗ ਨ
ਮਜ਼ਕੂਰ ਭਿਲਾ ਕਰੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਵਾਸਤੇ ਦਾਵੀ ਕੇ ਬਲ ਕੇ ਕਿ
ਜਲ ਦਨਿਕਲ ਅਵੇਂ ਦਾਵੀ ਕੀ ਜਗਾਹ ਪਰ ਜੋ ਕਲਗਾ ਕਰ ਖੂਨ ਖੇ
ਚੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਅੰਡੇ ਕਾ ਤੇਲ ਚੌਦਹ ਰੋਜ ਜਿਸ ਜਗਾਹ ਕਿ ਮਲੇ
ਬਾਲ ਨਿਕਲ ਅਵੇਂ ਅੰਤਰੀ ਕਾ ਰੋਗ ਨ ਨਿਕਲ ਨੇ ਕਾ ਕਰਾਬ ਦੀਨੇ
ਮੇਂ ਲਿਖ ਹੈ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਭਿਲੀ ਕਾ ਤੇਲ ਬੈਜਾ ਮੁਰਗਾ ਦੇ ਨੇ ਕੇ
ਸਕਜ ਕਰ ਕੇ ਮਲੇ ਬਲ ਨਿਕਲ ਅਵੇਂਗੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਹਾਥੀ
ਕਿ ਦਾਂਤ ਕਾ ਬੁਰਾਦਾ ਜਲਾ ਕਰ ਖਰੀਸਤ ਰ ਕਰੇ ਬੋਝਾ ਬਕਰੀ ਕੇ ਦੁਪਮ
ਮਿਲਾ ਕਰ ਠਮਾ ਮਸਿਰ ਮੇਂ ਜਾ ਜਿਸ ਜਗਾਹ ਕਿ ਬਲ ਨ ਨਿਕਲੇ
ਮਲੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਖਰੀਸਤ ਰ ਲੇਬਨ ਰੋਗ ਨ ਲੇਬਨ ਮੇਂ ਮ

ਲਾਕੇਉਪਰਦਾਵੀਕੇਮਲੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ਸਿਆਹਦਾਨਾਨਾਕਲਾ॥
 ਦਾਨਾਜਲਾਵੇਪਾਨੀਮੇਪੀਸਕੇਲਗਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ਵਹੁਦਵਾਕਿ॥
 ਲਕੇਸਿਆਹਕਰੇਗੁਲਗੁਲਹਲਸਬਜੀਅੰਰਿਸੁਫੈਦੀਉਸਕੀਰੁ-
 ਰਕਰਕੇਖੁਸਕਕਰੇਭੰਗਰਸਿਆਹਕਿਜਿਸਕੀਪਤੀਸਿਆਹਹੈ-
 ਤੀਹੈਜੜਸੇਖੋਦਕਰਖੁਸਕਕਰਕੇਥਾਕੀਕਰਕੇਕਿਉਕੇਕੀਜੜ
 ਪਿਸੀਹੁਈਕੇਲੇਕੀਜੜਪੀਸੀਹੁਈਹਰਏਕਛੈਤੋਲਾਤਿਲੀਕੇਤੋ-
 ਲਮੇਕਿਵਜਨਸੇਰਫਰਹੈਮਿਲਾਵੇਅੰਰਲੋਹੇਕੀਦੇਗਪਰਰਖਕੇ
 ਸਰਪੋਸਉਸਕਾਬੰਦਕਰਕੇਏਕਗਛੁਕਮਚਥਰਾਬਰਖੋਦੇਅੰਰ
 ਦੇਤੀਨਰੋਜਕੁੜਾਵਗੀਰਹਫਰਕਰਜਲਾਦੀਆਕਰੇਕਿਰਫੁਬਤ
 ਉਸਕੀਖੁਸਕਹੈਜਵੇਬਾਦਉਸਕੇਅਧੇਗਛੁਮੇਲੀਦਘੋੜੇਕੀਖੁਸ-
 ਕਫਰੇਅੰਰਦੇਗਕੇਉਸਮੇਰਖਕਰਅਧਗਛੁਜੇਥਾਕੀਹੈਲੀਦਸੇ
 ਪੁਰਕਰੇਏਕਥਾਲਿਸਤਕਨਾਰਗਛੁਕਕਿਖਾਲੀਹੈਖਾਕਸੇਭਰਦੇ
 ਵੇਕਿਗਛੁਅਕਸਾਨਹੈਜਵੇਛੈਮਹੀਨੇਤਕਉਸਮੇਰਖੇਬਾਦਉਸ
 ਕੇਨਿਕਲਕਰਰੋਗਨਕੇਥਾਲੇਪਰਮਲੇਵਕਤਮਲਨੇਕੇਹਾਥ
 ਅੰਰਪਉਮੋਰੋਗਨਗਉਮਲੇਤਕਿਮੋਜਿਆਸਿਆਹਨਹੈ॥
 ਦੀਗਰ ॥ਗੀਅੰਬਹਲਦੀਪਉਸੇਰਗੁਲਸਿਆਹਕਿਮਿ-
 ਅਨਕਾਵਥਾਅੰਬੁਮੇਹੀਤੀਹੈਪਉਸੇਰਮਾਲਕੰਗਟੀਛੇੜਤੋਲਾਜਰ
 ਖਾਹਛੇੜਤੋਲਾਚਰੋਦਵਕੇਥਾਕੀਕਰਕੇਥਕਦਰਛੈਮਾਜਕੇਰੋਲੀ
 ਥਾਪੇਵਹਮਰਾਹਤਿਲੀਕੇਤੋਲਕੇਮਲਕਰਕੇਤਿਲਾਕਰੋਵਾਸਤੇਏਕ
 ਜਲਕੇਕਾਣੀਹੈ॥ ਫਸਲ ਕਿਲਵਾਈਜਲਾਦੇਨੇਵਾਈਬਦਨ
 ਕੀਅੰਰਬਲਾਨੇਵਲੀਥਾਲੇਕੀ- ॥ਦਵਾਈਕਿਬਦਨਕੇਜਲਾਦੇਵੇ
 ਅੰਰਨਰਮਕਰੇਬੈਅਰਕਬਦਨਦੂਰਕਰੇਸੰਦਲਜਾਫਰਾਨਅਗ-
 ਰਭੇਦਹਖਸਅਸਰੀਧਥਾਲੇਸਬਕੇਥਾਕੀਕਰਕੇਬਟਨਾ-
 ਕਰੇ॥ ਦੀਗਰਕਿਥਾਲੇਕੇਵਰਜਕਰੇਕਸਰਤਸੇਪੈਦਾਹੈ-
 ਵਾਭਾਥੀਕੇਜਲਾਏਹੁਏਰਸੇਤਥਰਾਬਰਲੇਵੇਸਾਥਪਾਨੀ

ਕੇਗੋਲੀਥਾਪਕਰਰਥੇਉਪਰਥਾਸੋਕੇਨਿਲਾਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ ੧੮

॥ਪਿਰਾਗਾਏਕਾਜੜਥਾਲੋਮੇਥਗਵੇਬਾਦਤੀਨਘੜੀਕੇਸਾ॥ ੧੯

ਬਪਾਨੀਆਮਲਾਕੇਧੇਵੇਬਾਲਦਰਾਜਹਗੇ॥ ਦੀਗਰ ੨੦

ਆਮੋਤੀਨਰੇਜਮਲੇਮਗਰਥਾਲਨਹੋਨਿਕਲਾਵੇਕੇਰਮਕਿਏ॥

ਕਪਾਸਹੈਗਿਰਹਦਾਰਐਮਾਨਿਦਨੈਕੇਐਪਤੀਉਸਕੀਬਤੀਫਲ

ਉਸਕਾਜਿਸਹੰਗਮਕਿਪੇਦਾਹੋਤਹੈਮਾਨਿਦਬੋਜਾਕੇਹੋਤਹੈ॥

ਐਰਵਹੁਨੀਚੇਦਰਖਤਕਨੇਰਕੇਐਰਜੀਗਲਮੇਹੋਤਹੈਹਿਦੁ

ਸਤਨਮੇਮਸਹੁਰਹੈਪਤੀਉਸਕੀਫੁਟਕੇਸੀਰਾਨਿਕਾਲੇਐਰਖਾ

ਕਿਸਤਰਹਾਥੀਦਾਂਤਸਾਥਉਸਕੇਮਿਲਵੇਐਰਏਕਰਤਦਿਨਰ

ਖੇਫਿਰਇਸਤਿਮਾਲਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ਸੀਰਾਭੰਗਰੇਕਾ

ਤਿਲੀਕੇਤੇਲਮੇਬਾਹਮਮਿਲਕਰਜੇਸਦੇਵੇਤਕਿਰੋਗਨਰਹੇਸੀ

ਸਾਮੇਰਖੇਵਹਰਾਤਕੇਸਿਰਪਰਮਲੇਬਲਬਫੇਹੋਰੇ॥

ਦੀਗਰ ॥ਐਮੁੰਕਾਅਰਕਵਸਾਮਲਬਾਹਮਮਿਲਕਰਪੀਸਕੇ

ਰਾਤਕੇਸਿਰਪਰਮਲੇਜੁਬਹਕੇਰੋਗਨਸਿਰਪਰਮਲਕੇਪਾਨੀ

ਸੇਧੇਵੇਮੁਤਵਤਰਐਸੇਕਰੋਬਲਕਸਰਤਸੇਜਿਆਦਾਹੋਰੇ॥

ਦੀਗਰ ॥ਜੇਐਰਤੇਇਸਤਿਮਾਲੁਕਰੇਬਦਨਐਰਰਗੇ

ਸੇਉਨਕੇਬੋਏਖੁਸਆਵੇਦੁਕਕੀਕਲੀਕਿਜੇਮੁੰਹਬੰਦਹੋਸਾਇਆਮੇ

ਖੁਸਕਕਰਕੇਫੁਟਕੇਥਪਫੇਮੇਛਾਨੋਕਰਜਿਸਕਦਰਕਿਯਹਸ

ਟੂਟਹੈਆਪਾਉਸਕਾਕੰਦਯਾਮਿਸਤੀਮਿਲਕਰਖਿਲਵੇ॥ ਦੀਗਰ

॥ਐਰਆਬਦੇਹਿਸਾਜਵਤਗਏਕਹਿਸਾਮਿਲਕਰਬਾਗੀ

ਕਰਕੇਜੁਬਹਵਸਾਮਹਥੇਲੀਭਰਯਾਕਮਵਜਿਆਦਾਖਿਲ

ਵੇਏਜਾਵਅਰਕਐਰਤੇਜੇਬੋਏਖੁਸਆਵੇਅਗਰਚੋਲਹੋਰੇ

ਜਖਵੇਅਗਰਚੇਅਸਰਖੁਸਬਕਾਜਲਦਜਹਰਆਵੇਅਣਾਚੀ

ਦਰੇਜਜਿਆਦਾਖਿਲਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ਜੇਬਲੇਰੋਖੋਲੋਮੇ

ਹੋਉਸਜਾਮਲੇਤੇਬਲਸਿਆਹਮਿਕਲੋਜੜਰੜਚੜਕੀਪਾਨੀ

੬ ਮੇਂ ਪਿਸਕੇ ਬਾਲ ਕੇ ਬੇਰ ਕੇ ਤਿਲਾ ਕਰੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਸੰਗਾਰ
੫ ਸਖ ਮਾਜ ਲੋਗ ਜੰਗੀ ਹਰ ਕਰੇ ਕੋ ਬਰਾਬਰ ਲੇਵੇ ਪਹਿਲੇ ਹਰ ਕ
ਕੋ ਪਾਨੀ ਮੈਂ ਤਰ ਕਰੇ ਏਕਰ ਤ ਦਿਨ ਬਾਕੀ ਦਵ ਕੋ ਹਰ ਕੋ ਪਾਨੀ ਮੇਂ
ਪਥਰ ਪਰ ਪੀਸੇ ਯਾਨੇ ਪਿਸੇ ਜਿਸ ਕਰ ਰ ਕਿ ਪਿਸਾ ਜਾਵੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂ
ਧੇ ਵਸਾਇਆ ਮੇਂ ਖੁਸਕ ਕਰੇ ੬ ਇੰਦ੍ਰਿਲ ਹਾਜਤ ਬਾਲ ਸੁਫੇ ਦੋ ਕੋ ਬੇ
ਦ ਕਰ ਇਸ ਗੋਲੀ ਕੋ ਪਿਸਕਰ ਬਲੇ ਪਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇ ਬਹੁ ਕਮ ਖੁਦਾ
ਤਾਲ ਬਲ ਸਿਆਹ ਹੋਗੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿ ਬਲੇ ਕੋ ਜਮਨੇ ਜੇ ਮਨ
ਇਕਲੀ ਮੀਆ ਸੁਫੇ ਦ ਅਥਰਾ ਜਾਹਰ ਏਕ ਏਕ ਜੁਜ ਫਰਕਤੀ
ਸਿਰਕ ਮੇਂ ਪਿਸਕਰ ਬਲ ਕੇ ਬੇਰ ਕਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇ ਮਨ ਉਗਨੇ ਕੋ
ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ਫਸਲ ਦਰ ਮਰਹਮ - ॥ ਐਰ ਜੈ ਕੁਛ ਕਿ ਮਰਹ
ਮ ਜੇ ਮੁਨਾਸਬਤ ਰਖਤਾ ਹੈ ਮਰਹਮ ਕਿ ਜਖਮ ਕੋ ਬਰਾਬਰ ਕਰ
ਲਾਵੇ ਤਿਲੀ ਕ ਤੇਲ ਛੈ ਤੇਲ ਮੇਂ ਮਸੂਫੇ ਦਰਾਹ ਮਾਸਾ ਤੂਤੀ ਆਵੇ ਮ
ਸਾਖ ਕਿਸਤ ਰਸੀ ਪੀ ਕੀ ਫਿਆਚਹ ਮਾਸੇ ਮਰਹਮ ਬਨਾ ਕਰ ਜੋ
ਲਾ ਮਰਤ ਬਾ ਪਾਨੀ ਸਧੇਵੇਂ ਮਰਹਮ ਕਿ ਜਖਮ ਕੋ ਬਰਾਬਰ ਭਰ ਲਾਵੇ
ਬਥਰਿੰਗ ਕਰੇ ਜ ਨੀਬ ਕੀ ਪਤੀ ਸਥਰ ਕੁਟ ਪੀਸਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਕੁ
ਰਸ ਬਨਾ ਕਰ ਤੇਲ ਮੇਂ ਛੂਨੇ ਰੋਗ ਨ ਸਾਫ ਕਰ ਕੇ ਇਸਤਿਮਾਲ ਕਰੇ
ਮਰਹਮ ॥ ਕਿ ਵਾਸਤੇ ਬਰਾਬਰ ਕਰਨੇ ਜਖਮ ਆਦਮੀ ਐਰ
ਘੋੜੇ ਕੇ ਨਿਹਾਇਤ ਮੁਢੀ ਦ ਹੈ ਗੁਗਲ ਭੈਂਸੀ ਆਸਾ ਬੂਨ ਰਾਲ ਮਈਫੋ
ਟੀ ਟੀਕਾ ਮਈਐ ਮਸੂਫੇ ਦ ਤਿਲੀ ਕ ਤੇਲ ਹਰ ਏਕ ਏਕ ਮਿਕਦਾਚ ਲੋਰ
ਰ ਮਰਹਮ ਬਨਾਵੇ ॥ ਮਰਹਮ ਕਿ ਜਖਮ ਕੋ ਜਲਦ ਅਛਾ ਕਰੇ
ਐਰ ਦਰਦ ਕੋ ਥਿਠਾਵੇ - ॥ ਮਸੂਰ ਆਮਲਾ ਸਿਪਾਹੀ ਛਾਲੀਆ
੬ ਪੋਸਤ ਹਰ ਏਕ ਡੇਰ ਤੇਲ ਜਲਾਵੇ ਪੰਚ ਦਾਨਾ ਮਿਰਚ ਸਿਆਹ ਕੇ
ਤੂਤੀ ਆਵੇ ਕ ਮਾਸਾ ਇਸ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇ ਐਰ ਬਾਰੀਕ ਕਰੇ ਘੀ ਮੇਂ ਮਿ
ਲਾਵੇ ਕਾਮੇਂ ਲਾਵੇ ॥ ਮਰਹਮ ਕਿ ਵਾਸਤੇ ਜਖਮ ਜਾਬ ਪੀਪ ਐਰ
ਨਸੂਰ ਕੇ ਹੋ ਦਰ ਕਰੇ ਬੀਲਾ ਕਿ ਛਤੀ ਐਰ ਤ ਪਰ ਹੋਤਾ ਹੈ ਐਰ ਵ

ਸਤੇਗੀਜਕੋਠੀਮੁਟੀਦਹੈਆਮਲਾਸੁਹਾਗਫਟਕਰੀਨੀਲਬੋਥਾ ॥ ੧੮ ॥
ਮੁਰਕਮੀਲਾਮਹਿੰਦੀਸੰਗਜਰਾਹਤਮੁਰਦਾਰਸੰਗਕਥਪਾਪਕ੍ਰਮ ॥ ੧੯ ॥
ਹਰਏਕਫੇਰਤੋਲਾਮਿਰਚਏਕਦਨਹਲਦੀਏਕਮਾਜਾ ਏਕਗਰੁ
ਮੇਂਦਵਕੋਪਹਿਲੇਜਲਵੇਂਐਸਥਕੋਬਾਰੀਕਪੀਸੇਲੋਹਕੋਬਰਤਨ
ਮੇਂਤੋਲਮੇਂਮਿਲਕੇਸਾਥਹੀਸਕੀਲਕਰੀਕੇਮਿਲਕੇਕਾਮਮੇਂਲਵੇਂਅਗਰ
ਰਬਸਬਥਦੇਰਹਿਨੇਕੇਸਲਹਮਨਖਤਹੋਜਵੇਥੇਜ਼ਰੋਗਨਐਰ
ਮਿਲਵੇਂ ॥ ਤੇਜਥਕਿਨਾਸੁਰਵਡਰੀਦਰਦਵਸੁਫੈਦਦਾਗਕੋਮੁ
ਟੀਦਹੈ ॥ ਐਰਸਥਮਰਜਕਿਗੋਸਤਮੇਂਹੋਐਰਚਾਹੋਕਿਉਸਕੋਠਾ
ਜੀਕਰੋਕਾਮਮੇਂਲਵੇਂਬੀਧਕਾਮਲਾਸਰਸੰਗਕਲਾਮੀਫਟਕਰੀਸੁ
ਫੈਦਹੀਰਾਕਸਾਜਚੁੱਥਰਾਬਰਲੋਕਰਦੇਸੀਸੀਛੋਟੀਮੇਂਯਾਕਰ
ਹਅੰਬੀਕਮੇਂਤੇਜਥਪਕਵੇਂਜਿਸਜੁਗਰਾਹੋਲਗਾਵੇਂਅਗਰਸੁ
ਫੈਦਦਗਪਰਲਗਾਨਾਮਨਜੁਰਰੋਹੁਈਥਕਦਦਾਗਕੋਤੇਜਥ
ਮੇਂਤੋਲਕਰਕੇਰਖੇਂਕਿਖੁਸਕਹੋਜਵੇਂਠਾਮਮਤੇਜਥਉਸਜੁਗਜਜੁ
ਥਹੋਜਵੇਂਅਗਰਹਾਜਤਪਛੇਦੁਸਰੀਥਲਗਾਵੇਂਅਗਰਜਖਮ
ਪਛੇਸਥਮਰਹਮਕੇਤਦਰਕਕਰੇਂਐਰਸਹਮਰਹਮਇਸਜਿਰ
ਹਨਫਾਦੇਤਹੈਨੀਲਬੋਥਜਲਾਹੁਆਮਸਤਗੀਰੂਮੀਫਟਕਰੀ
ਮਾਮਸੁਫੈਦਚੁੱਥਰਾਬਰਦਵਾਕੋਪੀਮੇਂਮਿਲਾਕਰਮਰਹਮਕਰੋਂ
ਵਕਾਮਮੇਂਲਵੇਂ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿਨਾਸੁਰਕੋਠਾਇਦਾਕਰੀਫਟਕਰੀ
ਸਹਿਦਮੇਂਮਿਲਾਕਰਇਸਤਿਮਾਲਕਰੇਂ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਮਰਹਮਫ
ਰੰਗੀਵਾਸਤੇਅਛਥਰਨੇਜਖਮਕੇਸਰੀਉਲਾਸਰਹੈਮੁਰਦਾਰ
ਸੰਗਏਕਹਿਸਰਲਦੇਹਿਸਾਰੋਗਨਥਕਦਰਹਾਜਤਪਹਿਲੇਮੁਰ
ਦਾਰਸੰਗਕੋਬਾਰੀਕਕਰਕੇਤੇਲਮੇਂਛੁੰਨੇਇਸਕਦਰਕਿਰੰਗਉਨਪ
ਸਿਆਹਹੋਜਵੇਂਬਲਮਿਲਾਕਰਲਗਾਵੇਂਕਿਸਹਤੀਸਿਆਹਤੇਜ
ਵੇਕਾਮਮੇਂਲਵੇਂ ॥ ਮਰਹਮਜਖਮਪੁਰਨਾਐਰਨਾਜੁਰਪੁਰ
ਨੇਕੋਠਾਇਦਵੇਏਐਰਜਖਮਤਾਜਕੋਠੀਥਰਾਬਰਕਰੇਂਅਗਰਉ

ਪਰ ਵਰਮ ਕੇ ਕਬਲ ਮਨ ਫਜਰ ਹੋਨੇ ਕੇ ਰਖੇ ਤਹ ਲੀਓ ਕਰੇ ਯਾਪ
ਕਾ ਦੇਵੇ ਸੀਪੀ ਜਲ ਕਰ ਖਕਿ ਸਤਰ ਕਰੇ ਸੁਹਾਗਾਣੀ ਤੁਨੇ ਦਵਾਓ ਕੇ
ਗਾਏ ਕੇ ਪੀ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਲਗਾਵੇ ਹੁਕਮ ਆਬ ਹਯਾਤ ਕਾ ਰਖਤ ਹੈ
ਭਰ ਲਾਨੇ ਜੁਖਮ ਮੇਂ-ਰੋਗਨ ਕਿਵਾਸ ਤੇ ਦਫ ਵਰਮ ਸੁਦਾਵੀ
ਔਰ ਮੁਲ ਕੋ ਬੁਝਾਓ ਰੋਗ ਜੇਬੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ ਮੁਜਬ ਹੈ ਫਟ ਕੜੀ ਸਤੇ
ਚਰਤ ਲਾਨੀ ਲਾਥੇ ਥਾਨ ਮਾਸਾ ਸੀਖੀ ਆਡੇ ਤੋ ਲਾ ਜਰਦ ਹੈ ਯਾਸੁ-
ਫੇਰ ਤੇ ਲਕਿਤਿ ਲੀਕਾ ਆਦਿ ਜੇਰ ਤੇ ਲਕੇ ਕਵਾਹੀ ਮੇਂ ਗਰਮ ਕਰੇ ਫਟ
ਕੜੀ ਸੀਥਲ ਖਰਖਰਾਏ ਕੋ ਜੁਦਾ ਜੁਦਾ ਬਾਰੀਕ ਕਰੇ ਪਹਿਲੇ ਤੋ ਤੇ ਲ
ਫਟ ਕੜੀ ਉਸ ਕੇ ਉਪਰ ਛਿੜ ਕੇ ਥੋੜਾ ਥੋੜਾ ਸਾਥ ਲਕੜੀ ਨੀ ਮਕੇ
ਫੇਰੇ ਮੁਤਾਸਿਲ ਉਸ ਕੇ ਚੁਟਕੀ ਸੀਖੀ ਆਕੀ ਛਾਲੇ ਇਸੀ ਦਸਤੂਰ ਜੇ
ਲਕੜੀ ਜੇ ਫੇਰੇ ਜਾਵੇ ਉਤਰ ਕੇ ਨੀ ਲਾਥੇ ਥਾਪਿਸਾ ਹੁਆ ਮਿਲਾਵੇ
ਔਰ ਦੋ ਪੜੀ ਔਰ ਹਲ ਕਰੇ ਫਿਰ ਸੀਸਾ ਮੇਂ ਨਿਗਾਹ ਰਖੇ ਵਕਤ ਜੁ-
ਰੂਤ ਪ੍ਰਮੁਗ ਸੇ ਥਿਲਾ ਕਰੇ ਦਸਤੂਰ ਯਹ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਜੋ ਜਸ ਹੋਤੀ
ਹੈ ਔਰ ਅਕਸਰ ਦੂਸਰੇ ਤੀਸਰੇ ਰੋਜ ਜੋ ਸਹੋਗਾ ਤੀਨ ਰੋਜ ਮੇਂ ਦਫਾ ਹੋ
ਜਾਇਗਾ ਤੀਨ ਰੋਜ ਮੇਂ ਮੁਹਲਤ ਦੇ ਕੇ ਇਸਤਿਮਾਲ ਕਰੇ ਅਲਗ ਰਜ
ਜਥਤ ਕੇ ਜੋਸਨ ਆਵੇ ਨਫਾਨਾ ਕਰੇ ਬਾਦ ਜੋਸ ਕਰਨੇ ਕੇ ਹਜਤ ਫਿਰਨ
ਹੋਗੀ ਵਰਮ ਕੁਹਨਾ ਦਫਾ ਹੋ ਜਾਇਗਾ ਯਹ ਦਵਾ ਨਿਹਾਇਤ ਤੋ ਫਾ ਹੈ ਅ-
ਕਸਰ ਦੇ ਖਾਗਿ ਆਕਿ ਬਰਜੇ ਨਕ ਆਰਮੀ ਕਿ ਸਾਥ ਵਰਮ ਸਾਖ
ਤਕੇ ਮੁਥਤ ਲਾਹੋ ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਸੀ ਦਵਾ ਜੇ ਸੇਹਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ ਇਸ ਰੋਗ
ਜੇ ਸੇਹਤ ਹੋਤੀ ਹੈ ਸੁਫਾ ਦੇ ਨੇਵਾ ਲਾ ਅਲਾਤਾ ਲਾ ਹੈ। ਲਵਾਈ ਕਿ ਜੁ-
ਖਮ ਕੇ ਜਲਦ ਬਰਾਬਰ ਕਰੇ ਲਪਰ ਜਾਨੇ ਕੋ ਮੁਫੀਦ ਹੈ। ਸੁਹਾਗਾ
ਭੂਨਾ ਹੁਆ ਪੀ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕੇ ਲਗਾਵੇ। ਮਰਹਮ ਕਿਭਰ ਨੇ ਜਖਮ ਮੇਂ
ਬਹੁਤ ਮੁਫੀਦ ਹੈ। ਅਮੋਕ ਢੂਢੀ ਸੀਧਰ ਬਗਦਾਈ ਮੁਰਦਾਰ ਸੀਰ
ਹਰਾਏ ਕਛੇ ਰੋਤੋ ਲਾ ਰਲ ਚਰਮਾ ਜੇ ਭੂਤੀ ਆਡੇ ਭੂਮਾ ਪੀ ਸਫੇਰ
ਤੋ ਲਾ ਅਵਲ ਪੀ ਕੋ ਦਾਗ ਕਰੇ ਔਰ ਮੇਂ ਮਕੇ ਉਸ ਮੇਂ ਛੋਕੇ ਮੁਰਦਾਰ

ਸੰਗਿ ਪਿਸਾਹੁਆ ਮਿਲਾਵੇ ਉਤਾਰਕਰ ਖੁਬਲਤ ਕਰੇ ਫਿਰਗਰਮ ਕਰੇ
ਰਕੇਤੁਤੀਆ ਮਿਲਾਵੇ ਔਲਤ ਕਰੇ ਫਿਰਗਰਮ ਕਰਕੇ ਸੰਪੂਰਮ ਲਾਵੇ
ਵਖੁਬਮਲਾ ਕਰੇ ਫਿਰਉਤਾਰਕੇ ਪਨੀਭਲੇ ਕਿਸਰਦਹੋਜਵੇ ਵਕਤ ਜ
ਰੁਤਮੇਭੋਜਵੇ ਔਰਚਹੀਏ ਕਿਬਰਤਨ ਲੈਹੋ ਕਹੈਵਾਸਤੇ ਪਕਨੇ ਮਰ
ਹਮਕੇ ਮਰਹਮ ਕਿਸਰੀਉਲਾਮਲਹੈ॥ ਈਸਾਪਛੋਲਫੈਲ
ਫੈਲਗਲਹਕੇਕਛੈ ਮਾਸਾਤੁਤੀਆਤੀਨ ਮਾਸਾਤੁਨ ਕੇਸੰਪੂਰਹਰਏ
ਕਛੈ ਮਾਸਾਪੀਆਪਪਉਅਵਵੀਆਕੂਟਪੀਸ ਕੇਪੀਕਿਪਿਪਲਾ
ਇਆਹੂਆਹੋਮਿਲਾਵੇਬਡੇਬਰਤਨ ਮੇਰਖਕੇਪਨੀਸੇਇਕੀਸਬਾਰ
ਧੇਵੇਵਹਰਮਰਤਬਖੁਬਕਫਮਲ ਕਰੇਮੁਜਰਬਹੈ॥ ਦੀਗਰ
ਜਾਮਹੈਜਕੇਜਲਾਕਰਜਖਮ ਪਰਫਿਰਕੇਬਰਬਰਹੋਜਤਾ
ਹੈ॥ ਦੀਗਰ ॥ਇਵਾਇਣਕੀਜੜਦ ਪੰਜਬਥਾਏਕਜਖਮਪਰ
ਥਾਧੇਗਾਂਸੀਤੀਰਕੀਕਿਪਿਸੀਹੋਨਿਕਲਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥
ਮਹੀਸ਼ੀਗੀਆਪੀਸਕੇਜਖਮਕੇਮੁੰਹਪਰਥਾਧੇਗਾਂਸੀਨਿਕਲ
ਜਵੇਗੀ॥ ਦੀਗਰ ॥ਪਿਭਾਥਾਏਕਰੋਗਨ ਮੇਂਪਕਕੇਜਖਮ
ਪਰਟਪਕਵੇਨੇਜਾ ਵਕਦਾਵਹਡੀਕਿਟੂਟੀਹੁਈਬਾਹਰਲਾਵੇਵਾਸ
ਤੇਜਖਮਫੁਰੀਵਤਲਵਰਕੇਕੋਈਹੀਜਮੁਜਰਬਤਰਬੁਰਾਦਹਆ
ਬਨੁਜਜੇਨਹੀਹੈ॥ ਦੀਗਰ ॥ਜਖਮਕੁਹਨਾਕੋਫਾਇਦਾਦੇਵੇਕ
ਗਜਜਲਾਹੁਆਇਵਾਇਣਕੀਜੜਜਲੀਹੁਈਨੇਜਾਦਰਗੁਲਜੁ
ਰਖਜਲਾਇਆਹੁਆਕਮੀਲਾਏਲੁਆਬਰਗਨੀਬਧਾਵਾਜੀਰਹ
ਖੁਰਸਾਨੀਲਕੜੀਬਊਕੀਜਲਾਈਹੁਈਸੰਪੂਰਬਰਗਕੀਕਰ
ਜਲਾਇਆਹੁਆਬਰਬਰਲੇਕਰਸਹਿਦਮੇਂਮਿਲਾਵੇਔਰਮਹ
ਲਜਖਮਕੇਤਿਲਾਕਰੇਯਾਉਪਰਕਾਗਜਯਾਉਪਰਪਿਤੇਕੋਰਖਕੇ
ਜਮਾਵਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ਪਤੀਬਾਜਰੇਕੀਮੀਠੇਤੋਲਮੇਂਪਿਸ
ਕੇਉਪਰਜਖਮਕੇਮਲੇਂਇਲਾਜਵਾਸਤੇਦਫਹੋਨੇਦਰਦਜਖਮਕੇ
ਗੁੜਅਗਰਜਖਮਪਰਥਾਧੋਂਦਰਦਦਫਹੋਜਵੇਅਗਰਜਖਮ

ਬੰਦ ਹੋ ਖੁਲ ਜਾਵੇ ਐਹ ਪੀਪ ਥਾਹਰ ਅਵੇ ਅਗਰ ਜਖਮ ਪੁਰਾਨ ਹੋ
ਗੀਨ ਰੋਜ ਕੇ ਬਾਂਧ ਨੇ ਮੇਂ ਫਾਇਦਾ ਹੋ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਲਹਸਨ ਕੋ ਕੂਟ ਕੇ
ਕਰ ਕੇ ਖੁਕ ਲਗਾ ਦੇ ਜਖਮ ਪਰ ਮਥੇਂ ਚਰ ਦਰ ਚੋ ਜਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ
॥ ਪਤੀ ਤੋ ਗੀ ਕੀਤ ਰਹੋਂ ਜਾ ਖੁਸਕ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪੀਸ ਕੇ ਜਖਮ ਪਰ
ਬਾਂਧੇਂ ਵਰ ਜਾਤ ਰਹੇਂ ਵ ਜਖਮ ਜਲ ਦ ਭਰ ਜਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥
ਹਰ ਤਰ ਹ ਕੇ ਜਖਮ ਕੋ ਫਾਇਦਾ ਦੇਵੇ ਨੀਲਾ ਬੋਥਾ ਦੇਂ ਜੁ ਜਵ ਕਥ ਸੁ-
ਫੇਂਦ ਤੀਨ ਜੁ ਜਵ ਤੁਤੀਆ ਕੋ ਭੂਨ ਕੇ ਕਿਖ ਕਿਸਤਰ ਹੈ ਕਥ ਕੋ ਬਰੀ-
ਕ ਕਰ ਕੇ ਦੇਂ ਕੋ ਬਾਹਮ ਮਿਲਾ ਕਰ ਹਮਾਮ ਦਸਥਾ ਮੇਂ ਸਾਥ ਮੀਨੇ ਤੇ-
ਲ ਕੇ ਯਾ ਕੜਵੇ ਕੇ ਮਿਲਾ ਕਰ ਖੁਬ ਪੀਸੇਂ ਐਹ ਗੋਲੀਆਂ ਬਾਂਧੇਂ ਵਰਤ ਰ-
ਜਤ ਕੇ ਅਰ ਕਥੇ ਮੁੰਮੇਂ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪੀਸ ਕੇ ਮਥੇਂ ਫਾਇਦਾ ਦੇਵੇ॥
ਦੀਗਰ ॥ ਫਾਸ ਤੇ ਜਖਮ ਬੰਦੁ ਕ ਕੇ ਵਨਾ ਜੁਰ ਹਰ ਤਰ ਹ ਕਾ ਕਿਜ-
ਖਮ ਹੋ ਵਰੁਣਾ ਖਬੀਸ ਕੇ ਮੁਠੀ ਦ ਹੈ ਕਥ ਸੁਰਖ ਪਾਂਚ ਤੋਲਾ ਤਿਲੀ
ਕ ਤੋਲਾ ਪਾਂਚ ਤੋਲਾ ਪਾਨੀ ਕੁ ਨੈਨ ਕਾ ਪਾਂਚ ਤੋਲਾ ਫਟ ਕ ਵੀ ਏਕ ਤੋਲਾ ਵ-
ਤੀਨ ਮਾਸ ਵਤੁਤੀਆ ਏਕ ਤੋਲਾ ਤੀਨ ਮਾਸ ਰਾਲ ਪਾਂਚ ਤੋਲਾ ਅਵਲ
ਪਾਨੀ ਐਹ ਤੋਲ ਕੋ ਏਕ ਜ ਕਰ ਕੇ ਕਾਸੀ ਕੇ ਬਰਤਨ ਮੇਂ ਏਕ ਪਹਿਰ ਲਾ-
ਲਾਥ ਸੇ ਮਥਾ ਸੁਕ ਰੋਂ ਕਿ ਮਿਸਲ ਦ ਹੀ ਕੋ ਹੈ ਜਵੇ ਬਾਦ ਉਸ ਕੇ
ਦਵਾ ਭੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਹਰ ਏਕ ਕਾ ਵਜਨ ਕਰ ਕੇ ਰੋਗ ਨ ਭਾਲ ਕੇ ਏਕ ਪਹਰ
ਬਲ ਕੇ ਦੇ ਪਹਿਰ ਉਸੀ ਬਰਤਨ ਮੇਂ ਹਥੇ ਲੀਜੇ ਮਾਲਸ ਦੇਵੇ ਕਿ ਸਥ-
ਦਵਾ ਏਕ ਜਾ ਮਾ ਹੋਵੇ ਬਾਦ ਉਸ ਕੇ ਬਰਤਨ ਚੀਨੀ ਯਾ ਚਾਦੀ ਮੇਂ ਨਿ-
ਗਾਹ ਰਖੋਂ ਉਪਰ ਜਖਮ ਕੇ ਇਸਤਿ ਮਾਲ ਕਰੋਂ ਬਾਦ ਤੀਨ ਚਾਰ ਰੋਜ
ਕੇ ਪਤੀ ਕੋ ਬਾਂਧੋਂ ਐਹ ਪਾਂਕ ਵਗੈਰਾ ਸੇ ਪਾਕ ਕਰੇ ਫਿਰ ਉਸੀ ਪ-
ਤੀ ਕੋ ਬਾਂਦ ਦੇਵੇਂ ਯਾ ਦੁਸਰੀ ਪਤੀ ਕੋ ਮਰਹਮ ਸੇ ਆਲੂ ਦਾ ਕਰ ਕੇ ਉਪ-
ਰ ਉਸ ਕੇ ਰਖੋਂ ਰਾਤ ਕੋ ਨਿਮਕ ਸੇ ਗਿਰਦ ਜਖਮ ਸੋਂ ਕਰ ਰੋਂ ਨ ਫਾਅ-
ਜ਼ੀਮ ਹੋਗਾ ਸਾਥ ਹੁਕ ਮੁਖੁ ਦਾ ਕੇ ਸੇਖ ਮੁਹੀ ਯੁਟ ਦੀਨ ਸੇ ਲਿਖਾ ਗਿਆ
॥ ਦੀਗਰ ॥ ਅਰਹਮ ਹਯਤ ਬਥਾਖਰ ਫਰੀਰੀ ਸੰਗ ਬਸਰੀ ਸੁ-

ਫੇਰਕਾ ਸਗਰੀਗਿਲਮਖਤੂਮਗਿਲਇਰਮਨੀਮੁਰਦਾਰੀਗਹ ੨
ਰਏਕਡੇਤੋਲਾਪੁਖਤਹਮੈਮਕਦੂਰੀਨੀਮਪਉਰੋਗਨ ਭੁਲ
ਅਦਹਪਉਸਬਦਵਕੋਥਰੀਕਕਰਕੋਮੋਮਕੋਰੋਗਨਮੋਕਿਰ
ਰਮਕੀਅਧੋਡਲੋਔਰਦਵਉਸਮੇਡਾਲਕੋਖੁਥਹਥੇਲੀਜੇਮਕੋ
ਖੁਬਜਖਮੋਕੋਨਫਾਏਤਪੈਏਕਪਟੀਦੋਰੋਜਤਕਕਾਫੀਪੈ।
ਸਲਮਰਹਮੋਔਰਜੋਕੁਛਕਿਸਾਬਜਖਮਕੇਤਅਲਕਰਖੇਮਰ
ਹਮਸਿਆਹਕਿਜਖਮਕੋਇਸਲਾਦੇਵੇ - ਸੀਪੁਰਗੁਜਰਤੀਡੇਡ
ਤੋਲਕਮੀਲਾਜਫੇਸਤਤੋਲਾਮਿਰਚਸਿਆਚਡੇਡਤੋਲਨੀਲਾਥੋ-
ਥਾਅਡੇਡਚਰਮਜਮੋਮਤੀਨਤੋਲਾਡੋਗਨਪਉਤਰਸਬਅ-
ਦਵੀਆਥਰੀਕਕਰਕੋਰੋਗਨਮੋਮਿਲਕਰਕੋਕੋਥਰਤਨਮੇਜ
ਲਵੇਔਰਜਖਮਪਰਰੱਖੇ। ਦੋਗਰ ਮਰਹਮਕਿਜਖਮ
ਔਰਨਸੂਰਔਰਕੁਰਰੋਹਕੋਨਿਹਾਇਤਮੁਫੀਦਪੈ। ਡੋਗਨਜਰ
ਦਸੇਰਡੋਰਸਾਹੀਸਿੰਗਰਫਚਚਸੇਰਸਾਹੀਮੁਰਦਾਰਸੀਗਦੋਸੇਰ
ਸਾਹੀਨੀਲਾਥੋਥਾਏਕਸੇਰਸਾਹੀਭੁਨਹੁਆਔਰਵਜਨਸੇਰਸਾ-
ਹੀਕਏਕਤੋਲਾਨੋਮਾਜਹੋਤਪੈਔਰਥਾਜੋਚੋਦਹਮਾਜੇਕਹਤੇਪੈਹ
ਰਏਕਜੁਦਾਜੁਦਾਪੀਜੇਔਰਪੀਕੋਤਬੇਕੋਥਰਤਨਕਲਈਦਾਰਮੋ
ਜੀਪਾਨੀਸੇਧੈਵੇਪਹਿਲੇਨੀਲਾਥੋਥਾਮਿਲਵੇਬਦਮੁਰਦਾਰਸੀਕ
ਔਰਸਿੰਗਰਫਔਰਇਸਮਰਹਮਕੋਚੀਨੀਕੋਥਰਤਨਮੇਰਖੋਯਾ
ਲਕੜੀਕੋ। ਮਰਹਮਕਿਵਾਸਤੇਦੂਰਕਰਨੇਨਾਸੂਰਔਰਜਖਮਪੁ
ਰਨੇਔਰਤਰਲਾਨੇਉਸਕੋਕਿਨਫਾਔਰਮੁਜਰਬਪੈ। ਸਿੰਗਰ
ਫਏਕਜੁਜਮੋਮਜਰਦਤੀਨਜੁਜਪੀਛੈਜੁਜਨੀਲਾਥੋਥਾਬਿਧਿਆਨ
ਚੋਥਾਈਜੁਜਪਹਿਲੇਪੀਕੋਗਰਮਕਰਕੋਮੋਮਕੋਪੀਮੋਪਿਘਲਕੋ
ਸੀਕਰਫਔਰਨੀਲਾਥੋਥਾਥਰੀਕਕਰਕੋਉਸਮੇਡਾਲੋਔਰਖੁਥਮਿ
ਲਵੇਬਕਰਰਹਾਜਤਕੋਲੋਕਰਕਾਮਮੋਲਵੇਔਰਗਰਮੀਮੋਬਜ
ਏਸਿੰਗਰਫਕੋਮੁਰਦਾਰਸੀਗਇਸਤਿਮਾਲਕਰੇ। ਮਰਹਮਕਿ

ਸੰਜਸ ਅੰਰਜਲੇ ਹੁਏ ਅੰਰਹਾਥ ਪੈਰ ਟੁਟੇ ਹੁਏ ਕੋਫਾਇਦਾ ਦੇਵੇ ਰਾਲ
ਥਾਹੀਕ ਕਰਕੇ ਤੇ ਲੀਕੇ ਮੇਂ ਮਿਲਾਕਰ ਸਾਤ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਧੋਵੇ ਅੰਰ ਲਗਾ
ਵੇਂ। ਮਰਹਮ ਕਿ ਜਖਮ ਕੋ ਜਲ ਦ ਛਰ ਲਵੇ - ॥ ਪਤੀ ਦਰਖਤ ਬ
ਲਕੀ ਥੋਕਰ ਜਲਾਵੇ ਅੰਰ ਖਕਿਸਤ ਰੁਇਸ ਕੀ ਮੋਮ ਰੋਗਨ ਮੇਂ ਮਿਲਾਕ
ਰਕਾਮ ਮੇਂ ਲਵੇਂ। ਮਰਹਮ ਬੋਲ ਕਿ ਦਵਾਇ ਹਿੰਦੀ ਹੈ - ॥ ਮਸਹੂਰ
ਸੁਰਖ ਵਸਿਆ ਹ ਜੰਗਾਰ ਹਰਏ ਕ ਦੇ ਮਾਸਾ ਬੈਰੋ ਜਾ ਖੁਰਾਸਾਨੀ ਚਰ
ਮਾਸਾ ਮੋਮ ਸੁਫੈਦ ਰੋਡੇ ਤੋਲਾ ਘੀਤੀ ਨ ਤੋਲਾ ਵਤੀਨ ਮਾਸਾ ਪੀਆਜ
ਦੋ ਸੇਰ ਸਿਆਹੀ ਕਿ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਡੇ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਹੂਆ ਪਹਿਲੇ ਪਿਆਜ
ਕੋ ਥਾਹੀਕ ਕਰਕੇ ਘੀ ਮੇਂ ਛੁੱਟੇ ਪਿਆਜ ਨਿਕਲ ਕਰ ਛੁਕ ਦੇਵੇ ਅੰਰ ਘ
ਲੋਕਰ ਉਸ ਮੇਂ ਮੋਮ ਛੋੜੇ ਬਦ ਅਦਵੀਆ ਪੀਸੀ ਹੁਈ ਮਿਲਾਕਰ ਲ
ਗਾਵੇਂ ਜਖਮ ਕੋ ਛਰ ਲਵੇ ਅੰਰ ਕੁਰਸ ਹਵਾ ਕ ਕਰੇ ਅੰਰ ਗੋਸਤ ਜਿ
ਆਦਾਨ ਖਾਵੇਂ। ਮਰਹਮ ਕਿ ਸਬ ਜਖਮ ਅੰਰ ਕੁਰਸ ਹ ਅੰਰ ਨ
ਸੁਰ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰੇ - ॥ ਗਾਏ ਕਾ ਘੀ ਬੋਲ ਸੁਰਖ ਮੁਰਦਾਰ ਸੰਗ ਤੰਤਰ
ਮਰਹਮ ਬਨਵੇਂ ਜੈਸਾ ਕਿ ਮਸਹੂਰ ਹੈ ਮਰਹਮ ਕਿ ਜਲੇ ਹੁਏ ਅਚਾ
ਕੋ ਅੰਰ ਜਲ ਨ ਜਖਮ ਕੋ ਫਾਇਦਾ ਦੇਵੇ ਮੋਮ ਕਾ ਫੂਰੀ ਵਰਾਲ ਹਰਏ
ਕ ਛੋਡੇ ਤੋਲਾ ਨੀਲਾ ਬੈਥਾ ਬਕਦਰ ਨ ਖੁਦ ਘੀ ਸਾਡੇ ਰਚ ਤੋਲਾ ਕੁਰਸ
ਬਰਗ ਨੀਮ ਮਕਦਾਰ ਏਕ ਪੈਸੇ ਕੇ ਜਲਾ ਕੇ ਮਰਹਮ ਲਗਾਵੇਂ ਕਾਮ
ਮੇਂ ਲਵੇਂ। ਦਵਾਈ ਕਿ ਖੂਨ ਜਰਾਹਤ ਅੰਰ ਜਖਮ ਕੋ ਬੰਦ ਕਰੇ ਅਗ
ਰਚੇ ਸਿਆਦਾ ਹੋ ਸੁਕਰਤ ਕਿ ਕਿਸਮਾ ਕਪੜੇ ਜੇ ਹੈ ਉਸ ਕੋ ਜਲਾ ਕੇ ਸ
ਬ ਖਾਕਸਤ ਰ ਚਿਪਲੇ ਜੰਗਲੀ ਕੋ ਮਿਲਾ ਕੇ ਜਖਮ ਪਰ ਛਿੜਕੇ ਅੰ
ਰ ਥਾਧੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਫੀਫੜਾ ਕਿਸੀ ਹੋਵਨ ਕਾ ਕਿ ਹੋ ਖੁਸਕ ਕਰਕੇ
ਜਲਾਵੇਂ ਅੰਰ ਖਾਕਸਤ ਰ ਉਸ ਕੀ ਜਖਮ ਪਰ ਰਖੇ ਖੂਨ ਬੰਦ ਕਰੇ
ਫਾਇਦਾ ਕਿ ਜਿਸ ਵਕਤ ਕਿ ਜਖਮ ਜੇਰਾ ਯਨ ਮੇਂ ਪਹੁੰਚੇ ਅੰਰ ਸਿਰੀ
ਆਨ ਕਲਬ ਜੇ ਉਗੀ ਹੈ ਅੰਰ ਕਬਰ ਕੋ ਗਈ ਹੈ ਅੰਰ ਖੂਨ ਕਿਸੀ ਦਵਾਜੇ
ਬੰਦ ਨ ਹੋ ਸਿਰੀ ਆਨ ਕੋ ਦਗਾ ਦੇਵੇ ਕਿ ਦਗਾ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੇਂ ਮੁਜਰਬ

ਪੈ ਔਰ ਦਗ ਇਉ ਅਤ ਸੇ ਦੇ ਨ ਰਹੀ ਏ ਕਿ ਸਿਵ ਇ ਜਖਮ ਸਿਰਿਆਨ २०
ਕੇ ਔਰ ਕੋਈ ਇਜੁ ਦਗ ਨ ਖਵੇ ਔਰ ਨਿਜਾਨ ਖੁਨ ਸਿਰਿਆਨ ਕਯ
ਹ ਪੈ ਕਿਭਕਾ ਹੁਆ ਨਿਕਲਤਾ ਪੈ ਔਰ ਸੁਰਖ ਖਾਲੀ ਹੋਤਾ ਪੈ ਔਰ
ਰਕੀਕਾ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਮੁਰਗਾ ਕਾ ਪਰ ਬਾਰੀਕ ਔਰ ਨਾਜਕ ਲੋਕੇ
ਔਰ ਮਸਤ ਹੀ ਭੁਮੀ ਬਰਾਬਰ ਉਸ ਕੇ ਲੋਕ ਰੋਨੇ ਮਿਲਾ ਕਰ ਜਖਮ
ਮ ਪਰ ਬਾਂਧੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਗਿਰਦ ਜਖਮ ਕੇ ਮੋਮ ਜੇ ਹਲਕਾ
ਬਾਰੇ ਏ ਕਈ ਕਰੀ ਕੋਰੀ ਕਿ ਜਿਸ ਮੇਂ ਪਾਨੀ ਨ ਲਗਾ ਹੋ ਆਗ ਮੇਂ ਗਰ
ਮ ਕਰ ਕੇ ਜਾਮਨੇ ਜਖਮ ਕੇ ਲਾਕਰ ਉਪਰ ਉਸ ਕੇ ਘੀਭ ਲੋਔਰ ਤਤਰੇ
ਰੋਗ ਨ ਜਰਦ ਕੇ ਜਖਮ ਪਰ ਗਿਰਾ ਦੇ ਕਿ ਇਸ ਅਮਲ ਜੇ ਖੁਨ ਬੰਦ
ਹੋ ਜਾਤਾ ਪੈ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਨੀਲਾ ਬੈਥਾ ਬਚੀ ਕਰ ਕੇ ਜਖਮ ਮੇਂ ਤਰੇ
ਔਰ ਬਾਂਧੇ ਅਗਰ ਖੁਨ ਕਿਸੀ ਤਰਹ ਜੇ ਬੰਦ ਨ ਹੋ ਹੁਕਮ ਦਗਾ ਕਾ ਦੇ
ਵੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਬਾਂਸ ਜਲਾ ਕੇ ਖਕਿਸਤ ਰ ਉਸ ਕੀ ਬਾਰੀਕ ਛਾਨ
ਕੇ ਜਖਮ ਪਰ ਬਾਂਧੇ ਫੋਰਨ ਖੁਨ ਬੰਦ ਕਰੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਪੜਾ
ਜਲਾ ਹੁਆ ਔਰ ਚਮੜਾ ਬਾਰੀਕ ਕਰ ਕੇ ਜਲਾ ਕੇ ਔਰ ਦਾਯਾਈ ਜਲਾ ਕੇ
ਰਖੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਚੂਨਾ ਫਟ ਕਰੀ ਦਮ ਇਲਾ ਅਖਵੈਨ ਏ ਲੁਆ ਚੀ
ਨੀ ਸੁਰਮੇ ਕੇ ਮਾਨਿੰਦ ਪੀਜੇ ਖੁਨ ਬੰਦ ਕਰੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਘੋੜੇ ਕੀ ਸੀ
ਦਤਾ ਜਾਗਰਾ ਮਗਰਾ ਮ ਉਪਰ ਜਖਮ ਕੇ ਬਾਂਧੇ ਅਗਰ ਖੁਨ ਬੰਦ ਨ ਹੋ
ਤ ਹੋ ਉਸੀ ਵਕਤ ਠਹਰ ਜਾਵੇ ਔਰ ਜਿਸ ਵਕਤ ਕਿ ਖੁਨ ਜਖਮ ਕਾ ਸਿਕ
ਮ ਮੇਂ ਪਹੁੰਚੇ ਸਤ ਰੋਜ ਤਕ ਏਕ ਕਰ ਪਾਨੀ ਪੀਠੀ ਕਾਲੇ ਫੋਡ ਤੇ ਲਾਜਿਖ
ਚ ਉਸ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਪਿਲਾਵੇ ॥ ਫਸਲ ਦਵ ਉਪਸੀਨਾ ਲਾਨੇ ਵਾਲਾ
ਮੇਂ ॥ ਰੋਗ ਨ ਬਖੁਨ ਤਨ ਹ ਉਪਰ ਬਦਨ ਕੇ ਮਲੇ ਔਰ ਕੋਈ ਚੀਜ ਚਿ
ਕੋਂ ਪਸੀਨਾ ਬਹੁਤ ਆਵੇਗਾ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਆਕਰ ਕਰ ਹਤੋਲ ਚਿਲੀ ਮੇਂ
ਪਕਾ ਕੇ ਉਪਰ ਬਦਨ ਕੇ ਮਲੇ ਔਰ ਕੋਈ ਚੀਜ ਚਿਕੋਂ ਪਸੀਨਾ ਬਹੁਤ ਆ
ਵੇਗਾ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਫਸਲ ਉਖਾ ਉਪਰ ਬਦਨ ਕੇ ਮਲੇ ਔਰ ਕੁਛ ਚਿਕੋਂ
॥ ਦੀਗਰ ॥ ਪਾਸੇ ਜਾਕਰ ਨਾ ਔਰ ਬੁਖਾ ਚ ਉਸ ਕੇ ਬਦਨ ਪਰ ਪਹੁੰਚੇ ॥

॥ ४ ॥ ਅਰਕਲਤਹੈ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ॥ ਈਗਰ ॥ ਸੀਰਾਕਸਬੁਲਹਬੀਬਉਪ
ਰਹਾਥਪੇਰਕੇਮਲਨਪਸੀਨਲਤਹੈਖਸੁਸਨਲਡਕੋਕੋਬੁਖਰਮੇ
॥ ਫਸਲਦਵਉਸੀਰਮੇਯਨੇਕਸਰਤਅਰਕਕੀਕਿਹਾਥਅੰਧਪੈ
ਰਮੇਹੋਤੀਪੈਬੈਗਨਕੇਸਾਥਬੋਕੇਪੋਸਤ ਕੇਪਾਨੀਮੇਜੋਸਕਰੇਐਰ
ਉਸਕੇਪਾਨੀਮੇਹਾਥਅੰਧਪੇਰਤਰਕਰੇ ॥ ਈਗਰ ॥ ਮੁੰਗਸਾ
ਬਜਕੇਉਪਰਠੀਕਰੀਕੇਫੂਨੇਐਰਉਸਕੇਦੋਨ੍ਹਹਾਥਸੇਮਲੇ
ਈਗਰ ॥ ਉਂਕਟਢੇਕੀਜਨਸਾਇਆਮੇਖੁਸਕਰੇਪੀਸਕੇਹਮ
ਭਹਸਹਦਕੇਫੈਮਾਸਾਤਰੋਜਖਿਲਵੇ ॥ ਈਗਰ ॥ ਪਾਨੀਬੋਜੇ
ਕਕਿਜੋਠੰਡੇਹੋਤੇਹੈਨਿਕਲਨੇਪੀਸਨੇਕੇਮਨਕਰਤੇਹੈਕਸਨੀ
ਜਖੁਸਕਚਵਲਸੁਫੈਦਰੋਮਰਤਥਧੋਏਹੁਈਸਮਕਪਾਕਕੀਆ
ਹੁਆਹਰਏਕਥਾਈਸਮਾਸਾਥਤੀਨਤੋਲਪਾਨੀਕੇਜੋਸਕਰੇਜਿਸ
ਵਕਤਤਿਹਟੀਹਿਸਾਥਕੀਭਹੋਸਾਫਕਰਕੇਏਕਰੋਜਪਹੀਜਮਿਸਕਾ
ਲਖਿਲਵੇਪਸੀਨਾਬੰਦਹੋਜਇਕਾ ॥ ਤਦਬੀਚਹਡੀਟੂਟੀਕੇ
ਬਿਆਨਮ-ਦੇਖਨਚਾਹੀਏਕਿਹਡੀਟੂਟੀਹੈਯਾਜੋਕਸੇਹਟਗਈ
ਹੈਜੋਅਮਰਕਿਹੋਅਪਨੀਜਗਹਪਰਬੈਠਵੇਫਿਲਟੋਰੋਗਨਮਲੋ
ਅਵਲਰੋਜਪਟੀਰੋਗਨਮੇਤਰਕਰਕੇਉਸਊਦਪਰਲਪੇਰੇਐਰਜਿ
ਸਜਨਥਕੇਉਜਦਹਟਹੋਗਦੀਭਖਕਰਥਾਪੋਤਊਦਕੋਮਜਬੂਤਕਰੇ
ਪਸਮੁਖਾਫਿਕਜਗਹਕੋਲਕਲੀਅੰਬਦੇਜੋਸਾਕਿ ਮੁਤਆਰਟ
ਹੈਐਰੋਤੀਨਰੋਜਨਖੋਲੇਠੀਸਰੋਰੋਜਆਹਿਸਤਖਹੁਤਖੋਲੇਮੈਂਦ
ਲਕਲੀਬਚੀਕਕਰਕੇਸੁਫੈਦੀਬੈਜਮੁਰਗਮੇਹਲਕਰਕੇਕਪਲੇਥਾ
ਚੀਕਪਰਤਿਲਾਕਰੋਕੇਉਜਦਪਰਥਾਪੋਉਸਪਰਪਟੀਵਤਖਡੀਵਡੀ
ਰਾਥਾਪੋਦੇਵੇਇਸੀਤਰਹਤੀਸਰੋਰੋਜਖੋਲੇਨਈਦਵਾਥਪੋਕਿਨਰਮ
ਹੋਜਫਿਰਬੋਲੀਬੋਲੀਹਰਕਤਦੇਵੇ ॥ ਘਟਵੀਆਜਤਥਵ-
ਸਕਤਯਾਨੇਰੋਰਕਿਸੀਉਜਦਪਰਯਾਕਿਸੀਜਿਕੋਥਾਈਪਕਤਹੈਯਾ
ਦੁਬਲਹੋਇਆਪੋਯਾਟੂਟਗਈਹੈਯਾਅਪਨੀਜਗਹਸੇਹਟਗਈ

ਹੈ ਵਸਤੇ ਦਰਦ ਕੇ ਜੋ ਦਵਾਇ ਖੀਜਤੀ ਹੈ ਯਗਵੇ . ॥ ਅਦਰਕਾ
ਦੁਪਨੋ ਮਾਸਾ ਬਿਛੀਕ ਤੇਲ ਕਰੰਜੁ ਏਕ ਤੇਲ ਤੀਨ ਤੇਲ ਨੌ ਮਾਸੇ ਗੀਅ
ਬਫਨ ਕਨਿ ਮਥਾ ਸੰਗ ਹਰਏ ਕਾਠ ਮਾਸਾ ਸਬ ਕੋ ਬਾਹਮ ਪੀਸ ਕੇ
ਮਿਲਵੇ ਆਗ ਪਰਹ ਖੇ ਆਹਿ ਸਤਹ ਅਹਿ ਸਤਹਿ ਪਕਵੇ ਯਹਾ ਭਰ
ਕਿ ਦੁਪ ਜਲ ਜਥੇ ਤੇਲ ਰਹ ਜਾਵੇ ਛੁਨੇ ਹੋਤਿ ਆਠ ਜੇਰ ਖੇ ਉਸ ਉਜਰ
ਪਰ ਕਿ ਚੋਟ ਲਗੀ ਹੈ ਮਧਨੇ ਲਕੜੀ ਸੇਯਾ ਕਿਰਨੇ ਸੇਮਲੇ ਉਸ ਕੋ
ਸੀਮਰ ਮੰਦਕ ਫੇਲ ਕਹਿਤੇ ਹੈ ਬਹੁਤ ਮੁਫੀਦ ਹੈ . ॥ ਈਗਰ ॥
ਸੁਹਵਨ ਕੀ ਪਤੀ ਕਲੇਤਿਲ ਦੋਨੋ ਕੋ ਬਾਰੀਕ ਰ ਬਾਰੀਕ ਪੀਸੇ -
ਔਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇ ਨੀਚੇ ਆਢਤਾ ਕਰੇ ਬੈਠੇ . ॥ ਦਵਾਈ ਕਿਉ ਕਰੇ ਔਰ -
ਉਜਰ ਖੁਸਕ ਕੇ ਮੁਫੀਦ ਹੈ . ॥ ਮਗਜ ਆਇਓ ਕਾ ਔਰ ਤਿਲੀ ਸਿਆਹ
ਹਰਏ ਕਾ ਜੁਦਾ ਜੁਦਾ ਪੀਸੇ ਤਿਲੀ ਕੇ ਤੇਲ ਮੇਂ ਮਿਲਾਏ ਬਾਂਧੇ . ॥

ਈਗਰ ॥ ਜਿਸ ਉਜਰ ਕੋ ਕਿ ਬਾਈ ਨੇ ਪਕੜਾ ਪੇਰੁ ਰਕਰੇ . ਸਿਥਾ ਲੁਕੀ
ਪਤੀ ਸਰਸਕੀ ਪਤੀ ਬਰਾਬਰ ਲੇ ਕਰ ਗਏ ਕੇ ਦੁਪ ਮੇਂ ਯਾ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਜਿਸ
ਕਰੇ ਪਹਿਲੇ ਉਜਰ ਪਰ ਰੋਗਨ ਮਸੇ ਬਾਦ ਉਸ ਕੋ ਦਵਾ ਕਰੁ ਪਰਹ ਦੇ
ਵੇ ਅਗਰ ਬਜਾਏ ਸਿਥਾ ਲੁਕੇ ਸੁਹਵਨ ਹੋਵੇ ਫਾਇਦਾ ਜਿ ਆਦਹ ਅਜ
ਹਰ ਕਰਤਾ ਹੈ ਬਾਦ ਪਾਚਹ ਦਵਾ ਕੇ ਨਿਕਲ ਕਰ ਉਜਰ ਪਰ ਬਾਧ ਦੇ
ਵੇ ਇਸ ਅਰਸਾ ਮੇਂ ਹਵਾ ਸੇ ਪਰ ਹੋ ਜਰਖੇ . ॥ ਈਗਰ ॥ ਮੇਰ
ਸੀਰ ਕਜ ਹੈ ਜਨ ਉਜਰ ਕਾ ਅਗਰ ਦੇ ਅਰਸਾ ਸੇ ਹੈ ਨਰਾ ਦੇਵੇ ਖਲੀ
ਤਿਲ ਕੀ ਨਰਾ ਮਕੂਟੇ ਪਾਤੀ ਗਰਮ ਮੇਂ ਭਾਲੇ ਕਿ ਖੁਲ ਜਾਵੇ ਮਿਸਲ ਕਿ
ਵਾ ਮਜਹਿਰ ਕੇ ਅਵੇਕ ਪੜੇ ਪਰ ਲਗ ਕਰ ਬਾਂਧੇ . ॥ ਈਗਰ ॥

॥ ਘਰ ਦੇ ਚੋਟ ਕੇ ਦਵਾ ਕਰੇ ਅਗਰ ਦੇ ਕੋ ਸਤ ਔਰ ਹਥੀ ਮੇਂ ਹੈ ਸਾਬੁਨ
ਕੋ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਖੁਬ ਪਿਸ ਕਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇ . ॥ ਈਗਰ ॥ ਜੁਰ

ਦੇ ਚੋਟ ਬਾਬੁਨ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪਿਸ ਕਰ ਨੀ ਮਗਰ ਮ ਤਿਲਾ ਕਰੇ . ॥

ਈਗਰ ॥ ਮੇਰ ਕੋ ਏਕ ਰੋਜ ਮੇਂ ਇਸ ਲਾ ਦੇਵੇ ਪਾਤੀ ਗਰਮ ਉਪਰ
ਇਸ ਕੇ ਭਾਲੇ ਇਸ ਅਰਾਮ ਨੀ ਸਾਬੁਨ ਦੇ ਦੀ ਬੈਜਾ ਮੁਰਤਾ ਕੇ ਮਿਲਾ ਕਰ

६ ॥ ਲੇਖਕਰੇ ਅਗ ਪਰ ਉਸ ਘਰ ਮਕਰੇ ਤ ਕਿਦਰ ਸੁਕ ਜਾਵੇ ॥

॥ ੪ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਫੁਰੇਰ ਕਿ ਬਸ ਬਸ ਕਿਰਨੇ ਕਿਸੀ ਸਖਸਕੇ
ਯਾਗਿਰਨੇ ਦੀਵਾਰ ਕੇ ਲਹਕੂਈ ਹੋ ਯਾ ਕੋਈ ਮੇਖ ਯਾ ਸੁਲਾਖ ਯਾ
ਸਗਈ ਹੋ ਔਰ ਖੁਨ ਬਰਹੋ ਗਿਆ ਹੋ ਹਫੀ ਅੰਦਰ ਸਖਤ ਹੋ ਗਈ
ਹੋ ਬਾਦ ਅਰਜੇ ਕਿਚਾ ਹੋ ਕਿਉਂ ਸਕੇ ਨਰਮ ਕਰਕੇ ਅਪਨੀ ਜਗਰ ਪਰ
ਬਠ ਲੇਡਾਇਦਾ ਦੇਵੇ ਹਲਦੀ ਆਪ ਪਉ ਮੈਦਾ ਲਕੜੀ ਆਦਿ ਪਉ ਲੇ
ਦਾ ਸਜੀ ਭੇਡ ਤੋਲ ਮੈਦਾ ਗੋਰੂ ਕਾ ਆਪ ਪਉ ਰੋਗ ਨ ਠਿਲੀਕਾ ਪਉ ਸੇ
ਰ ਅਵਲ ਰੋਗ ਨ ਕੋ ਗਰਮ ਕਰੇ ਬਾਦ ਉਸਕੇ ਮੈਦਾ ਕੋ ਭੂੰ ਨੋ ਫਿਰਦਵਾ
ਅਲਹਿਦਾ ਅਲਹਿਦਾ ਬਾਰੀਕ ਕਰਕੇ ਅਵਲ ਸਜੀ ਬਾਦ ਉਸਕੇ ਮੈ
ਦਾ ਫਿਰ ਹਲਦੀ ਭਾਲ ਪਨੀ ਮੇਂ ਪਕਵੇ ਕਿ ਪਨੀ ਜਲ ਜਾਵੇ ਤੇ ਲਹਕੂ
ਜਾਵੇ ਵਗਰਮ ਗਰਮ ਸੇ ਕਦੇ ਵੇ ਉਸਕੇ ਲੁਪਤੀ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ ਜਨ ਨਾਚ
ਹੀਏ ਕਿ ਬੋਤਰ ਗਜਵਾਸ ਤੋ ਚੋਟ ਖਾਏ ਹੁਏ ਕੇ ਸੋਰਥਾ ਕੁਬੂਤਰ ਕਾ
ਹੋ ਔਰ ਮੁਮਿਆਈ ਸਾਥ ਗਾਏ ਕੇ ਘੀ ਕਿ ਖਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਠੀਰ ਹੈ ॥

ਦੀਗਰ ॥ ਵਰਮ ਗਰਮ ਕਿ ਚੋਟ ਸੇ ਲਹਕੂ ਹੋਤ ਹੈ ਉਸਕੇ ਮੁ
ਠੀਰ ਹੈ ਕਿ ਮਿਸਲ ਉਜਵ ਕੇ ਹੋ ਜਤਾ ਹੈ ਮਗਜ ਨ ਚੇਲ ਪੁਰਨਾ ਕਿ
ਤੀਨ ਚਾਰ ਸਾਲ ਕੋ ਬਲ ਕੇ ਕਰਵਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋ ਲੇਕਰ ਕਦੇ ਚਰਾਮ
ਹਿਸਾ ਉਸਕਾ ਹਲਦੀ ਲੇਕਰ ਕੁਟ ਕੇ ਮਿਲਵੇ ਪੋਰਲੀ ਬਾਂਦ ਕੇ ਅਗ ਪ
ਰ ਗਰਮ ਕਰਕੇ ਦੇਤੀਨ ਪਤੀ ਸੇ ਕਦੇ ਵੇ ਫਿਰ ਉਸੀ ਕੋ ਵਰਮ ਪਰ
ਖਕਰ ਬਾਂਧ ਦੇਵੇ ਸੁਬਹ ਕੋ ਪੋਲੇ ਦੇਤੀਨ ਰੋਜ ਮੇਂ ਸੇਹਤ ਕੁਲੀ ਹੈ ॥

ਦੀਗਰ ॥ ਦਵਾ ਕਿ ਚੋਟ ਔਰ ਗਿਰਫਤ ਗੀ ਉਸਕੇ ਮੁਠੀਰ ਹੈ ॥
ਬੈਂਗਨ ਕਚਾ ਕੁਟ ਕੇ ਲੁਕ ਮਿਲ ਕੇ ਜਿਸ ਕਦਰ ਖਾਸਕੇ ਖਾਏ ਨਿ
ਹਾਇਤ ਇਸਕੀ ਆਦਿ ਪਉਤ ਕਹੈ ॥ ਅਦਵੀਆ ਵਾਸਤੇ ਟਾਂਬੀ
ਵਗੈਰਾ ਕੇ ਮੁਠੀਰ ਹੈ ॥ ਚੋਰ ਭੇਡ ਤੋਲਾ ਕੁਲ ਪੁਰਨਾ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਚੋਰ
ਕੇ ਖੂਬ ਪਿਸਕੇ ਗੁਲ ਮੇਂ ਮਿਲਵੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧ ਕੇ ਪਨੀ ਸੇ ਉਤ ਚੋਟ ਸਤ
ਖੂਬ ਖਾਏ ਗੇ ਅਗਰ ਏਕ ਹੀ ਗੋਲੀ ਕਠਾਇਤ ਕਰੇ ਬੋਤਰ ਹੈ ਵਰਨਾ

ਅਗਰਕੁਥਤੋਤੀਨਰੋਜਮੁਤਵਤਰਗੋਲੀਖਿਲਵੇਕਿਮਰਜਕੋ ੨੦੭
ਉਪਾਕੁਥਲੋ॥ ਫਸਲਦਵਾਈਥਾਫਰੰਗਮੇਜੰਗੀਹਰਕੁ ੧੮
ਗਿਆਰਤੋਲਾਨੀਲਾਥੋਥਾਨੋਮਾਸਾਕੂਟਪੀਸਕੇਅਰਕਲੇਮੁੰਮੇ
ਖਰਲਕਰੇਜਿਸਕਦਰਜਿਆਦਾਖਰਲਕਰੇਥੇਤਰਪੈਫਿਰਮਕਦਰ
ਥਰਥੇਰੀਕੇਗੋਲੀਥਾਪਕੇਨਿਗਾਹਰਖੋਏਕਸੁਥਹਕੋਏਕਸਾਮਕੋਪਿ
ਲਾਵੇਗਜਰੋਟੀਚਨੇਕੀਥਗੈਰਨਿਮਕਕੇਦੇਵੇਅਗਰਅਰਕਸੋਲੇ
ਮੁੰਕਾਖਰਰਹੋਤੋਨਿਹਾਇਤਥੇਤਰਹੋਗਾ॥ ਦੀਗਰ

॥ਸੀਖੀਆਸੁਫੈਦਗੋਧਕਅਮਲਾਸਾਰਹਰਏਕਅਠਮਾਸ
ਕਥਪਾਪਕੀਯਾਨੋਮਾਸਾਸਮੁੰਦਰਫਲਸਾਫੇਚਰਮਾਸਹਰਏਕ
ਕੇਜੁਦਾਜੁਦਾਪੀਸੇਔਪਕਵੇਕਿਮਾਨਿੰਦਸੁਰਮਾਕੋਹੋਪਸਸਾਥ
ਅਰਕਲੇਮੁੰਕੇਮਕਦਰਕਾਲੀਮਿਰਚਕੇਥਨਵੇ ਸੁਥਹਕੋਏ
ਕੀਲੀਔਰਸਾਮਕੇਏਕਗੋਲੀਪਹਿਲੇਰੋਜਦੂਸਰੇਰੋਜਸੁਥਹਕੋ
ਪਾਂਚਗੋਲੀਔਰਰਤਕੋਚਾਰਗੋਲੀਇਸੀਤਰਹਪਾਂਚਰੋਜਤਕ
ਖਿਲਵੇਨਿਮਕਸੇਔਥਾਦੀਚੀਜਸੇਪਰਹੋਜਰਖੇਅਗਰਜੋਸੁ
ਕਰੇਯਾਗਰਮੀਕਰੇਤੁਰਸੀਥਹਤਦੇਵੇਖਿਚਕੀਯਾਰੋਟੀਗਜਾਦੇ
ਨਾਚਹੀਏਔਰਮਿਠਾਈਹਰਗਿਜਨਖਿਲਵੇਔਰਇਸਦਵਾਸੇ
ਥਾਜੇਆਦਮੀਓਕੋਰਸਤਾਤੇਹੋਔਰਥਾਜੇਕੋਵਰਮਥਰਮਮੇਹੋ
ਤਾਪੈਥੋਨਕਰੇਥਾਦਤੀਸਰੋਰੋਜਕੇਤੁਰਸੀਥਹਤਖਿਲਨਾਚਹੀ
ਏਮਿਸਲਾਅਥੁਔਰਇਮਲੀਕੇਔਰਦੇਹੀਕੇਕਿਮਸਲਹਇਸ
ਦਵਾਕੀਹੈ॥ ਦੀਗਰ ਵਾਸਤੇਫੁੱਲਪਥੇਗਕੇਯਹਚਵਾਤਿ
ਆਰਹੂਈਥੀਕਲਵੰਜੀਏਕਤੋਲਾਮੁਰਦਾਰਸੰਗਏਕਤੋਲਾਦੋਨੋ
ਕੋਪੀਸਕੇਸਤਪੁਲੀਆਥਾਪੋਏਕਫੀਸਥੈਲਅਲਫੈਕਦੋਫੈਪੁਲੀ
ਓਕੋਏਕਸੁਥਹਔਰਏਕਸਾਮਸਾਥਪਾਨੀਸਰਦਕੇਖਿਲਵੇਔਰ
ਕੁਚਲਾਕੋਲੋਹੋਪਰਸਾਥਅਰਕਲੇਮੁੰਕੇਪਿਸੇਥਕਦਰਮਖੀਕੇ
ਸਿਰਕੈਤੂਤੀਆਮਿਲਾਕਰਤਿਥਾਕਰੇ॥ ਅਦੀਆਵਾ

੧੦੮
੧੦੯

ਸਤੋ ਅਤ ਸਕ ਕੇ ਮੁਜਰਬ ਪੈ - ॥ ਭਿਲਾਵ ਸਾਡੇ ਸਾਤ ਤੋਲਾ
ਕਾਲੇ ਤਿਲ ਬਾਰਹ ਤੋਲਾ ਗੁੜ ਅਤਾਰਹ ਤੋਲਾ ਪਾਰਹ ਇਕ ਮਨ ਤਿਥੀ
ਕੇ ਅਜਰੂਏ ਹਿਸਾਬ ਕੇ ਛਿਅਸੀ ਤੋਲਾ ਆਠ ਮਾਸਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਪਹਿਲੇ
ਭਿਲਾਵ ਕੋ ਪੀਸੋ ਬਾਦ ਭਿਲਾਵ ਕੇ ਪੀਸੋ ਫਿਰ ਗੁੜ ਮਿਲਾ ਕਰ ਖਰ
ਲ ਕਰੋ ਫਿਰ ਪਾਰਹ ਮਿਲਾ ਕਰ ਨੌ ਗੋਲੀ ਬਨਵੇ ਦੋ ਗੋਲੀ ਨਜ
ਰ ਖੁਦਾ ਕਰੋ ਏਕ ਗੋਲੀ ਦਹੀ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਕਿਥਲਾ ਭੂਖਿਠ ਕੇ ਖਿ
ਲਵੇ ਕਿਸੀ ਚੀਜ ਜੇ ਪਰਹੋਜ ਨਹੀ ਹੈ ਮਗਰ ਮੁਰੀਐ।
ਦੀਗਰ ॥ ਮਾਲਕੰਗਨੀ ਅਜਵਾਇਨ ਖੁਰਾਸਾਨੀ ਅਜਮੂ
ਦ ਭੁਚਲਾ ਗੋਰੂ ਵਕਲਵੰਜੀ ਹਰਏਕ ਸਾਡੇ ਸਾਤ ਤੋਲਾ ਤੁਖਮ ਪ
ਤੂਰਹ ਨੌ ਮਾਸੇ ਸਵਾਏ ਗੋਰੂ ਕੇ ਸਬਦਵਾ ਕੇ ਮਿਰੀ ਕੇ ਬਰਤਨ ਮੇਂ ਇ
ਸਤਰਹ ਸੇ ਕਿਜਲਨੇ ਨ ਪਵੇ ਪੁਸਬਾਰੀਕ ਕਰਕੇ ਪਕਵੇ ਨੌ ਮਾਸਾ
ਅਫਸੂਨ ਖਾਬਜ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਹਲ ਕਰਕੇ ਦਵਾ ਮਜਰੂਰ ਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ
ਮਿਲਵੇ ਔਰ ਮਿਕਦਾਰ ਬੇਰਜੰਗਲੀ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਨਵੇ ਮੁਆਫਿਕ
ਕੁਵਤ ਕੇ ਏਕ ਗੋਲੀ ਯਾਦੋ ਗੋਲੀ ਖਿਲਵੇ ਸੁਬਹ ਔਰ ਸਾਮ ਔਰ
ਗਜਾਰੋਟੀ ਔਰ ਘੀ ਯਾ ਗੋਸਤ ਔਰ ਸਿਵਾਇ ॥ ਇਸਕੇ ਜਾਕੇ ਔ
ਰ ਕੋਈ ਗਿਜਾਇਨ ਖਿਲਵੇ ਔਰ ਯਹ ਦਵਾ ਨ ਕੈਲਾਤੀ ਹੈ ਔਰ ਨ
ਦਸਤ ਔਰ ਨ ਮੁਹ ਜੋਸ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਦੀਗਰ ॥
ਇੰਦ੍ਰਾਇਣ ਕੀ ਜੜ ਮੁਰਦਾਰ ਸੰਗ ਹਰਏਕ ਦੋ ਤੋਲਾ ਗੁੜ ਪੁਰਾਨਾ
ਛੇ ਤੋਲਾ ਗੁੜ ਕੋ ਆਗਾ ਪਰ ਰਖੇਤਾ ਕਿ ਨਗਮ ਹੋਇਸ ਮੇਂ ਮੁਰਦਾਰ
ਸੰਗ ਪੀਸਕੇ ਮਿਲਵੇ ਔਰ ਉਤਾਰਲੋਂ ਫਿਰ ਇੰਦ੍ਰਾਇਣ ਕੀ ਜੜ ਪੀ
ਸਕੇ ਮਿਲਵੇ ਸਤ ਗੋਲੀ ਬਨਵੇ ਔਰ ਏਕ ਗੋਲੀ ਖਿਲਵੇ ਬਾਦ ਉਸ
ਕੇ ਗਰਮ ਪਾਨੀ ਪਿਲਵੇ ਬਾਜੇ ਕੋ ਦਸਤ ਲਾਤਾ ਹੈ ਔਰ ਬਾਜੇ ਕੋ ਕਲ
ਕ ਸਦੀਦ ਪੇਟ ਕਰਤਾ ਹੈ ਗਜਾਰੋਟੀ ਚਨੇਕੀ ਸਾਬ ਘੀ ਬਹੁਤ ਕੇ ਖਿ
ਲਵੇ ਔਰ ਅਫਰਾਤ ਘੀ ਗੀਠਕਤ ਵਸਤੇ ਸਮੀਤ ਮੁਰਦਾਰ ਸੰਗ ਕੇ
ਹੋ ਆਗਰ ਔਰ ਕਿਸੀ ਦਵਾ ਜੇ ਫਾਇਦਾ ਹੋਤੇ ਤਤੁਲਿ ਮਕਾਨ ਇਸ

ਦਵਾਕੋਨਦੇਵੇਖਸੁਸਨਨਾਜਕਤਥਾਕੋ॥ ਦੀਗਰ ॥
ਸਿੰਗਰਫ ਸੁਹਾਗਾ ਅਕਰਕਰਹਾ ਮਜੂਰਰੋਕੋ ਬਾਗੀਕਕਰੇ ਅੰਤ ਉ
ਪਰਚਿਲਮਕੇਤਮਕੂਰਖੇ ਅੰਤ ਉਸਕੋਉਪਰਯਹ ਦਵਾ ਰਖੇ
ਅੰਤ ਠਿਰ ਉਸਕੋਉਪਰ ਬੰਨੀਤਮਕੂਰਖਕਰ ਅਗਰਖੇ ਅੰਤ
ਖੇਚੋਏਕਹਫਤਾਤਕ ਇਸਤਰਹਕਰੇ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿਤੀਨ ਰੋਜ
ਮੋਠਾਇਦਾ ਕਰੇਗਾ ਅੰਤ ਅਗਰ ਮਰਜਸਾਖਤ ਹੈ ਅੰਤ ਕਿਸੀਦਵ
ਸੇਦਰਨਹੀ ਹੋਤਾ ਹੈ ਇਸਦਵਾਕੋਦੇਵੇ ਅੰਤ ਸਿਜਾ ਸਿਵਾਇਦਲ
ਅੰਤ ਖੁਸਕਾ ਅੰਤ ਰੋਟੀ ਪੁਰ ਰੋਗਨ ਕੋਨ ਦੇਵੇ ਅੰਤ ਖਾਨੇ ਇਸ
ਦਵਾਕੋ ਏਕ ਮਹੀਨਾ ਅੰਤ ਦਸਰੋਜਤਕ ਚੀਜ ਬਾਦੀਸੇ ਅੰਤ ਵਹੁ
ਚੀਜ ਕਿਜੇ ਖੁਨ ਜਿਆਦਾ ਕਰਤੀ ਹੈ ਪਰ ਹੋਜਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ

ਅਦਵਾਈ ਆਤਸਕ ਕੀ ਸਬਕੋ ਕੂਟ ਪੀਸਕੇਤੀਨ ਪੁਰੀ ਅੰ
ਥਨਵੇ ਏਕ ਪੁਰੀ ਆਕੇ ਹੋ ਹਿਸਾਕਰੇ ਏਕ ਹਿਸਾ ਚਿਲਮ ਮੋਰਖ
ਕੇ ਮਿਸਲਤਮਾਕੂ ਕੇ ਪੀਵੇ ਅੰਤ ਏਕ ਹਿਸਾ ਕੇ ਗਫੇ ਮੇਂ ਫੁਲਕੇ ਜ
ਲਾਵੇ ਅੰਤ ਪੁਰੀ ਥੇਵੇ ਇਸੀਤਰਹਤੀਨ ਰੋਜਤਕ ਕਰੇ ਅੰਤ ਗਜ
ਸੀਰ ਅੰਤ ਚਾਵਲ ਹਮਰਹ ਦਲ ਮੁੰਗਕੇ ਬਾਇਨਾਇਤ ਇਲਾਹੀ
ਸੇਹਤ ਕੁਲੀ ਹੋਤੀ ਹੈ॥ ਸਿੰਗਰਫ ਮੁਰਦਾਰ ਸੰਗ ਸੇਹਨਾਮਾਖੀ
ਨਿਰਬਸੀਤੁਖਮ ਹੁਲਹੁਲ ਅਕਰਕਰਹਾ ਬਰਾਬਰ ਵਜਨ ਲੇ
ਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਬਾਦਫਰੰਗਕੋ ਅੰਤ ਪਰਮੇਵ ਕੇਦਫਾਕਰੇ
ਭਿਫਲਾ ਮੋਬੁਦਾਰ ਹਲਦ ਇੰਦਾਇਣ ਕੀਜਕੂਹਰਏਕ ਤੋਰਤੋਲਾ
ਸਬਕੋ ਜੋਕੋ ਬਕਰੇ ਅੰਤ ਤੀਨ ਹਿਸਾਕਰੇ ਏਕ ਹਿਸਾ ਕੋ ਸੇਰਤਰ
ਪਾਨੀ ਮੋਰਤਕੋ ਭਿਗੋਕੇ ਸੁਬਹਕੋ ਜੋਸਕਰੇ ਜਿਸਵਕਤ ਕਿਅਦ
ਪਉ ਪਾਨੀ ਬਕੀਰਹੈ ਫੁਲਕੇ ਪਿਥਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥

ਅਜਵਾਇਨ ਖੁਰਾਸਾਨੀ ਨੌ ਮਾਸਾ ਪੁਖਤਾ ਪਰਚਾਰ ਮਾਸਾ ਅਜ
ਵਾਇਨ ਯਾਨੇ ਨਾਨਖਵਾਹ ਆਧ ਪਉ ਭਿਲਵਾ ਪਉਤਰ ਪੁਰਾਨ
ਗੁੜ ਏਕ ਪਉ ਅਵਲ ਅਜਵਾਇਨ ਖੁਰਾਸਾਨੀ ਅੰਤ ਪਚਹ ਕੇਏਕ

ਜਗਹ ਖਰਲ ਕਰੇਂ ਪਹਿਰਤ ਕ ਬਦ ਨਾਨ ਖਵਹ ਮਿਲਾ ਕੇ ਏਕ ਪ
ਹਿਰ ਅੰਠ ਖਰਲ ਕਰੇਂ ਬਦ ਉਸ ਕੇ ਦੋ ਯਾਤੀਨ ਠਲਾਵੇਂ ਮਿਲਾ ਕੇ ਚ
ਠ ਘੜੀਤ ਕ ਕੁਟੇਂ ਬਦ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਚਰ ਘੜੀ ਅੰਠ ਕੁਟੇਂ ਸਬ
ਕੀ ਪੰਦਰਹ ਗੋਲੀ ਬਨਾਵੇਂ ਏਕ ਗੋਲੀ ਕੇ ਚਰ ਟੁਕਵੇਂ ਕਰ ਕੇ ਚਰੇਂ
ਤਰਫ ਟੈਂਕ ਦੇਵੇਂ ਅੰਠ ਏਕ ਗੋਲੀ ਸੁਬਹ ਕੋ ਅੰਠ ਏਕ ਗੋਲੀ ਸਾਮ
ਕੋ ਏਕ ਪਿਆਲਾ ਭਰ ਦਹੀ ਭੁਰਸ ਮੇਂ ਹਲ ਕਰ ਕੇ ਦੇਵੇਂ ਅੰਠ ਬਦ ਪੀ
ਨੇ ਕੇ ਦੇਹੀ ਭੁਰਸ ਅੰਠ ਠੀ ਮਿਲਾਵੇਂ ਅੰਠ ਜਿਸ ਕਿਸਮ ਕੀ ਭੁਰਸੀ
ਅੰਠ ਬਾਦੀ ਚਹੇ ਖਵੇ ਮਗਰ ਦੁਪ ਅੰਠ ਮਠਾਈਨ ਦੇਵੇਂ ਅੰਠ ਇਸ
ਦਵਾ ਸੇ ਬਦ ਤੀਨ ਰੋਜ ਕੇ ਮੁੰਹ ਆਠ ਪੈਦਵਾ ਮਾਝੂਟ ਕਰ ਦੇਂਤ ਕੇ ਸ
ਬ ਆਲਾ ਇਸ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇ ਬਦ ਅਜਾਨ ਜੜ ਦਰਖਤ ਬੇਰ ਜੰਗ
ਲੀ ਯਾਚੀ ਬੋਲੀ ਕੀ ਪਤੀ ਜੋ ਸਕਰ ਕੇ ਗਰਗਰਹ ਕਰੇਂ ਮੁੰਹ ਸਾਫ ਹੋ
ਜਾਇਗਾ ਸਤ ਰੋਜ ਮੇਂ ਇਸ ਦਵਾ ਸੇ ਅਗਰ ਦੇ ਬਦ ਫਰੀਗ ਹੋ
ਵੇ ਦੁਰ ਹੋਤ ਹੈ ਅੰਠ ਚਾਹੀਏ ਕਿ ਛਿਲਾਵਾ ਏਕ ਪਾਉ ਜਿਹ ਉਸ ਕਾ
ਦੁਰ ਕਰ ਕੇ ਦਵਾ ਮੇਂ ਦਾਖਲ ਕਰੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਦਵਾ ਸਤ
ਉਸ ਬਾਈ ਕੇ ਕਿ ਜੋ ਬਹੁਤ ਦਿਨੋਂ ਸੇ ਹੈ ਫਾਇਦਾ ਰਖਤਾ ਹੈ - ਪਾਰਹ
ਖਾਮ ਏਕ ਮਾਸਾ ਕੰਦ ਸਿਆਹ ਮੇਂ ਛਲ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਨਾ ਕਰ ਖਿਲਾਵੇਂ ਇ
ਸੀ ਤਰਹ ਤੀਨ ਰੋਜ ਤਕ ਦੇਵੇਂ ਅੰਠ ਗਿਜਾ ਰੋਟੀ ਚ ਨੇ ਕੀ ਬੇਨਿ ਮਕ ਹ
ਮਰਾਹ ਘੀ ਬਹੁਤ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਕਿਹਰ ਕਿਸ
ਮਕੀ ਬਾਈ ਕੇ ਦਸਤੋਂ ਸੇ ਦੁਰ ਕਰੇ - ਮੁਰਦਾਰ ਸੀਗਾ ਏਕ ਦਾਮ ਆਲ
ਮਗੀਰੀ ਯਾਨੇ ਬੇ ਭੁਤੋ ਲਾਜ ਮਾਲ ਗੋਟਾ ਛਿਲ ਕੇ ਅੰਠ ਸਬਜੀ ਸੇ ਪਾਕ
ਕੀ ਪਾਹੂ ਆਸਥੇ ਤੀਨ ਦਾਨੇ ਦੇਨੋਂ ਕੋ ਪੀਸ ਕੇ ਤੀਨ ਹਿਸਾ ਕਰੇਂ ਦਸਤੋ
ਤੀਨ ਰੋਜ ਕੇ ਗੋਲੀਆਂ ਬਨਾ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇਂ ਏਕ ਹਿਸਾ ਮੇਂ ਦਸਤ ਬਹੁਤ
ਆਵੇਂ ਗੋ ਅੰਠ ਗਰਮੀ ਠੀ ਬਹੁਤ ਮਲੂਮ ਲੋਕਨ ਬਉ ਕੋ ਦੁਰ ਕਰੇਗਾ
ਅੰਠ ਰੋਟੀ ਬੇਨਿ ਮਕ ਹ ਮਰਦ ਰੋਗਨ ਬਹੁਤ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇਂ ਅੰਠ ਅਗ
ਰ ਗਰਮੀ ਹੋ ਦਹੀ ਦੇਵੇਂ ਅੰਠ ਕਥੀ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਸ ਦਵਾ ਸੇ ਕੋ ਮੇਂ ਖੂਨ ਆ

ਵੇ ਇਸਹਲਮੋ ਚਹੀਏ ਕਿ ਜੀਰਾ ਸੁਫੇਰ ਧੀਰਿਆਨ ਹਮਰਾਹ ਦੇਹੀ ਕੇ ॥ ੨ ॥
ਦੇਵੋ ਕੈ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇ ਮੁਜਰਬ ਹੈ। ਵੀਗਰ ॥ ਵਸਤੇ ਗਰਮ
ਅਤਸਕ ਕੇ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਔਰ ਅਜੀਅਤ ਨਹੀ ਦੇਤੀ ਹੈ ਕਟੋਲ ਕੁਟ
ਪੀਸ ਕੇ ਰੋਜ ਅਵਲਏਕ ਮਾਸ ਔਰ ਦਸਰੇ ਰੋਜ ਦੇ ਮਾਸ ਇਸੀ
ਤਰਹ ਸਭ ਰੋਜ ਤਕ ਸਾਤ ਮਾਸੇ ਖਾਵੇ ਫਿਰ ਛੇਕ ਦੇਵੇ ਏਕ ਹਫਤਾ
ਮੰਏਕ ਮਰਤ ਥਾ ਕੇ ਔਰ ਦਸਤ ਹੋਵੇਗਾ ਖਵਾਹ ਸੁਰੂ ਯਨੇ ਇਥਤ
ਦਾ ਹਫਤਾ ਮੋ ਖਵਾਹ ਦਰਮਿਆਨ ਮੋ ਖਵਾਹ ਆਖੀਰ ਮੋ ਔਰ ਉਸ
ਮੋ ਸਿਵ ਇਤਰਾ ਸੀ ਕੇ ਔਰ ਕੁਛ ਪਰ ਹੋਜ ਨਹੀ ਹੈ ਬਾਇਕੁ ਹੁਣ ਯਾ
ਨੇ ਬਾਈ ਇਸਦ ਵਸੇ ਦੂਰ ਹੋਗੀ ਹੈ। ਵੀਗਰ ਨਿਹਾਇਤ ਮੁ-
ਫੀਦ ਹੈ ਔਰ ਬਗੈਰ ਦਸਤ ਔਰ ਕੈ ਕੇ ਨਫਤ ਮਾਮ ਹੋਤਾ ਹੈ।

॥ ਕਲਵੰਜੀ ਕੰਵਲ ਗਟ ਤਜਾ ਕਿ ਛਿਲਾ ਹੁਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਹਰ ਏਕ
ਫੇਰ ਤੋਲਾ ਮੁਰਦਾਰ ਜੰਗਨੋ ਮਾਸ ਪੁਖਤਾ ਸਥਕੇ ਕੁਟ ਕੇ ਹਮਰਾਹ
ਗੁਰੂ ਕੇ ਗੋਲੀ ਥਾਏ ਔਰ ਯਹ ਕਾਮਲ ਸਥ ਚੌਦਹ ਰੋਜ ਕੀ ਖੁਰਾਕ
ਹੈ ਔਰ ਯਾਜਾ ਰੋਟੀ ਹਮਰਾਹ ਗੋਗਨ ਜਰਦ ਕੇ ਖਿਲਵੇ ਔਰ ਗੋ-
ਲੀਆਂ ਛੁਨ ਲੇਨ ਚਹੀਏ ਫਾਇਦਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸਾਥ ਕਿ ਸੀਰੀ ਜਰਤੁ-
ਬਤ ਨਕ ਕੇ ਜਰਤੁ ਮੁਤਸਵਰ ਹੈ ਜਹਾਂਤ ਕ ਕਿਹੋ ਇਸਿਆਇ ਖੁ-
ਸਕ ਖਿਲਵੇ ਮਗਰ ਇਤਨ ਚਹੀਏ ਕਿ ਘੀ ਦੇਤੇ ਜਵੇ ਕਿ ਯਹ ਮੁਜ-
ਰਬ ਹੈ ਮੁਰਦਾਰ ਜੰਗਕਾ। ਵੀਗਰ ਇਲਾਜ ਅਤਸਕ ਕਿ
ਬਹੁਤ ਮੁਜਰਬ ਹੈ। ॥ ਸੁਮ ਇਲਫਾਰ ਆਕਰਕਰਹਾ

ਕਤ ਸੁਫੇਰ ਹਿੰਦੀ ਭੰਗਰਾ ਚਿਕਨੀ ਸਿਪਰੀ ਬਰਬਰ ਕੁਟ ਪੀਸ ਕੇ
ਬਰਾਬਰ ਚਨੇ ਕੇ ਗੋਲੀ ਥਾਏ ਏਕ ਸੁਥਾ ਔਰ ਏਕ ਸਾਮਕੇ ਦੇਵੇ ਤੁਰਸੀ
ਔਰ ਨਿਮਕ ਔਰ ਗੋਸਤ ਸੇ ਪਰ ਹੋਜ ਕਰੋ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਏਕ ਹਫਤਾ
ਮੋ ਖਿਲਕੁਲ ਜਾਇਸ ਹੋਤਾ ਹੈ ਖਗਰ ਹਜਤ ਹੋ ਚੰਦ ਰੋਜ ਔਰ ਖਿ-
ਲਵੇ। ॥ ਹਥੀਏ ਕਿ ਅਮਲ ਹੁਕਮਾਇ ਫਰੰਗਕਾ ਹੈ ਵਸਤੇ
ਅਤਸਕ ਕੇ ਮੁਫੀਦ ਹੈ। ॥ ਯਨੇ ਸੀਮਾ ਬਨੋ ਮਾਸੇ ਜਾ ਲੋਫਤ ਯਨੇ

ਸੰਖੀਆਰਭਰਤੀਹਮਮਦਸਤੇਮੋਸਾਥਅਰਕਲੇਮੁਕੇਪੀਸੇ
ਕਿਪਾਤਮਰਜਵੇਫਿਰਅਕਰਕਰਹਮਸਤਗੀਹਰਏਕਏਕ
ਮਾਸਾਫੂਟਪੀਸਕੇਇਸਮੇਂਮਿਲਾਵੇਥਕਰਕਥੀਮਿਰਚਗੋਲੀ
ਥਨਵੇਂਜਿਸਸਖਸਕੇਅਤਸਕਹੋਥਲਇਸਕੇਗਿਰਗਏਹੋਂਕਸ
ਰਤਇਸਮਰਜਸੇਹਾਥਪੈਰਵਕਮਰਕਾਮਜੇਗਏਹੋਂਯਾਤੁਯਾ
ਕਜੀਥਮੇਂਸੁਰਾਖਪਛਹੋਂਉਸਕੇਪਾਂਚਗੋਲੀਸੁਬਹਵਡੀਲਸਾਮਕੇ
ਦੇਵੇਂਅੰਰਚਾਏਕਿਪਹਿਲੇਕੀਮਾਸੇਰਥਾਥੇਸਤਕਸਾਥਦਵਾ
ਰਿਗਰਮਕੇਖਿਲਵੇਂਥਦਉਸਕੇਦਵਾਦੇਵੇਂਤੁਹਸੀਜੇਪਰਹੋਂਜਕਰੇ
ਸਿਰਨੋਂਜੇਜਵਾਨਹੋਗਾਦਰਦਥਿਲਕੁਲਜਤਾਰਹੇਗਾ॥

ਦੀਗਰ ॥ਵਾਸਤੇਥਾਦਫਰੀਗਪਰਹਸਥੇਰਸਮਾਸਅਫ
ਲੁਨਖਲਸਸਤਮਾਸਾਕੁਲਪੁਰਨਾਇਕੀਸਮਾਸਾਤੀਨੋਂਕੋਸਾਥ
ਅਰਕਲੇਮੁਕੇਤੀਨਮਰਤਥਾਖਰਲਕਰਕੇਸਾਥੇਤੀਨਮਾਸਾਸਿ
ਗਰਫਮਿਲਾਕੇਪੀਸੋਂਕਿਸਥਏਕਜਾਹੋਂਜਵੇਸਥਕੀਤੀਸਗੋਲੀ
ਅਥਨਵੇਂਸੁਬਹਵਸਾਮਕੇਏਕਏਕਗੋਲੀਖਿਲਵੇਂਮਛਲੀਵਤੁ
ਤਸੀਜੇਪਰਹੋਂਜਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ਗੋਲੀਪਚੇਕੀਦੀਹੁ
ਈਮੁਜਰਥਪੈਵਾਸਤੇਅਤਸਕਵਜੁਜਾਮਵਜਖਮਕਨਹਾਵਨਾ
ਸੁਰਕੇਪਾਤਮਰਜਪਿਸਤਮਗਜਥਾਦਾਮਥਰਗਮਹਿੰਦੀਤਪ
ਹਫਸਥੇਸਤਮਾਸਾਕੁਗਲਕਤੀਰਾਥਸੁਲਕਾਗੋਂਦਅੰਜਰੁਤਰੇਉ
ਦਰੀਨੀਨਸੋਤਹਰਏਕ ਸਾਥੇਸਤਤੇਲਾਕਕੁਨਨਿਸਾਜਤ
ਜਦਰਾਨਮਸਤਗੀਹਰਏਕਸਤਮਾਸਾਕਾਤੁਰਜਦਵਾਰਸਕ
ਮੁਹੀਅਹਰਏਕਸਥੇਤੀਨਮਾਸਾਚਾਹੀਏਕਿਪਾਤਹੋਂਕੇਅਰਕ
ਲੇਮੁਕੇਅਹਿੰਦੀਮੇਂਮਹੋਂਥੋਰਦਵਾਫੂਟਪੀਸਕੇਥਾਮਮਿਲਾਕੇ
ਅਰਕਲੇਮੁਕੇਗੋਲੀਥਾਥਰਨੇਕੇਥਨਵੇਂਖੁਰਕਚਾਰਤੀ॥

ਦੀਗਰ ॥ਜਖਮਹਾਏਅਤਸਕਕੇਮੁਫੀਦਿਪੈਕੀਮ
ਖਤਜਲਾਇਆਹੁਆਨੀਲਾਥੋਥਾਕੋੜੀਜਲਾਈਹੁਈਸਥਥਰਥ

ਕੂਟ ਪੀਸਕੇ ਜਖਮ ਪਰ ਫਿੜਕੇ। ਈਗਰ ॥ ਵਸਤੇ ਆ
ਤਸਕ ६ ਨਸੁਰ ਵਤਰੀਦਰ ਕੋ ਫਾਇਦੇ ਦੇਵੇ ਜਮਾਲੀਦਰ
ਮਗਜ ਕਰੀ ਜੁਆ ਪੁਰਨਾ ਮਿਰਚ ਸਿਆਹ ਵਸੇਂ ਠ ਬਰਾਬਰ ਕੂਟ
ਪੀਸਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਬਕਰ ਰਮਿਰਚ ਗੋਲੀ ਬੰਧੇ ਏਕ ਗੋਲੀ ਯਾਵੇਂ ਗੋ
ਲੀ ਤੀਨ ਹਫਤਾ ਤਕ ਖਿਥਵੇ ਏਕ ਦਸਤਰੋਜ ਮਥਹ ਆਡਾ ਹੈ ਕੁ
ਫੁ ਪਰ ਹੋ ਜਨਹੀ ਹੈ। ॥ ਵਸਲ ਵਸਤੇ ਦੂਰ ਕਰਨੇ ਬਦ ਬੇ ਪਸ
ਤੋਂ ਕੇ ਵਸਤਾਈ ਵਰੋਸ ਨੀ ਚਸਮ ਕੇ- ॥ ਸੀਦਲ ਸੁਫੈਦ ਜਾਫਰ
ਨ ਅਗਰ ਤਗਰ ਲੋਦਹ ਬਲਾ ਖਸਮ ਬਕੇ ਬਰੀਕ ਕਰਕੇ ਬਦਨ ਪ
ਰ ਮਲੋਂ ਬਦਨ ਕੋ ਜਿਲਦੇਵੇ ਅੰਠ ਨਰਮ ਕਰੇ। ਈਗਰ

॥ ਕਿ ਬੋਇ ਬਗਲ ਦਫ ਹੋ- ਮੁਸਕਰੋਦਹ ਮਾਸਾ ਸੀਦਲ ਸੁਫੈਦ ਦੇ
ਤੋਲ ਚਰਮਾਸਾ ਪੋਸਤ ਨਗਜਕ ਪਾਕ ਵ ਮੁਸਕਰੀਆ ਹੁਆ ਜੋਕਾ
ਆਦਾ ਹਰਏਕ ਚਰਤੋਲਾ ਆਠ ਮਾਸਾ ਸਬਕੇ ਕੂਟ ਪੀਸਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ
ਮਿਲਾਕੇ ਸਤਰਾਤ ਦਿਨ ਮਲੋਂ ਗਰਮ ਪਾਨੀ ਸੇਂ ਬਗਲ ਧੋਵੇ।

ਈਗਰ ॥ ਮੁਰਦਾਰ ਸੀਗ ਸਿਰਕੇ ਪੁਰਨੇ ਮੇਂ ਪਿਸਕੇ ਬਗਲ
ਮੇਂ ਮਲੋਂ ਗਰਮ ਪਾਨੀ ਸੇਂ ਧੋਵੇ ਨਗਨ ਮੁਰਦਾਰ ਸੀਗ ਕਾ ਹਮਰਾਹ
ਸਿਰਕੇ ਬਗਲ ਪਰ ਸਰਤ ਹੈ ਅਲਾ ਗੁਲਾਬ ਯਾ ਚੀਗਾਨ ਗੁ
ਲਾ ਮਿਲਾ ਲੋਵੇ ਕਿਉਂ ਕਿਤਨ ਹਾ ਮੁਰਦਾਰ ਸੀਗ ਮੇਂ ਬੰਧ ਹੈ ਕਿ ਮੁਆਦ
ਜਾਨ ਬਗਲ ਰਜੂਹ ਨ ਕਰੇ। ਈਗਰ ॥ ਬਰਗਾ ਸਰ
ਤਾਲੂ ਕੂਟਕੇ ਬਗਲ ਮੇਂ ਮਲੋਂ ਪਾਨੀ ਗਰਮ ਸੇਂ ਧੋਵੇ।

ਈਗਰ ॥ ਹਥ ਅਰਕੀਨ ਕਿ ਬੋਏ ਬਦ ਬਗਲ ਲੋਠੇ ਬੁ
ਖਾਤ ਫਾਸਦਾ ਕੋ ਜਾਇਲ ਕਰੇ- ਮੁਰਦਾਰ ਸੀਗ ਚਰਤੋਲਾ ਮੁਸਕ
ਏਕ ਤੋਲਾ ਅੰਬੂ ਅਸਹਬ ਰੋੜ ਤੋਲਾ ਸੀਦਲ ਸੁਫੈਦ ਪਿਸਕਾ ਹੁਆ ਅੰ
ਬਰ ਹਰਏਕ ਤੀਨ ਮਾਸਾ ਕੂਟ ਪੀਸਕੇ ਗੁਲਾਬ ਮੇਂ ਮਿਲਾਕੇ ਬਰਾਬ
ਰ ਫੈਦਕ ਕੋ ਗੋਲੀ ਬੰਦ ਕੋ ਵਰਤ ਜਰੂਰਤ ਸਾਥ ਪਾਨੀ ਮਲਾਜ
ਗੁਲਾਬ ਕੇ ਪਿਸਕੇ ਬਗਲ ਮੇਂ ਤਿਲਾ ਕਰੇ ਬਹੁਤ ਨਾਦਰ ਹੈ।

18
11

ਫਸਲ ਦਵਉ ਬਾਈ ਮੇਂ ਫਸਦ ਵਜੁਲਾ ਬਇਸ ਮੇਂ ਬੈਹਤਰ ਇਲਾਜ
ਕੀਯਾ ਹਵ ਮੁਢੀ ਦਹੈ॥ ਫੁੰਜਰਹ ਸਰਸੋਕ ਯਾਨੇ ਖੁਲ
ਪਉਸੇਰ ਨੌ ਸਦਰ ਰੋਛਤੋਲਾ ਚੌਕਤਰ ਸਤੀਨ ਤੋਲਾ ਸੁਹਾਗਾ ਸਤ
ਮਾਸ ਤੋਲ ਸਰਸੋਕ ਦਰਹਾ ਜਤ ਸਥ ਦਵ ਕੇ ਕੁਟ ਕੇ ਸਰਸੋਕ ਤੋ
ਲ ਮੇਂ ਚਰਬ ਕਰ ਕੇ ਸਾਥ ਸੀਰਾ ਕੁਸਮ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਨਵੇਂ ਵਕਤ
ਜਰੂਰਤ ਸੀਰਾ ਕਿਸਮ ਕੇ ਬੀਜ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕੇ ਬਾਈ ਪਰਮਲੋ ਬਾਰ
ਚਸਾ ਕੇ ਸਰਸੋਕ ਤੋਲ ਉਸੀ ਜਾ ਪਰਲਗਾ ਕਰ ਸਾਫ ਕਰੋ ਏਕ ਹਠ
ਤਾਇਸੀ ਤਿਰਹ ਅਮਲ ਮੇਂ ਛਾਵੇਂ ਛੁਈ ਦੁਰ ਹੋ ਜਵੇਂ॥ ਈਗਰ
॥ ਟੁਕੜਾ ਹਲ ਦੀ ਕਾਤੀ ਨ ਰੋਜਤ ਕ ਪਿਤਾ ਬਕਰੀ ਮੇਂ ਰਖੇਂ ਤੀਨ ਤੀ
ਨ ਰੋਜਤੀ ਪਿਤਾ ਮੇਂ ਰਖੇਂ ਦਸਵੇਂ ਰੋਜ ਚੌਥਾ ਪਿਤਾ ਲਾਕਰ ਪਾਨੀ ਉ
ਸਕਾ ਟੁਕੜਾ ਕਰ ਕੇ ਸਿਰਕੇ ਅੰਗੂਰੀ ਇਸ ਮੇਂ ਤਰੇਂ ਔਰ ਟੁਕੜਾ ਹਲ ਦੀ
ਮਜ਼੍ਹੂਰ ਕਾ ਇਸ ਮੇਂ ਰਖੇਂ ਜਬ ਤਕ ਚਾਚੇ ਰੋਜ ਭੁਜ ਰਜਾਵੇਂ ਨਿਕਲ ਲੇਵੇਂ
ਵਕਤ ਜਰੂਰਤ ਔਰ ਸਿਰਕਾ ਮੇਂ ਪਿਸਕੇ ਮਲੇਂ॥ ਈਗਰ ॥ ਕ
ਥੇ ਜਨ ਯਾਨੇ ਜੜ ਪਲਕੀ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪਿਸਕੇ ਤੀਨ ਮਰਤਬਾ ਏਕ ਦਿਨ ਮੇਂ
ਲਗਾਵੇਂ ਪਾਨੀ ਸੇ ਇਤਿ ਆਤਰ ਖੇਂਤੀ ਸਰੋ ਰੋਜ ਚਵਲ ਸਾਫੀ ਪੀਸਕੇ ਤਿ
ਲਾਕਰੋਂ ਕਿਪੋਸਤ ਸਿਆਹ ਜੁਦਾਹੈ॥ ਈਗਰ ॥ ਸੁਹਾਗਾ ਹਲ ਦੀ ਪ
ਮਵਾਰ ਕੇ ਬੀਜ ਤੀਨੋਂ ਕੋ ਤਿਥੀ ਕੇ ਤੋਲ ਮੇਂ ਮੁਆਫਿਕ ਕਾਇਦੇ ਕੇ ਪਕਾ ਕਰ
ਛਾਈ ਪਰਤਿਲਾ ਕਰੋਂ ਨਿਮਕ ਸੰਗ ਬਾਰੀਕ ਪੀਸ ਕਰਹਾ ਮਰਹਾ ਪਾਨੀ
ਵਕਤ ਰਤ ਕੇ ਮੂੰਹ ਪਰਮਲੋਂ ਸੁਥਾ ਕੋ ਗਰਾ ਮਾਪਾਨੀ ਜੋ ਧੋਵੇਂ ਯਾਤਰ
ਬੁਜ ਮੇਂ ਸੁਰਾਖ ਕਰ ਕੇ ਚਵਲ ਉਸ ਮੇਂ ਛੋਲੇ ਸਤ ਰੋਜ ਤਕ ਰਖੇਂ ਬਾਰ ਉਸ
ਕੇ ਚਵਲ ਖੁਸਕ ਕਰ ਕੇ ਪੀਸੇ ਛਾਈ ਪਰਲਗਾਵੇਂ ॥ ਈਗਰ
॥ ਟੁਕੜਾ ਛੁਨੀ ਛੁਈ ਹਰਾਮ ਮਰਾਜੁ ਬਕਰੀ ਕ ਹਰ ਏਕ ਡੇਰ
ਤੋਲ ਚੂਨਾ ਸੁਫੇਦ ਨੌ ਮਸੇ ਤੀਨੋਂ ਕੇ ਅਰਕ ਲੇ ਮੂੰ ਮੇਂ ਪੀਸੇ ਕਿ ਮਿਸਲ
ਮਰਹਾ ਮਕੋ ਉ ਪਰਛਾਈ ਕੇ ਮਲੇਂ ਏਕ ਹਠ ਤਾ ਮੇਂ ਘਵਾਹੋਂ ਦਹ ਰੋਜ ਮੇਂ
ਦੁਰ ਹੋ ਜਵੇਂ ਗੀ ਜਿਸ ਵਕਤ ਕਿ ਅਰਕ ਲੇ ਮੂੰ ਕਾ ਖੁਸਕ ਹੋ ਜਵੇਂ ਔਰ ਅਰ

ਕਮਿਲਵੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਅਨਜਰੂਤ ਸੁਫੈਰ ਕਤੀਰ ਅਦਹਾ ਵਜ
ਨ ਅਨਜਰੂਤ ਕੋ ਕੁਰ ਪੀਸਕੇ ਤਾਜ ਦੂਪ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕੇ ਏਕ ਦਿਨ ਮੇਂ ਰੋਂਦ
ਮਰਤਬਾ ਛਾਈ ਪਰਮਲੋ ਮੁਜਰਬ ਹੈਂ। ਫਸਲ ਦਵ ਚਿਜਹਰ
ਖਾਈ ਹੁਈ ਔਰ ਕਟਨੇ ਜਨਵਰੇਂ ਜਹਰ ਦੁਰ ਮੇਂ ॥ ਦਵਾਈ
ਕਿ ਜਹਿਰ ਖਾਈ ਹੁਈ ਕੋ ਸੰਭੋ ਉਸ ਸਖਸ ਕੋ ਕਿ ਜਿਸ ਕੋ ਜਨਵਰ
ਜਹਿਰ ਦਰ ਨੇ ਕਾਟਾ ਹੋ ਮੁਫੀਦ ਹੈਂ- ॥ ਸੁਹਾਗਾ ਭੂਨ ਹੁਆ ਘਾਏ
ਕੋ ਪੀਯਾ ਔਰ ਕਿਸੀ ਕੋ ਪੀ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਪਿਲਾਵੇਂ ਬੋਲੀ ਬੋਲੀ ਕੋ ਅ
ਵੇਗੀ ਫਿਰ ਦਵ ਕੇ ਦੇਵੇਂ ਸਹਾਤ ਕਰਿ ਪਾਉ ਜੇਰ ਸੁਰਾਗਾ ਪਿਲਾਇਆ
ਜਵੇ ਚੰਦ ਮਰਤਬਾ। ਦੀਗਰ ॥ ਜਹਿਰ ਸਾਂਪ ਕੋ ਮੁਫੀਦ ਹੈਂ-
ਵਕਤ ਕਟਨੇ ਸਾਂਪ ਕੋ ਜਗਹ ਛੰਡ ਪਰ ਪੇਸਾਬ ਕਰੇ ਜਹਰ ਅਸਰ ਨ
ਕਰੇਗਾ। ਦੀਗਰ ॥ ਅਦਰ ਕੀ ਜੜ੍ਹ ਹੁਈ ਕੀ ਜੜ੍ਹ ਪਾਨੀ ਮੇਂ
ਪਿਸਕੇ ਕਦੇ ਹੁਏ ਸਾਂਪ ਕੋ ਪਿਲਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਮਿਰਚ ਸੁਫੈ
ਦ ਕੋ ਖੁਬ ਪਿਸੇਂ ਔਰ ਇਕੀਸ ਮਰਤਬਾ ਸੀਰਾ ਪਤੀਸਰ ਜਸੇ ਅਵਲ
ਜਖਮ ਕੋ ਧੋਲੇਵੇਂ ਫਿਰ ਮਿਰਚ ਕੋ ਆਖ ਮੇਲ ਗਾਵੇਂ ਯਨਕ ਮੇਂ ਨਾਸ
ਦੇਵੇਂ ਆਪਿਲਾਵੇਂ ਕਾਹੂ ਆਸਾਂ ਪਕਾਕਿ ਬੋਹੋਂਜੁ ਹੋ ਦੁਰਸਤ ਦੇਵੇਂ।
ਦੀਗਰ ॥ ਕਾਗਜ ਸੁਫੈਦ ਏਕਤ ਖਤਾ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਰਲ ਕਰ ਕੇ
ਪਿਲਾਵੇਂ ਜਹਰ ਸਾਂਪ ਕੋ ਦੁਰ ਕਰੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਗੰਜਬਦ
ਅਦੁਰਦ ਮੇਂ ਮੁਜਰੇਬਤ ਸੇਲਿਖ ਹੈਂ- ਸੁਹਾਗਾ ਯਾਨੋਂ ਜਦਰ ਖਾਲਸ
ਥਰਾਬਰ ਇਸਕੇ ਚੂਨਾ ਯਾਕਲੀ ਚੂਨਾ ਕਿ ਜਿਸ ਮੇਂ ਪਾਨੀ ਨ ਲਗਾ ਹੋ
ਸਬ ਕੋ ਨਰਮ ਕੂਟ ਕੇ ਦੇਵੇਂ ਨਹਾਥੇਂ ਸੇ ਮਥੇਂ ਕਿ ਦੇਵੇਂ ਨਹਾਥੇਂ ਗਰਮ ਹੋਂ
ਵਹਰ ਸਾਇਤ ਔਸਕਰੇਂ ਔਰ ਜੁੱਪਾਵੇਂ ਦੇਤੀਨ ਮਰਤਬਾ ਮੇਂ ਜਹਰ
ਬਿਛੁਕਾਉਤਰ ਜਵੇਗਾ। ਦੀਗਰ ॥ ਪਤੀ ਹੁਈ ਕੀ ਗ
ਇਕ ਪੀ ਮੇਂ ਪੀਸਕੇ ਛੰਗ ਬਿਛੁਪਰ ਮਲੋਂ ਔਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ।
ਦੀਗਰ ॥ ਦੂਪ ਮਦ ਚੌਕਾ ਯਾ ਬੋਹੜਕ ਛੰਗਲੀ ਸਗਹ ਪਰ
ਮਲੋਂ ਜਹਿਰ ਦੂਰ ਹੈਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਅਰਕ ਲੋਮੁੰਕਾ ਛੰਗਲੀ

ਜਗਹ ਪਰ ਟਪਕਵੇਂ ਫਿਲਫੌਰ ਜਹਿਰ ਦੂਰ ਹੋ ਜਤਾ ਹੈ ਬਾਜੇ ਰੂ
 ਨਾਈ ਮਿਲਦੇ ਹੈਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਸੜਕ ਦਾਈ ਬਜ਼ੀ ਕੀ ਖਿ
 ਥਵੇਂ ਔਰ ਪਿਸਕੇ ਮਹਲ ਤੀਰਥਿਛ ਪਰਮਥੇਂ। ਦੀਗਰ
 ॥ ਪੇਡੇ ਕੋ ਨਦੇ ਕੋ ਜਹਿਰ ਖਾਏ ਹੁੰਦੇ ਕੋ ਦੇਵੇਂ ਅਰਕ ਉਸਕ ਅਗ
 ਬੇ ਹੋਸ ਹੋਹ ਲਕ ਮੇਂ ਟਪਕਵੇਂ ਕੋ ਹੋਗੀ ਜਲਦ ਸੇਹਤ ਹੋਗੀ।
 ਦੀਗਰ ॥ ਬੀਜ ਲੋ ਮੁੰਬ ਕੋ ਕੇ ਕਿ ਜਿਸ ਕੋ ਤੁਰੀਜ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ
 ਖਾਨਾ ਵਸਤੇ ਰਫਾ ਜਹਿਰ ਕੋ ਬਹੁਤ ਮੁਢੀਦ ਹੈ। ਦੀਗਰ
 ਸਮੁੰਦਰ ਫਲ ਪੀਜੇ ॥ ਔਰ ਉਪਰ ਜਖਮ ਬਿਛੂ ਕੇ ਲਗਾਵੇਂ ਅਗ
 ਰ ਆਂਖ ਮੇਂ ਲਗਾਵੇਂ ਤੈਤੀ ਫਾਇਦਾ ਹੋਗਾ। ਦੀਗਰ ॥ ਮੁਖਿ
 ਠੀਕੀ ਲਕੜੀ ਕੋ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪੀਜੇ ਆਂਖ ਮੇਂ ਲਗਾਵੇਂ ਔਰ ਜਿਸ ਜਗਹ
 ਸਾਂਪ ਨੇ ਕਟਾ ਹੋ ਲਗਾਵੇਂ ਜਹਰ ਸਾਂਪ ਕਾ ਦੂਰ ਹੋ ਜਵੇ। ਦੀਗਰ
 ਤੰਗ ਕੇ ਬੀਜ ਮੇਂ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇਂ ਔਰ ਜਲਾਵੇਂ ਧੁਆਂ ਉਸਕਾ ਡੰਕੀ ਜ
 ਗਹ ਪਰ ਪਹੁੰਚਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਨੀਲਾ ਬੋਥਾ ਨੌ ਮਾਸ ਬਾਰੀ
 ਕ ਪੀਜੇ ਔਰ ਠੀ ਮੁੰਕੋ ਕਦ ਕੇ ਤੂਤੀ ਆਭਰੇਂ ਮੁੰਹ ਸੇ ਦੂਸਕੇ ਹਲਕ ਮੇਂ
 ਉਤਾਰੇਂ ਫੌਰ ਨ ਕੋ ਹੋਗੀ ਜਹਰ ਸਾਂਫ ਦਫ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੀਗਰ
 ॥ ਚੁਨਾ ਨੌ ਸਦਰ ਦੇ ਨੌ ਹਾਥੋਂ ਮੇਂ ਮਲੇਂ ਔਰ ਮਰੀਜ ਕੋ ਸੁੰਘਾਵੇਂ
 ਔਰ ਮਰੀਜ ਸੇ ਕਹੀ ਕਿ ਦਮ ਉਪਰ ਕੋ ਖੋਰੇਂ ਕਿ ਬੋਧਿਸਕੇ ਇਮਥਾ
 ਜੇ ਜਵੇ ਔਰ ਇਮਥਾ ਸੇ ਜਹਿਰ ਬਿਛੂ ਕਾ ਦੂਰ ਕਰੇ। ਦੀਗਰ
 ॥ ਅਗਰ ਬੰਨੇ ਲਾ ਅਦ ਪਉਕੁਟ ਕੇ ਬੈਠੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਡਲ ਕੇ ਹਾਥ
 ਸੇ ਮਲੇਂ ਬਵਜੂ ਨੇਕ ਲਨੇ ਔਰ ਪਿਲਾਵੇਂ ਸਾਂਪ ਕਾ ਕਟਾ ਹੁਆ ਯਾ ਜ
 ਜਿਰ ਖਾਇਆ ਹੋ ਅਗਰ ਬੇ ਹੋਸ ਹੋ ਫਾਇਦਾ ਦੇਵੇ ਅਗਰ ਪਿਆਸ ਬੇ
 ਹੁਤ ਹੋ ਬਜਾਏ ਪਾਨੀ ਕੋ ਪਾਨੀ ਬੰਨੇ ਲਾ ਕਾ ਪਿਲਾਵੇਂ। ਫਾਇਦਾ -
 ਨਿਜਾਨ ਆਨੇ ਪਹਚਾਨ ਤੰਗ ਸਾਂਪ ਕੀ ਯਹ ਹੈ ਕਿ ਅਗਰ ਅਰਕ
 ਦੇ ਮੁਕ ਉਸ ਪਰ ਟਪਕਵੇਂ ਆਬ ਲਾ ਪੜ ਜਾਵੇ। ਦੀਗਰ
 ॥ ਅਗਰ ਸਾਂਪ ਕਾਟੇ ਪਰ ਆਬ ਲਾ ਪੜ ਜਾਵੇ ਔਰ ਮਰੀ

ਜਥੇ ਹੋ ਸੁਹਿ ਮਰੀਜ ਕੇ ਸੀਧਾ ਬਠਾ ਲੈ ਉਪਰ ਨਾਫ ਕੇ ਉਸਤਰੇ ॥ ੨੧ ॥
 ਸੇ ਬਾਬ ਮੁੰਡੇ ਕਿ ਖਾਲ ਨ ਛਿਲੇ ਇਲਾਖੁ ਨ ਉਸ ਜਗਹ ਸੇ ਨਿਕਲ ॥ ੨੨ ॥
 ਅਵੇ ਬਾਦੁ ਜਮਾਭ ਗੋਟਾ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪੀਸ ਕੇ ਡਿਥਾ ਕਰੇਂ ਔਰ ਮਥੇਂ ਯਹ ॥
 ਤਕ ਕਿ ਕੈ ਜਾਰੀ ਹੋ ਜਾਵਿ ਕੈ ਬਰਤ ਅਵੇ ਗੀ ਅਠਾ ਕਾ ਹੋਗਾ ਔਰ ਚਵ-
 ਲਵ ਦਹੀ ਪਕ ਕੇ ਆਖ ਪਰ ਬਾਧੇ ਤਾਕੇ ਆਖ ਆਠ ਤਕੈ ਸੇ ਮਹ-
 ਫੂਜ ਰਹੇ ॥ ਈਗਰ ॥ ਬਟੋਲ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਡਿਥਾ
 ਕੇ ਪਿਲਵੇ ਕੈ ਅਵੇ ਗੀ ਔਰ ਜਹਰ ਸਾਪ ਕਾ ਦੁਰ ਹੋਗਾ ॥
 ਈਗਰ ॥ ਪੇਸਤ ਦਰਖਤ ਨੀਮਕਾ ਪੇਸਤ ਚੰਦਨ ਕਾ ਵਪੋਸ-
 ਤ ਦਰਖਤ ਗੁਲਰ ਕਾ ਜੋਸ ਕਰੇਂ ਔਰ ਮਥੇਂ ਜਹਰ ਜੁਮਲਾ ਹੋਵਾ ਨਾ-
 ਤ ਕਾ ਦਫਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ਈਗਰ ॥ ਰੁਖ ਮਕਰੇਲਾ ਪੀਸ ਕੇ
 ਚਿਕਾ ਕਰੇਂ ਜਹਿਰ ਬਿਛੁਕਾ ਉਤਰ ਜਾਵੇ ॥ ਈਗਰ ॥
 ॥ ਕਿ ਜਹਰ ਧਰੁਰ ਕੇ ਦੁਰ ਕਰੇ ਬੈਗਨ ਕੇ ਦੁਕੜੇ ਕਰ ਕੇ ਪਾ-
 ਨੀ ਮੇਂ ਪੀਸ ਕਰ ਧਰੁਰ ਹ ਖਾਏ ਹੁਏ ਕੇ ਪਿਲਵੇ ਫੌਰਨ ਹੋਸ ਮੇਂ ਅਵੇ
 ਗਾ ॥ ਈਗਰ ॥ ਜਹਿਰ ਅਠਾ ਯੂਨ ਕੇ ਦੁਰ ਕਰਨੇ ਮੇਂ ਮੁ-
 ਜਰਬ ਹੈ ਅਗਰ ਚੇ ਸਾਬ ਡਿਲੀ ਕੇ ਤੇਲ ਕੇ ਖਾਈ ਹੋ ਤੇਜ ਬਲ ਕਿ
 ਦਵਾਈ ਮਸਹੂਰ ਹੈ ਪੀਸ ਕੇ ਪਿਲਵੇ ॥ ਈਗਰ ॥ ਪੇਸ-
 ਥ ਅਦਮੀ ਕਾ ਨਿਹਾਰ ਮੁੰਹ ਪਿਲਾਨਾ ਜਹਿਰ ਸਾਪ ਕੇ ਦੁਰ ਕਰਤਾ ਹੈ
 ॥ ਈਗਰ ॥ ਅਗਰ ਉਪਰ ਜਗਹ ਕਾਟੀ ਹੁਈ ਬਿਛੁ-
 ਕੇ ਮਖੀਆਂ ਮਥੇਂ ਦਰਦ ਕੇ ਮੋਕੁਫ ਕਰੇ ॥ ਈਗਰ ॥
 ॥ ਨਾਨ ਖਵਾਹ ਕੇ ਜੋਸ ਕਰੇਂ ਪਾਨੀ ਉਸ ਕਾ ਉਪਰ ਕਾਏ ਹੁਏ ਬਿਛੁਕੇ ਡ-
 ਲੇ ਫੌਰਨ ਦਰਦ ਮੋਕੁਫ ਕਰੇ ॥ ਈਗਰ ॥ ਬਰਗ-
 ਮਹਿੰਦੀ ਕੂਟ ਕੇ ਉਪਰ ਜਖਮ ਕਾਏ ਹੁਏ ਬਿਛੁਕੇ ਰਖੇਂ ਭਾਇਦਾ ਦੇਵੇ
 ॥ ਈਗਰ ॥ ਮਦਰ ਕੀ ਜੜਕਾ ਛਿਲਕਾ ਔਰ ਦੁਲ ਮਦ-
 ਰ ਕੇ ਵਬਰਗ ਕੇ ਸੇਂ ਦੀਵ ਕੁਸਮ ਵਥੀਟ ਤਉ ਸਹਲ ਦੀ ਆਮ-
 ਨਾ ਬਰਗ ਮਹਿੰਦੀ ਮਬਬਰਾ ਬਰਲੇ ਕਰ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਬਨੀ ਗੋਲੀ ॥

੨੭੮
੨੧

ਮਿਸਲ ਜਾਣ ਕੇ ਬਨਵੇਂ ਵਸਾਇਆ ਮੇਂ ਖੁਸ਼ ਕਰ ਕੇ ਰਖੋ ਜਿਸ ਕਿਸੀ
ਕੋਕਿ ਬਿਛੁ ਕਾਟੇ ਗੋਲੀ ਮਜ਼ਬੂਰ ਏਕ ਤਰਫ ਸੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਤਰ ਕਰ ਕੇ ਦੁ
ਸਰੀ ਤਰਫ ਸੇ ਹਾਥ ਮੇਂ ਪਕੜ ਕਰ ਜਿਸ ਜਗਹ ਕਿ ਬਿਛੁ ਕਾਟੇ ਰਖੇ
ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਰਖੇ ਰਹੇ ਤਾ ਕਿ ਦਰਦ ਕੋ ਜਜ਼ਬ ਕਰੇ ਔਰ ਗੋਲੀ ਕੋ ਜਿਸ ਵ
ਕਤ ਕਿ ਤਰ ਕਰੇ ਤੋ ਛੁਡਾਓ ਅਤੁਰਖੇ ਕਿ ਹਾਥ ਅਪਨਾ ਜਿਸ ਤਰਫ ਤਰ
ਪੈਨ ਲਗੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਜਮਾਲ ਗੋਟਾ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪਸਕੇ ਆਖ ਮੇਂ
ਜਿਸ ਕੋ ਕਿਸਾ ਪਕਾਏ ਲਗਾਵੇ ਜਹਿਰ ਸਾਂਪ ਕੀ ਦੂਰ ਕਰੇ ਔਰ ਆਖ ਅ
ਫਤ ਸੇ ਮਹਾਨੁ ਜਰਖੇ ਪਰਤ ਉਸ ਕਾ ਰਿਲਾਮ ਪਰ ਰਖ ਕੇ ਥਰੀਰ ਪਾਨੀ
ਕੇ ਹੁਕਾ ਮੇਥ ਤਰੀਕ ਤਮਾਕੂ ਕੇ ਖੋਚਨ ਜਹਿਰ ਬਿਛੁ ਕਾ ਦੂਰ ਕਰਤਾ ਹੈ॥
ਦੀਗਰ ॥ ਪਠੇ ਅੰਗੂਰ ਕੇ ਕੁਟ ਕੇ ਉਪਰ ਕਾਟੇ ਹੁਏ ਬਿਛੁ ਕੇ ਰਖੇ
ਦਰਦ ਮੇਂ ਕੁਛ ਕਰੇ ਦੂਨਾ ਸਾਥ ਜਰਦੀ ਔਰ ਮੁਰਗਾ ਕੇ ਮਿਲਾ ਕਰ ਉਪਰ
ਕਾਟੇ ਹੁਏ ਬਿਛੁ ਕੇ ਰਖੇ ਦਰਦ ਦੂਰ ਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਬਿਛੁ ਘੀ ਮੇਂ ਜੋ
ਸਕਰੇ ਛਾਨ ਕੇ ਉਪਰ ਜਖਮ ਕੇ ਮਲੇਂ ਦਰਦ ਕੋ ਦਾਇਦਾ ਕਰੇ ਔਰ ਅ
ਰਇਸ ਘੀ ਮੇਂ ਸਹਿਦ ਗੀ ਮਿਲਵੇਂ ਔਰ ਉਪਰ ਤਲੂ ਲੜਕੇ ਕੋ ਨੋ ਮਾਸੇ
ਮਲੇਂ ਤਮਾਮ ਉਮਰ ਅਗਰ ਉਸ ਕੋ ਬਿਛੁ ਕਾਟੇ ਦਰਦ ਨ ਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ
॥ ਘੀ ਤਖਰ ਗੋਸ਼ ਕੀ ਉਪਰ ਜਖਮ ਬਿਛੁ ਕੇ ਮਲੇਂ ਦਰਦ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰੇ ਔਰ
ਅਗਰ ਇਸ ਬਿਛੁ ਨੇ ਕਿਸੀ ਕੋ ਕਾਪ ਕੜੇ ਔਰ ਨਿਮਕ ਪਿਸਤੂ ਆਏ ਕ
ਨ ਚਰਗਾ ਮੇਂ ਗਰਮ ਕਰ ਕੇ ਜਖਮ ਬਿਛੁ ਪਰ ਮਲੇਂ ਦਰਦ ਦੂਰ ਕਰੇ॥
ਦੀਗਰ ॥ ਅਗਰ ਜੋਜ ਅੰਜੀਰ ਵਲਹ ਜਨ ਕੁਟ ਪੀਸ ਕੇ ਰਮਰਹਿ
ਰਕ ਕੇ ਮਿਲਾ ਕੇ ਖਿਲਵੇਂ ਛੋਰਨ ਦਰਦ ਕੋ ਜਾਇਲ ਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ
ਕਿਨਸਾ ਭੰਗ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰੇ ਅਦਰਕ ਔਰ ਚੰਦ ਦਾਨਾ ਅਜਬੰਦ ਕੇ ਮਿਲਾ ਕਰ
ਕੁਟੇਂ ਔਰ ਸਿਰਕਾ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕੇ ਖਿਲਵੇਂ ਦਰਦ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰੇ ਔਰ ਪਿਲਾਣਾ ਦੂ
ਧਕਾ ਅਖੀਰ ਨਸਾ ਅਫ ਧੂਨ ਔਰ ਭੰਗ ਮੇਂ ਛਾਇਦਾ ਰਖਣਾ ਹੈ ਔਰ ਇਲ
ਜ ਭੁੰਡੀ ਅਵਲ ਮੇਂ ਕੋਕਰਨਾ ਹੈ ਪਹਿਲੇ ਦਰੀਸਾ ਕੋ ਸਤ ਵਖੁ ਸਕਾ ਖਿਲਵੇਂ
ਥਾਪਠੇ ਮੁਲੀ ਕੇ ਕੁਟ ਕੇ ਅਰਕ ਉਸ ਕਾ ਭੀਨ ਤੋਲਾ ਲੇ ਕਰ ਜਾਥੇ ਤੋਲਾ

ਸਿਰਕ ਕੇ ਮਿਲਾ ਕਰ ਪਿਲਾਵੇਂ ਔਰ ਉਂਗਲੀ ਮੁਹ ਮੇਂ ਝਾਲ ਕੇ ਕੋ ਕਰਵੇਂ ॥ ੨੧ ॥
ਔਰ ਬਾਦ ਕੇ ਕੇ ਸੀਰਾ ਅਦਰਕ ਪਿਲਾਵੇਂ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਅਗਰ ਕਿ- ੧੧
ਸੀ ਕੇ ਅਦਮੀ ਕਦੇ ਸਜਾ ਖੁਨ ਅਦਮੀ ਕ ਕਿਸੀ ਕੇ ਬਰੀ ਗੋਠੀ ਪ-
ਨੀ ਮੇਂ ਪੀਸ ਕਰ ਸਹਿਦ ਮਿਲਾ ਕਰ ਬਿਲਾ ਕਰੇਂ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਨਿਮ-
ਠਵ ਬੈਂਗਨ ਉਪਰ ਜਖਮ ਕੇ ਰਖੇਂ ਜਹਿਰ ਦਾਂਡ ਵਨਾ ਖੁਨ ਅਦਮੀ ਕੇ
ਦਫਾ ਕਰੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਏਕ ਮੀਠੇ ਗੀਠੇ ਕੇ ਸਾਬ ਬਹੁਤ ਪਾਨੀ ਕੇ ਇ-
ਸਕਰ ਮਲੋਂ ਕਿ ਏਕ ਪਿਆਲਾ ਹੋ ਦੇ ਕਤਰੇ ਉਪਰ ਜਖਮ ਕੇ ਮਲੋਂ ਬਾ-
ਕੀ ਪਿਲਾ ਦੇਵੇਂ ਜਹਿਰ ਸਾਂਪ ਵਰਗੇ ਕੇ ਦਫਾ ਕਰੇ ਅਗਰ ਸਾਂਪ ਕੇ ਕਟੇ ਹੁ-
ਏ ਕੇ ਦਰਦ ਸਿਰਜਿ ਅਦਾ ਹੋ ਖੁਨ ਦਰਖਤ ਨੀਸ ਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪੀ-
ਸ ਕਰ ਪਿਲਾਵੇਂ ਔਰ ਪੇਸ਼ਾਨੀ ਪਰ ਡਿਲਾ ਕਰੇਂ ਔਰ ਅਗਰ ਜੇਰ ਨਫ-
ਦਰ ਦੋ ਹੋ ਖੁਨ ਨੀਲੇ ਦਰ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪੀਸ ਕਰ ਪਿਲਾਵੇਂ ਔਰ ਅਗਰ
ਆਂਖ ਬੰਦ ਨ ਕਰ ਸਕੇ ਫਿਲ ਫਿਲ ਗਿਰਦ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪੀਸ ਕਰ ਅੰ-
ਖ ਉਸਕੀ ਮੇਂ ਲਗਾਵੇਂ ਔਰ ਅਗਰ ਮੁਹ ਉਸ ਕੇ ਸੇਕਫ ਅਵੇ ਸੰਦਲ ਪ-
ਨੀ ਮੇਂ ਪੀਸ ਕਰ ਪਿਲਾਵੇਂ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਉਪਰ ਜਖਮ ਬਿਛੂ ਕੇ ਉਸ-
ਰਹਲ ਹਸਨ ਕੇ ਡਿਲਾ ਕਰੇਂ ਫੌਰ ਨ ਦਰਦ ਜਾਇਲ ਕਰੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥
॥ ਚੜ੍ਹਚੜ੍ਹ ਹਮਰਾਹ ਪਾਨੀ ਕੇ ਜਹਿਰ ਬਿਛੂ ਮੇਂ ਅਸਰ ਬਹੁਤ ਰ-
ਖਤਾ ਹੈ ਔਰ ਬੀਜ ਯਨੇ ਜੜ੍ਹ ਯਾ ਪਤੀ ਉਸਕੀ ਮਰੀਜ ਚਬਾਵੇ ਬਮਜਣ
ਦਰਬਨੇ ਕੇ ਸਫ ਹੋ ਜਾਹਿ ਬਰੀ ਜਬਦ ਅਵਰਦ ਨੇ ਇਸ ਬਾਬ ਮੇਂ ਹਕ-
ਇਤ ਬਖੀ ਬਿਖੀ ਹੈ ਕਿ ਚੜ੍ਹ ਚੜ੍ਹ ਹੋ ਕਿ ਜਮ ਕਾ ਹੈ ਏਕ ਵਹੂ ਕਿਛਾ-
ਲ ਔਰ ਜਾਖ ਉਸਕੀ ਸੁਰਖੀ ਮਾਇਲ ਹੋਤੀ ਹੈ ਇਸ ਜਗਹ ਯਹੀ ਨਫਾ ਦੇ-
ਤੀ ਹੈ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਘਾਸ ਤੇ ਦਫਾ ਅਧੀ ਅਤ ਬਾਲ ਜੇਰ ਕੇ ਕਿ ਕਿਸੀ ਕੇ
ਬਾਲ ਜੇਰ ਕਾ ਪਿਲਾਵੇਂ ਨੀਜਾ ਨੀ ਉਸਕੀ ਯਹ ਹੈ ਕਿ ਵਕਤ ਬੈਨ ਨੇ ਕੇ ਪੇਰ
ਦਰਦ ਕਰੇ ਔਰ ਅਗਰ ਰੋਂਡੀ ਕੇ ਪਡੇ ਪਰ ਪੇਸਾ ਬਕਰੇ ਪਡਾ ਟੁਕੜੇ ਟੁਕ-
ੜੇ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸਿਗਰ ਕਚਾ ਹਲ ਵਨਾ ਕਾ ਪਚਾ ਪਚਾ ਕਰੇ ਪਿਲਾਵੇਂ ਏਕ ਪ-
ਹਿਰ ਗੁਜਰੇ ਕਰਕੀ ਸਾਤ ਮਾਸ ਪੀਸ ਕੇ ਸਾਬ ਪਾਨੀ ਗਿਰਮ ਕੇ ਕਿ ਬਾ-

ਕਰਦੇ ਕਾਸਹੁ ਹੋਖਿਲਵੇ ਕਿ ਕੈ ਕਰੇ ਅਗਰ ਜਲ ਦਕੈ ਨ ਆਵੇ
 ਲਕੜੀ ਅਰਿੰਡ ਕੀ ਹਲਕ ਮੇਂ ਬਲ ਕੇ ਕੈ ਕਰੇ ਬਲ ਸੇਰ ਕਾ ਜਿਗਰ ਹੋ
 ਲਵਨ ਮੇਂ ਭਿਪਟ ਕੇ ਨਿਕਲ ਆਵੇਗਾ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਪਤੀ ਕਸਵੇ ਦੀ
 ਕੂਟ ਕੇ ਸੀਰ ਉਸ ਕਾ ਜਾਮਤਰ ਤੀਨ ਰੋਜਤਰ ਪਿਲਵੇ ਬਲ ਘੁਲਕ
 ਰਪਾਨੀ ਪੋਜਾਇਗਾ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਭੀਪਾਮਛਤੀ ਤੀਨ ਚਰ ਅਦਰ
 ਖਿਲਵੇ ਬਲ ਮੇਹਯ ਮੇਂ ਯਾ ਅੰਤ ਮੇਂ ਕਿਹੋਗਾ ਦੂਸਰੇ ਯਤੀ ਸਰੇ ਰੋਜ ਮੇਂ
 ਛੁਲੀ ਕੇ ਖਨੇ ਸੇ ਪੇਟ ਸੇ ਨਿਕਲ ਆਵੇਗਾ ਪਾਖਾਨ ਕੇ ਸਥਾ ॥ ਦਵਾਈ
 ਕਿਜਹਿਰ ਖਾਈ ਹੁਈ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰੇ ਤਿਰਿਆਕ ਫਯੂਕ ਚਾਰ ਰਤੀ ਮਿਰਚ
 ਸਿਆਹਨੀਮ ਬਹਲੋਈ ਯਨੇ ਨੌ ਮਾਸ ਅਰਕ ਲੇ ਮੂੰ ਪਉਸੇਰ ਅਵਲ
 ਖਵੇ ਬਦ ਬੋਲੀ ਦੇਰ ਕੇ ਮਿਰਚ ਕੇ ਖਿਲਵੇ ਉਪਰ ਉਸ ਕੇ ਅਰਕ ਲੇ
 ਪੀਵੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿਜਹਿਰ ਅਫਸੂਨ ਕੇ ਮੁਠੀ ਦਿਹੈ - ਅਰਿੰਡੀ
 ਕੀ ਜੜ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪੀਸ ਕੇ ਏਕ ਪਿਆਲਾ ਕੁਹਵਾ ਬੋਰੀ ਪਿਲਵੇ ॥
 ਦੀਗਰ ॥ ਕਿਜਹਿਰ ਧਤੂਰ ਹੋ ਕੋ ਦਫਾ ਕਰੇ - ਅਗਰ ਪਤੀ ਧਤੂਰ
 ਚਹਕੀ ਯਾ ਫੂਲ ਧਤੂਰ ਹੋ ਕੇ ਬੀਜ ਯਾ ਉਸ ਕੇ ਖਾਏ ਹੈਂ ਮੁਤਾਬਿਕ ਉਸ
 ਕਿਜੜ ਬਨੇ ਲਾ ਕੀ ਯਾ ਫੂਲ ਬਨੇ ਲਾ ਕੇ ਯਾ ਬੀਜ ਬਨੇ ਲਾ ਕੇ ਖਿਲਵੇ ਕਿ
 ਦਰਖਤ ਰੋਈ ਕਾ ਯਨੇ ਬਨੇ ਲਾ ਕੇ ਫਾਦ ਜਹਿਰ ਧਤੂਰੇ ਕਾ ਹੈ ॥ ਦੀਗਰ
 ॥ ਗਸੀਰ ਜਿਅਦਤੀ ਕੇ ਨਸਾ ਭੰਗ ਕੇ ਮੁਠੀ ਦਿਹੈ ਅਦਰਕ ਵ ਨਿਮਕ ਸਿਰ
 ਵ ਅਰਕ ਲੇ ਮੂੰ ਪਿਲਵੇ ਫੋਰਨ ਨਫਾ ਦੇਵੇ ਔਰ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ ਕਿ ਬੈਂਗਨ ਕਰ
 ਖਿਲਾਨ ਭੀ ਨਫਾ ਦੇਤਾ ਹੈ ਬੇਹਤਰ ਦਵਾਇਸ ਕੀ ਕੈ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਾਬ ਪੀ
 ਔਰ ਨਿਮਕ ਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਮਿਲ ਕੇ ਦੀਗਰ ਕਦਰੇ ਪਾਨੀ ਪੋਜਤ ਕਾ ਦੇ
 ਨਭੀ ਮੁਠੀ ਦਿਹੈ ਤਾ ਹੈ ਨਸਾ ਭੰਗ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ਦਵਾਈ ਗਸੀਰ
 ਮਤਲੀ ਵ ਕੇ ਸਰਾਬ ਕੋ ਦਫਾ ਕਰੇ ਤਿਰਿਆਕ ਫਯੂਕ ਹਲਕ ਕਰ ਕੇ ਦੇਵੇ
 ਵ ਅਬਸੇਰ ਖਾਏ ਔਰ ਸਰਬਤ ਖਟੇ ਬਹਤ ਮੁਠੀ ਦਿਹੈ ॥ ਦੀਗਰ
 ॥ ਬਲ ਸਿਰਕੇ ਮੂੰਡ ਕਰ ਪਾਨੀ ਸਰਦ ਉਸ ਸਿੰਦਲ ਵ ਗੁਲਾਬ ਦਾ ਕ
 ਦੂਰ ਮੂੰ ਪਾਨਾਫ ਪੋਜਨੀ ਪਰਤਿਲਾ ਕਰਨ ਔਰ ਕਪੜਾ ਬੁਝਾ ਕੇ ਉਤੇ

ਮੇਂਤਰਕਰਕੇਸਰਦਕਰੇਤਾਲੁਪਰਰਖੇਮੁਫੀਦਹੈ॥ ਫਸਲਮੇਂਦਹੈ ੨੨
 ਮੇਂਜਿਸਵਜਾਜੇਕਿਅਦਮੀਦੁਬਲਾਹੇਤਹੈਉਸਕੋਛੋੜਦੇਵੇਗਜਮੇਂ ੧੧
 ਜਿਅਦਤੀਕਰੇਯਹਦਵਾਮੇਂਦੇਕਰਨੇਫਲੀਹੈ ਜਿਛਤਮਗਜਓਤੁ
 ਛਿਲੇਹੁਏਸਾਥਦੁਪਗਾਏਕੇਪੀਸੇਸਾਥਅਦੇਸਮਨਕੇ ਜਿਸਕ-
 ਦਰਕਿਜਗੁਰਤਹੈਨਲਪਕਵੇਂਏਕਵਕਤਖਿਲਵੇਂਸਾਥਦੁਪਸਕਰ-
 ਕੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ਅਗਜਬਾਦਮਮਗਜਫਿੰਦਕਨਚਨੈਲਖਸ
 ਪਸਤਿਲਜੁਰੇਂਦਛਿਲੇਹੁਏਹਰਏਕਛੈਤੋਲਾਕਸੀਲਤੀਨਤੋਲਾ
 ਸੁਕਰਬਰਾਬਰਸਬਦਵੇਕੋਕੁਟਪੀਸਕੇਬਹਮਮਿਲਾਵੇਂਛੈਤੋਲਾ
 ਤਨਵਲਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ਬਰਕਬੁਤਰਸਾਥਨਨਤੁਨਕਮੇ-
 ਦੇਕੇਖਿਲਵੇਂ॥ ਦੀਗਰ ॥ਅਸਰੀਧਕਏਤਿਲਮੁਕਸਰਯਨੇ
 ਛਿਲਕਾਉਤਰਹੁਅਹਰਦੇਬਰਾਬਰਕੁਟੇਂਸਕਰਸੁਰਖਬਰਾਬਰ
 ਸਬਕੇਮਿਲਾਵੇਂਵਕਰਦੇਅਦਰਕਤੀਅਜਾਕਰੇਬਦਜਨਤੀਨਤੋਲਾ
 ਗਲੇਲਾਥਦੇਹਰਰੋਜਏਕਗਲੇਲਾਖਿਲਵੇਂਨਿਹਾਇਤਫਰਬਹੀਹੋਗਾ॥
 ਦੀਗਰ ॥ਜਿਸਉਜੁਦਪਰਮਲੇਂਮੇਟਹੋਵੇਕੋ
 ਹੁਏਏਕਮਨਅੰਜੀਰਕੇਦਰਖਤਕੀਲਕੜੀਆਪੀਕੁਟੀਹੁਈਪਾਂਚਸੇ
 ਰਹੀਧਕਏਕਸੇਰਚੁਫਤਤੀਨਸੇਰਗਾਧੀਕਦੁਪਅਦਮਨਜੁਮਲਾਏ-
 ਕਜਾਕਰਕੇਜੋਸਕਰੇਕਿਏਕਮਨਰਹੇਜਾਫਕਰਕੇਛੁਨੇਅੰਝਤੀਨਸੇਰ
 ਛਿਲਵੇਂਕੋਸਾਥਸਤਸੇਰਤਿਲੀਕੇਤੋਲਕੇਮਿਲਾਕੇਉਸਮੇਂਮਿਲਾਵੇਂਵ
 ਨਰਮਨਰਮਜੋਸਦੇਵੇਕਿਪਨੀਜਲਜਵੇਰੋਗਨਬਾਕੀਰਹਿਜਾਵੇ
 ਜਿਸਉਜੁਦਪਰਕਿਮਲੇਂਮੇਟੀਹੈ॥ ਦੀਗਰ ॥ਮੁਸਲੀਅਸਰੀਧਨਾ-
 ਗੀਰੀਸਾਇਆਮੇਂਖੁਸਕਕਰਕੇਕੁਟਪੀਸਕੇਬਰਾਬਰਸਬਦਵੇਕੋਸਕਰ
 ਰਸੁਰਖਮਿਲਾਕੇਹਰਰੋਜਚਾਈਤੋਲਾਸਾਥਗਾਏਕੇਦੁਪਕੇਖਿਲਵੇਂ॥
 ਫਸਲ ਅਦਮੀਕੇਵੁਬਲਕਰਨੇਮੇਂਚੀਜੇਖਰੀਵਕੜਵੀਵਨਨਖੁ
 ਸਕਦਸਾਗਪਤਵਗੀਰਾਖਿਲਵੇਂਛੁਪਪਰਸਬਰਕਰੇਂਵਜਾਖਰ
 ਖਰਹਪਹਨਾਨਵਥਿਸਤਰਸਾਖਤਪਰਸੋਲਨਾਚਾਤੇਦਿਨਮੇਂਏਕ

ਵਕਤ ਖਾਨਾ ਵਪੀਨ ਬਦਨ ਕੋ ਦੁਬਲਾ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿ ਬ
 ਦਨ ਕੋ ਬਹੁਤ ਜਲ ਦੁਬਲਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ਜੀਰ ਕੀਰਮਾਨੀ ਏਕ ਰਤ ਦਿਸ
 ਸਿਰਕ ਮੇਂ ਖਮੀਰ ਕਰੇ ਯਾਨੇ ਤਿਥੇ ਦੇਵੇ ਅੰਤ ਤੀਨ ਤੋਂ ਲਾਤੁ ਖਮ ਕਰਨ
 ਸਵਦੂਨ ਮਰਦ ਅੰਤ ਪੂਰਾ ਸੁਰਖ ਹਰਏ ਕਸਾਫੇ ਦਸ ਮਾਸ ਤਿਲੀ ਕੇ ਸੀ
 ਜਨ ਮਾਸ ਅਜਵਾਇਨ ਭੇਤ ਤੇ ਲਾ ਸਥਿਰੇ ਬੀਝੀ ਸਕੇ ਹਰ ਰੋਜ ਸਾਢੇ
 ਰਹਮਾਨ ਖਿਲਵੇਂ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਬੈਠਨ ਨੀਚੇ ਵਰਖਤ ਜਾਇ ਫਲ
 ਕੇ ਨੀਹ ਇਤ ਦੁਬਲਾ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਰਸ ਲਵਾਸ ਤੇ ਖੁਸ਼ ਆਵਾਜ਼ ਹੋਨੇ ਕੇ
 ਅੰਤ ਪੋਲ ਨੇ ਅਵਾਜ਼ ਪੜੀ ਹੁਈ ਕੇ ਮਕਜ਼ ਹਰ ਭਾਧੇ ਹੁਇ ਲਫਿਲ
 ਮਕਸੀ ਗਥਰਾ ਬਰਬੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਸਾਥ ਸਹਿਦ ਕੇ ਮਿਲਵੇਂ ਚੌਦਹ ਰੋਜ ਤ
 ਕ ਪਿਲਵੇਂ ਅਵਾਜ਼ ਸਾਟ ਹੋਗੀ ਕਦੁਰਤ ਵ ਬੁਰਾਈ ਆਵਾਜ਼ ਕੀ ਜਾਣੀਰ
 ਰੇਗੀ ਅੰਤ ਘਰ ਦਵਾਇ ਕੇ ਦੁਪਮੇਂ ਜੋਸ ਕਰਕੇ ਪਿਲਾ ਦੇਵਹੀ ਫਇਦ
 ਦੇਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਅਦਰਕ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਗੁੜ ਪੁਰਾਨਾ ਸਤਰਹ ਮਾ
 ਜੇ ਹਰ ਰੋਜ ਖਿਲਵੇਂ ਅਵਾਜ਼ ਬਸਤਾ ਖੁਲਜਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਮੇਥੀ
 ਸਤਰਹ ਮਾਸ ਅੰਜੀਰ ਬੀਜ ਅਦਦ ਖੁਰਮਾ ਦਸ ਅਦਦ ਤੀਨ ਪਉ ਪ
 ਨੀ ਮੇਂ ਪਕਵੇਂ ਪਾਨੀ ਜਾਫ ਉਜਕਾਏਵੇਂ ਸਾਥ ਸਹਿਦ ਕੇ ਯਕੀਦ ਕੇ ਕੁਵਾ
 ਮਕਰੇਂ ਅਵਾਜ਼ ਸਾਫ ਰਹੇ ਬਲਗਮ ਗਲੀਜ਼ਾ ਰੁਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ ॥
 ਰੋਗਨ ਬਿਨ ਦਸਾ ਵਰੋਗਨ ਬਦਮ ਏਕ ਜਾ ਕਰਕੇ ਗੁਰਗੁਰੇ ਕਰੇਂ ਫਸ
 ਦ ਅਵਾਜ਼ ਕ ਕਿਸੇ ਬਸ ਬਖੁਸ਼ ਕੀ ਕਿਹੋ ਦਫਾ ਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਪ
 ਨੀ ਅਜਬੀਦ ਸੇ ਗਰਗਰ ਹ ਕਰਨਾ ਸਾਫ ਕਰਨੇ ਵਲਾ ਹਲਕਾ ਹੈ॥
 ਰਸ ਲ ਰੰਗ ਤਰਹ ਤਰਹ ਕੇ ਬਨਾਨੇ ਮੇਰੀ ਗਸਿਆ ਹ ਛੋਹ ਦੂਨ ਪਉ
 ਜੇਰ ਫਿਠਲਾ ਛੇਤ ਪਉ ਛਿਲਕਾ ਅਨਾਰ ਕਾ ਆਧ ਪਉ ਕੋਪੇ ਕੋ ਦੋ
 ਮੋਤ ਰਫ ਸੇ ਕਦਰੇ ਕਦਰੇ ਚਰਬ ਕਰੇਂ ਸੋਹਜੂ ਨ ਕੋ ਪਾਰਚਾ ਪਰਬਰਾਬ
 ਰ ਬਿਛਾਵੇਂ ਇਲਾ ਪਚਰਾ ਕੋ ਤੈਬਤ ਕਰਲੀ ਅਹੋ ਕਿਦਗਨ ਪਕੇ ਅੰਤ
 ਦਵਾ ਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਜੋਸ ਕਰੇਂ ਕਿਰੰਗ ਦਵਾ ਕ ਨਿਕਲਾਏ ਪਸ ਪਚਰਾ
 ਲਾ ਪੇਟੇ ਹੁਏ ਕੇ ਉਜ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਰਾਏ ਅੰਤ ਜੋਸ ਕਰੇਂ ਕਿ ਪਚਰਾ ਸਿਆਹ

ਜਿਵੇਂ ਦਰਸਿਆ ਨ ਜੋ ਸਮੇਂ ਲਕੜੀ ਜੇ ਫੇਰੇ ਆਗੇ ਉਤਾਰ ਕੇ ਤਮਾਸ਼ਾ ੨੨੩
ਤਰਖੇ ਸੁਥਹ ਕੇ ਪਚਰਾ ਕੇ ਨਿਕਾਲ ਕਰ ਪਾਨੀ ਜੇ ਧੋਵੇ ਕਿਰੀਭਾਸਟ ੨੨੪
ਜਿਵੇਂ ਅਗਰ ਛਿਲਕਾ ਅਨਾਰ ਕਾਨਹੋ ਥਾਕ ਨਹੀਂ ਰੰਗਤੁ ਸੀਮਾ ਜੀ-
ਰਾਧ ਪਾਉ ਫਲੀਥੁ ਲਕੀ ਆਦਿ ਪਾਉ ਕਾਸੀ ਸੋ ਮਾਸ ਜੋ ਸੁ ਕਰ ਕੇ ਰੀ-
ਸਾਸ ਨਵੇਂ ਤਰਬੀਰ ਕਿਹਾ ਥਿਅਚ ਜੰਗਲ ਪਕੜੇ ਪਿਤਾ ਮੁਰਗੀ ਕਾ-
ਮ ਤੇਲ ਅਠੀਛੀ ਕੇ ਮਲੇਂ

ਬਿਦੁਰ ਕਰਨੇ ਖਤ ਕੇ ਵਰਕ ਸੇ ਔਰ ਸਿਵ ਉਸ ਕੇ ਔਰ
ਬਿਆਨ ਮੇਂ

ਕਹੁ ਬਾਨੋ ਸਾਦਰ ਖਰਨੀ ਕੇ ਬੀਜ ਮਗਜ ਰਿੰਡੀ ਕਾ ਮਗਜ ਬਨੇ ਛੇ ਕ
ਅਜਿਜਾ ਬਰਾਬਰ ਲੇਕਰ ਕਿਤਾਬ ਪਰ ਲਗਾਵੇ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਇਗਾ ਖਤ
ਦੁਸਰਾ ਉਸੀ ਜਗਹ ਕਾਇਮ ਕਰੇਂ। ਨੌਹ ਦੂਸਰੀ ਕਲੋਈ ਅਡੀਕੇ ਛਿਲ
ਮੰਡੀ ਬਨਾ ਕਰ ਸਾਥ ਅਰਕ ਲੇ ਮੁੱਕੇ ਪੀਸੇਂ ਯਹਾ ਤਕ ਕਿ ਸਬ ਮਿਲ ਜ
ਵੇ ਔਰ ਬਾਦੀ ਕ ਹੋ ਜਵੇ ਕਿਤਾਬ ਪਰ ਲਗਾਵੇ ਬੋੜੀ ਦੇਰ ਛੇ ਕ ਦੇਵੇ ਕਿ
ਖੁਸਕ ਹੋ ਜਵੇ ਖਤ ਖੁਰ ਹੋ ਜਵੇਗਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਉਸ ਕਾ ਨ ਰਹੇਗਾ।
ਦੀਗਰ ॥ ਫਰਕੜੀ ਮਜ਼ਹੂਰੀ ਪਕ ਸੁਫੈਦ ਅਜਿਜਾ ਬਰਾਬਰ ਲੇਕਰ
ਸਿਰਕਾ ਮੇਂ ਪੀਸੇਂ ਕਿ ਮਿਸਲ ਮਗਹ ਮ ਕੇ ਹੋਵੇ ਖਤ ਪਰ ਲਗਾਵੇ ਕਿ ਖ
ਡੇ ਕੇ ਜਾਇਲ ਕਰ ਦੇਗਾ। ਦੀਗਰ ॥ ਖੁਲੇ ਹੂਏ ਖਤ ਕੇ ਛਿਪਾਏ ਦੇ ਮੇਲ
ਗੰਗਾ ਗੇਂਦ ਬਬੁਲ ਬਰਾਬਰ ਲੇਕਰ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪੀਸ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਨ ਕੇ ਸਾਇ
ਮੇਂ ਖੁਸਕ ਕਰ ਕੇ ਰਖ ਛੋੜੇ ਜਿਸ ਵਕਤ ਅਰਾਦਾ ਹੋ ਏਕ ਗੋਲੀ ਪਾਨੀ
ਮੇਂ ਮਿਲ ਕੇ ਮੋਜਿਆ ਕਿਤਾਬ ਪਰ ਤਿਲਕ ਰੋਂਦ ਤਵ ਕੋਂ ਕਰੇਂ ਕਿ ਖੁਸਕ ਹੋ
ਖਤ ਛਿਪਾ ਹੁਆ ਜਾਹਿਰ ਮੇਂ ॥ ਅਗਰ ਪਾਨੀ ਨੌ ਸਾਦਰ ਸੇ ਉਪਰ
ਬਾਗਜ ਸੁਫੈਦ ਕੇ ਲਿਖੇਂ ਜਾਹਿਰ ਮਾਛੂ ਮਨ ਹੋ ਜਿਸ ਵਕਤ ਆਗ ਪਰ
ਰਖੇਂ ਸੁਰਖ ਜਾਹਿਰ ਹੋ ਔਰ ਅਰਕ ਪਿਆਜ ਸੇ ਔਰ ਮਦਰ ਕੇ ਦੂਪ ਸੇ ਇ
ਤਰਹ ਥਿਖਨ ਛੀ ਮੁਰਖ ਰੰਗ ਪੈਦਾ ਕਰ ਜਾਹੈ ਬਦਸਤੂਰ ਪਹਿਲੇ ਕੇ
ਤਹ ਕਿ ਨਕਸ਼ ਪਥਰ ਪਰ ਕਰਨ ਔਰ ਸਿਵਾ ਖਬਰ ਕੋ ਮੇਮ ਕੋ ਤਿਲੀ

ਕੇਤੇਲਮੇਪਿਪਲਵੇਪਥਰਪਰਜੋਕੁਛ ਕਿਚਹੇਲਿਖੇਤੀਨਰੇਜਤ
 ਕਰਹਿਨੇਦੇਵੇਬਦਇਸਕੇਸਿਰਕਤਰਸਸੇਧੋਏ॥ ਈਗਰ ॥
 ਦਸਜੀਕਿਸਮਅਵਲਸੁਫੈਦਅਰਕਲੇਮੂੰਮੇਖਰਲਕਰੇਪਥਰਯ
 ਨੀਵਗੇਰਹਮੇਲਿਖਕੇਅਥਾਪਰਦੂਰਸੇਗਰਮਕਰੇਤਮਾਮਨਕਸ
 ਜਿਗਰਮੇਉਸਕੇਹੋਜਵੇਗੇ॥ ਤਰਕੀਬਸਿਕਰਕਰਨੇਚਿਕੀਯੋ
 ਕਿਸਮਕੀ- ॥ਅਗਰਚਹੇਕਿਥੂਨਜਲਕੇਚਿਕੀਯੋਕੋਪਕਰੇਗੇ
 ਰੀਧਕਮੇਜੋਸਕਰੇਜੋਚਿਕੀਆਕਿਖਾਵੇਬੋਹੋਜੋਜਵੇਗੀਜਬਚਹੇ
 ਕੋਹੋਜਮੇਅਵੇਸਿਰਚਿਕੀਆਕਾਅਪਨੇਮੂੰਹਮੇਰਖੇਹੋਸਮੇਅਜਦੇ
 ॥ ਸਕਰਕਰਨਾਕਬੂਤਰਕ ॥ਚਾਵਲਯਾਚਨੇਯਾਕਿਸੀਕਿਸਮ
 ਕੇਬੀਜਮਦਾਰਕੇਦੁਧਮੇਏਕਰਤਦਿਨਤਰਕਰਕੇਖੁਸਕਰਕੇਜੋਕਬੂਤ
 ਚਿਖਾਇਗਾਬੋਹੋਜੋਜਾਇਗਾ॥ ਸਿਕਰਕਰਨਾਕਉਏਕ ॥ਕੁ
 ਚਲਾਬਾਰੀਕਕਰਕੇਜਾਬਅਟੇਕੇਖਮੀਰਕਰੇਵਨਾਨਪਕਵੇਨਾਨਕੋ
 ਚੇਜਾਚੇਜਾਕਰਕੇਭਾਲੇਜੋਮੁਰਗਯਾਕਉਆਕਿਖਾਇਗਾਜਲਦਥੇ
 ਹੋਸਹੋਗਾਉਤਨੇਜੇਬਜਰਹੇਗਾ॥ ਤਰੀਕਸਿਕਰਕਰਨੇਕਲੰਕ
 ਕ ॥ਯਹਲਫਜਫਰਸੀਹੈਹਿੰਦੀਮੇਇਸਕੇਕੁੰਜਕਹਿਤੇਹੈਰੀਜਾਈ
 ਕਿਯਹਬਰਸਤਮੇਹੋਤੀਪੈਸਾਬਗੋਹੀਕੇਏਕਜਾਕਰਕੇਕਿਸੀਬਰ
 ਤਨਮੇਰਖੇਉਸਅਰਸੇਤਕਕਿਰੀਜਾਈਗੋਹੀਮੇਬਾਕੀਨਰਹੇਨਾਬੁ
 ਦਹੋਜਵੇਫਿਰਜਬਕਿਮੇਸਮਤੁਲੰਗਕਾਅਵੇਜੰਗਲਮੇਰਿਨੋਕੋ
 ਫਿੜਕਦੇਵੇਬਮੁਜਰਦਖਾਨੇਕੇਸੁਸਤਹੋਜਵੇਗੇਤਕਤਉੜਨੇ
 ਕੀਬਾਕੀਨਚਹੇਗੀਔਰਅਲਾਜਨਤਾਹੈਹਕੀਕਤਸਬਚੀਜਕੀ
 ਔਰਵਹੀਉਪਰਹਰਚੀਜਕੇਕਾਦਰਹੈ॥ ਫਕਤ ॥ = ॥

ਸੰਪੂਰਣ ਸੁਭੰ

ਸੰਮਤ ੧੮੪੮ ਮੁਤਾਬਿਕ ਸਨ ੧੮੮੨ ਜਨਵਰੀ ੧੧ ਸਕਵਚੇ

ਸੁਚੀਪਤਮੁਜਰਬਤ ਅਕਬਰੀਕੀ

੨੨੫
੧੭੬

ਪੰਨਾ	ਨਾਮਦੁਖਤੇਉਸਦੀਦਵਾ	ਪੰਨਾ	ਨਾਮਦੁਖਤੇਉਸਦੀਦਵਾ
੧	ਬਿਆਨਤਰਕੀਬਇਸਤਿਮਾਲ ਭਲੇਲਾ	੧੬	ਬਿਆਨਪਾਨੀਨਕਮੇਖੇਚਨੇ ਕਾਸੁਥਹਕਔਰਪਾਰਮਲਨ
੨	ਬਿਆਨਤਰੀਕਾਮਥਨੇਧਤਕ ਮੇਉਸਕੇਅਫਜ਼ੂਨਕੇ		ਸਿਰਪਰਔਰਜੀਦਾਕਰਨਾ- ਜੇਨਾਮਰੇਹੁਏਕਔਰਕਲਈ
੩	ਬਿਆਨਨਕਲਨਸਤਭੋਧਨਕ		ਮਾਰੀਹਈਕਔਰਘਡੀਆਯੁ-
੪	ਬਿਆਨਨਿਕਲਨੇਰੋਗਪਿ- ਲਾਸਪਾਪਫ਼ਕੇ		ਨਾਨੀਕਾਬਨਾਨ
੫	ਬਿਆਨਪਾਰਹਕਾਇਮਕਰਨੇ ਕਔਰਨਿਕਲਨੇਰੋਗਨਸਿ ਰਤੁਕੇਕਔਰਤਰਕੀਬਬਨੇ ਜੇਨੇਕੀ	੧੮	ਬਿਆਨਅਫਜ਼ੂਨਕੁਲਨੇਕ ਔਰਸੁਫੈਦਕਰਨੇਭੰਗਕਔਰ
੬	ਬਿਆਨਇਸ਼ਿਮੂਲਪਾਰਹਕਿ ਸਿਕਮਮੇਕਾਇਮਕਰਨੇ		ਰਤਰੀਕਾਮੇਬਿਛਨਾਕਕਾ- ਬਿਆਨਖਨੇਦਫ਼ਤਲਔਰ
੭	ਬਿਆਨਨਿਕਲਨੇਨਿਮਕਮੁ ਲੀਕਔਰਜੇਨਾਬਨਨੇਕਔਰ ਰਘਡੀਨਾਬਨਨੇਚਾਂਦੀਕਾ-	੨੦	ਬਿਆਨਦਰਦਸਿਰਮੇਮੁਆ ਲਜਾਉਸਕੇ
੮	ਬਿਆਨਮਥਨੇਅਬਰਕਕਾ ..	੨੧	ਬਿਆਨਮੁਆਲੁਸਕੀਕਾਯ ਨੇਆਧਾਸੀਸੀਵਰੋਰਕਾ ..
੯	ਬਿਆਨਕਜਲੀਕਰਨਪਾਰ ਔਰਰੀਧਕਕਔਰਤਰਕੀਬ ਨੂਰਾਬਨਨੇਕੀਔਰਜੇਪਨਾ ਜਮਾਲਗੋਟੇਕਔਰਨਿਕਲ ਨਾਅਰਕਰੀਧਕਕਾ		ਬਿਆਨਸਿਰਮੇਜ਼ਖਮਵ ਅਬਥਾਹੋਨੇਕਮੁਮੁਆਲਾ ਜਾਉਸਕੇ
		੨੩	ਬਿਆਨਸਰਹਯਾਨੇਮਿਰੀ ੨ ਅਮਉਲਸਿਬਿਆਨਕਾ ਮੁਉਆਲਜਾਉਸਕੇ
		੨੪	ਬਿਆਨਜਕਤੇਕਔਰਨੀ

੨੭	ਬਿਆਨ ਦੌਰਾਨ ਸਿਰ ਨਿਸਿਆ ਨ ਔਰ ਜਿਆਦਤੀ ਨੀਵ ਕਾ ਔਰ ਨਾਕ ਕੇ ਇਮਰਾਜ ਕਾ ..	੫੧	ਤਪਕ ਵਿਲਕਾ ਮੁਆਲਜਾ ਫੀ ਠਰੇ ਕੇ ਇਮਰਾਜ ਯਾਨੇ ਦਮਕਾਦਵਾ ..
੨੮	ਬਿਆਨ ਆਖ ਕੇ ਇਮਰਾਜ ਮੁਆਲਜਾ ਉਸ ਕੇ ..	੫੨	ਬਿਆਨ ਦੁਪ ਕੇ ਜਿਆਦਾ ਕ- ਰਨੇ ਮੇਂ ਔਰ ਦੁਪ ਕੇ ਕਮ ਕ- ਰਨੇ ਮੇਂ ..
੨੯	ਬਿਆਨ ਰਤ ਵੀਟੀ ਔਰ ਰੁਜ਼ ਕਨ ਆਖ ਕਾ ਔਰ ਰਮਦ ਕਾ ਬਾਅਨ ..	੫੩	ਬਿਆਨ ਛਤੀ ਕੇ ਛੋਟਾ ਕਰਨੇ ਕਾ ਔਰ ਦਰਦੇ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰਨੇ ਕਾ ਬਿਆਨ ਤਾਪਤੀਲੀ ਕਾ ਔਰ ਮੁਆਲਜਾ ਉਸ ਕਾ ..
੩੦	ਦੁਹਮ ਆਖ ਕਾ ਬਿਆਨ ਔਰ ਰਖੁਰਖੁਰ ਹੋਨ ਰੁਬਾਨ ਕਾ ਬਿਆਨ ਛੁਬਾ ਜਿਸ ਕੋ ਨ- ਨਵਾ ਕਹਿਤੇ ਹੈ ਮੁਆਲਜਾ ਉਸ ਕੇ ..	੫੪	ਬਿਆਨ ਦਰਦ ਕਮਰ ਔਰ ਪੁਸਤਕੀ ਬੀਮਾਰੀ ਮੇਂ ..
੩੧	ਬਿਆਨ ਮਿਸੀ ਬਨਨੇ ਕਾ ਔਰ ਰਮਜਨ ਕਾ ..	੫੫	ਮੁਆਲਜਾ ਛਕਵਾ ਔਰ ਦਰ- ਦ ਕਮਰ ਕਾ ..
੩੨	ਬਿਆਨ ਮੰਜਨ ਦਠੁੰਡਾ ..	੫੬	ਬਿਆਨ ਦਰਦ ਹੁਕ ਔਰ ਮੁ- ਆਲਜਾ ਉਸ ਕਾ ..
੩੩	ਬਿਆਨ ਖਨਾਜੀਰ ਜਿਸ ਕੋ ਪ੍ਰੀਤੀ ਆਖਹਿਤੇ ਹੈ ਔਰ ਮੁ- ਆਲਜਾ ਉਸ ਕਾ	੫੭	ਬਿਆਨ ਦਵਾ ਤੁਕ ਲਗਨੇ ਵਾਲੀ ਔਰ ਪਿਆਸ ਕੇ ਕਮ ਕਰਨੇ ਵਾਲੀ ਔਰ ਹਿਚਕੀ ਦ- ਠਾ ਕਰਨੇ ਵਾਲੀ ਕਾ ..
੩੪	ਬਿਆਨ ਮੁੰਹ ਕੇ ਇਮਰਾਜ ਕਾ ਔਰ ਕਨ ਕੇ ਇਮਰਾਜ ਕਾ ਮੁ- ਆਲਜਾ ਉਸ ਕੇ ..	੫੮	ਬਿਆਨ ਬਾਉ ਗੋਲਾ ਔਰ ਪੇ- ਚਸ ਕਾ ਔਰ ਸੰਗ੍ਰਹਨੀ ਕਾ ..
੩੫	ਬਿਆਨ ਦਿਲ ਕੇ ਇਮਰਾਜ ਕਾ ਔਰ ਮੁਆਲਜਾ ਉਸ ਕਾ ਯਾਨੇ	੫੯	ਬਿਆਨ ਦਵਾ ਇਜ਼ਹਿਰ ਵਾਪੇ ਚਸ ਔਰ ਦਵਾ ਇਲੇਪਕਾ ..
		੬੦	ਬਿਆਨ ਦਵਾ ਇਗਜਾਤਾ ..

੮੮	ਮਕਾਸ ਸਾਨੇ ਬਿਆਨ ਦਰਦ	੧੦੭	ਬਿਆਨ ਦਵਾਇ ਸੇ ਲਾਨ ਮਨੀ	੨੨੫
	ਦਾਂਤ ਕਾਮੁ ਮੁਆਲਜਾ ਦਵਾ		ਔਰ ਜੋਜਕ ਅਰ ਬੰਦ ਕੁਜ	੨੨੬
	ਅਮਾਦਾ ਕੇ ਬਿਆਨ ਮੇਂ		ਦਔਰ ਸੁਰਮਤ ਇਨਜਲਕ	
੮੯	ਬਿਆਨ ਮੁਸਹਲ ਕਿ ਬਿਆ	੧੧੭	ਤਰਕੀਬ ਇੰਦੀ ਤਾੜ ਸਾਨੇ	
	ਸਾਨੀ ਤਬੀਅਤ ਕੇ ਨਰਮ		ਬਰਲਾਨੇ ਵਾਲੀ ਮਾਦਾ ਹਕੀ	
	ਕਰੇ		ਬੋਲ ਸੇ	
੯੦	ਬਿਆਨ ਕਰੁਵਾ ਮੁਸਹਲ		ਦਵਾ ਪਰਮੇਵ ਔਰ ਜੋਜਾ	
	ਸਨਾਇ ਔਰ ਪਾਠੇ ਕਾ ਜੋਧਨ		ਕ ਕੀ	
੯੧	ਬਿਆਨ ਵਹ ਦਵਾ ਜੋ ਕੇ ਲਵੇ	੧੧੮	ਦਵਾਇ ਬੰਦ ਕੁਜਾ ਦਕੀ	
	ਮਝਰਾਤ	੧੧੯	ਬਿਆਨ ਅਦਵੀਆ ਕੁਥਤ	
੯੨	ਵਹ ਦਵਾ ਜੋ ਕੇ ਔਰ ਮਤਲੀ		ਬਾਹ	
	ਕੋਰੁਰ ਕਰੇ	੧੧੯	ਬਿਆਨ ਤਰਕੀਬ ਮਦਨ	
੯੩	ਵਹ ਦਵਾ ਕਿ ਕੇਰਵਾ ਪੇਟ ਸੇ		ਮੇਦਕ ਵਾਸਤੇ ਕੁਥਤ ਬਾਹ	
	ਦੂਤ ਕਰੇ ਔਰ ਪੈਜੇ ਵਥਾ		ਨੁਸਖਾ ਕੁਥਤ ਬਾਹਕ	
	ਕੋਰੁਰ ਕਰੇ	੧੨੦	ਬਿਆਨ ਅਦਵੀਆ ਵਾਸਤੇ	
੯੪	ਬਿਆਨ ਬਹਰਾਨੇ ਮਕ		ਦਰਜੀ ਆਲਤ ਕੇ	
	ਅਰਕਾ ਖਾਨੇ ਜਾਏ ਜਰੂਰਕ	੧੨੧	ਬਿਆਨ ਅਦਵੀਆ ਮੁਮਸਾ	
	ਔਰ ਬਿਆਨ ਦਵਾਇ ਬਵ	੧੨੨	ਵਹ ਅਦਵੀਆ ਕਿ ਜੋਲਜ	
	ਸੀਕਾ		ਭਦੇਤੀ ਪੈਂ ਵਕਭ ਜਮਾ ਕੇ	
੧੦੫	ਜਲਾ ਮੇਜਾਬ ਔਰ ਸੀਗਰ		ਔਰ ਮੁਆਲਜਾ ਇਮਰਜ	
	ਰਦੇਰ ਬਿਆਨ ਔਰ ਮੁਆ		ਫੋਤੇ ਕ	
	ਲਜਾ ਸਕਾ	੧੨੩	ਬਿਆਨ ਉਨ ਅਦਵੀਆ	
੧੦੬	ਵਹ ਦਵਾ ਕਿ ਜਿਸ ਸੇ ਸੁਸ		ਜੋਰੁਰਜ ਔਰ ਤਕੀ ਤੰਗਰ	
	ਤੀ ਮਰਾ ਔਰ ਔਰਤ ਕੀ		ਕੋ ਔਰ ਪੈਜੇ ਕੇ ਲਵੇ ਔਰ	
	ਦੁਰਹੋ		ਬੰਦ ਕਰੇ	

ਪੰਨਾ	ਨਾਮ ਦੁਖ ਤੇ ਉਸਦੀ ਦਵਾ -	ਪੰਨਾ	ਨਾਮ ਦੁਖ ਤੇ ਉਸਦੀ ਦਵਾ
੧੪੬	ਬਿਆਨ ਅਦਵੀਆ ਵਾਸਤੇ ਮੰਜਲ ਕਰਨੇ ਔਰਤ ਕੇ ਔਰ ਆਸਾਨ ਹੋਨੇ ਬਰਾਕੇ ਵਕਤ ਪੈਦਾ ਹੋਨੇ ਬਰਾਕੇ -	੧੮੫	ਬਿਆਨ ਮੁਆਲਜ਼ਹ ਔ. ਜਲਦ ਕਾ ਖਰਾਬ ਰਹਿ ਜਾ ਨ -
੧੪੭	ਮੁਆਲਜ਼ਾ ਯਰਕਾਨ ਕਾ ਸ. ਥਤਪ ਕੇ -	੧੮੬	ਮੁਆਲਜ਼ਹ ਬੀਮਾਰੀ ਕਜੀ ਨਾਮੁਨ ਔਰ ਅਦਵੀਆ ਖਾ ਰਾਸ਼ਕ ਔਰ ਮੁਆਲਜ਼ਹ ਖੁੰਨ ਕਾ -
੧੪੮	ਬਿਆਨ ਮੁਆਲਜ਼ਾ ਤਪਕਾ ਹਰਕਿਸਮ ਕੇ ਤਪਕਾ ਮੁਆ ਲਜ਼ਹ -	੧੮੭	ਬਿਆਨ ਅਦਵੀਆ ਮਜ਼ਬ ਦ ਬਾਲ ਬੋਰਹ -
੧੪੯	ਦਵਾ ਕਿਵਰਮ ਕੋ ਖੋਲ ਦੇਵੇ ਔਰ ਪੀਪ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰੇ ਔਰ ਖੁਸ਼ਕ ਕਰੇ -	੧੮੮	ਬਿਆਨ ਦਵਾ ਕਿ ਜ਼ਰਾ ਦੇਨੇ ਕਾਲੀ ਬਦਨ ਕੀ ਹੈ -
੧੫੦	ਬਿਆਨ ਦਵਾ ਇਲਾਹੇ ਮੌਕਿ ਜੋ ਧਰਾ ਮੁਕਾਮ ਜਨਮ ਮੇਂ ਪੈ ਦਾ ਹੋਤਾ ਹੈ -	੧੮੯	ਬਿਆਨ ਮਰਹਮਤ ਜੋ ਕਿ ਮਰਹਮਤ ਮੇਂ ਮੁਨਾਸਬ ਹੈ -
੧੫੧	ਬਿਆਨ ਮੁਆਲਜ਼ਹ ਅੰਕੁ ਤਹ ਔਰ ਛਾਜਨ ਔਰ ਜੁਕਾ ਮ ਔਰ ਜਖਮ ਬਦਾਸੀਰ ਦੂਰ ਕਰਨੇ ਕਾ -	੨੦੩	ਬਿਆਨ ਦਵਾ ਇਖਸੀਲਾਨ ਨੇ ਕਾਲੀ ਕਾ -
੧੫੨	ਬਿਆਨ ਰੋਗਨ ਕਿ ਜ਼ਖਮ ਕੋ ਖੁਸ਼ਕ ਕਰਤਾ ਹੈ -	੨੦੪	ਬਿਆਨ ਕਸਰਤ ਅਰਕ ਕੀ ਕਿਹਾਬ ਔਰ ਪੈਰ ਸੇਰੋ ਤੀ ਹੈ ਔਰ ਰੋਟ ਜਨੇ ਜੁਰਖ ਵ ਸਕਤਾ ਹੈ -
੧੫੩	ਬਿਆਨ ਮੁਆਲਜ਼ਾ ਸੁਫੈਦ ਦਾਗ ਕਾ -	੨੦੫	ਬਿਆਨ ਦਵਾ ਇਬਾਦ ਫਰੰਟ ਮੇਂ -
੧੫੪	ਬਿਆਨ ਮੁਆਲਜ਼ਾ ਦੁਦਕਾ	੨੦੬	ਅਦਵੀਆ ਵਾਸਤੇ ਅਤਜ਼ ਕਰੇ -
		੨੧੦	ਬਿਆਨ ਹਰਕਿਸਮ ਕੀ